

2024/1787

15.7.2024.

UREDBA (EU) 2024/1787 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 13. lipnja 2024.

o smanjenju emisija metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Metan je odgovoran za otprilike trećinu postojećeg zagrijavanja te se prema ukupnom doprinosu klimatskim promjenama nalazi odmah iza ugljikova dioksida (CO₂), koji je na prvome mjestu. Količina metana u atmosferi na globalnoj razini naglo je porasla tijekom posljednjeg desetljeća.
- (2) Međuvladin panel o klimatskim promjenama (IPCC), osnovan u okviru Ujedinjenih naroda (UN), objavio je u svojem Šestom izvješću o procjeni nalaz da je do 2030. potrebno znatno smanjiti antropogene emisije metana kako bi se globalno zagrijavanje ograničilo na 1,5 °C. To izvješće pokazuje da, iako metan ima kraće prosječno vrijeme zadržavanja u atmosferi od CO₂, koje iznosi od 10 do 12 godina u usporedbi sa stotinama godina za CO₂, njegov je učinak staklenika tijekom razdoblja od 20 godina više od 80 puta veći od učinka CO₂. Posebice, prema IPCC-u, iako metan ima 29,8 puta veći potencijal globalnog zagrijavanja od CO₂ u razdoblju od 100 godina, u razdoblju od 20 godina on je 82,5 puta snažniji.
- (3) Iz izvješća o kvaliteti zraka u Europi iz 2020. Europske agencija za okoliš proizlazi da je metan plin koji je prekursor za prizemni ozon i doprinosi onečišćenju zraka. Borbom protiv emisija metana ne bi se samo odgovorilo na pitanje okoliša i klime, već bi se poboljšala i zaštita ljudskog zdravlja.
- (4) Prema nedavnim procjenama Programa UN-a za zaštitu okoliša (UNEP) i Koalicije za klimu i čisti zrak (CCAC), smanjenjem emisija metana za 45 % do 2030. na temelju dostupnih ciljanih mjera i dodatnih mjera u skladu s UN-ovim ciljevima održivog razvoja mogao bi se izbjeći porast globalnog zagrijavanja od 0,3 °C do 2045.
- (5) Prema internetskoj podatkovnoj usluzi Međunarodne agencije za energiju pod nazivom Svjetske energetske bilance (engl. World Energy Balances), Unija je najveći svjetski uvoznik fosilne energije, što je čini važnim pokretačem globalnih emisija metana.
- (6) Europski zeleni plan objedinjuje sveobuhvatan skup mjera i inicijativa koje se međusobno nadopunjuju i čiji je cilj postizanje klimatske neutralnosti u Uniji najkasnije do 2050. U Komunikaciji o europskom zelenom planu od 11. prosinca 2019. Komisija je navela da će se olakšati dekarbonizacija sektora plina, među ostalim rješavanjem

⁽¹⁾ SL C 323, 26.8.2022., str. 101.

⁽²⁾ SL C 498, 30.12.2022., str. 83.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 10. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 27. svibnja 2024.

pitanja emisija metana povezanih s energijom. Komisija je u listopadu 2020. donijela strategiju EU-a za smanjenje emisija metana („strategija za metan”) kojom se utvrđuju mjere za smanjenje emisija metana u Uniji, među ostalim u energetske sektoru, i na svjetskoj razini. U Uredbi (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ utvrđuju se cilj postizanja klimatske neutralnosti u cijelom gospodarstvu najkasnije do 2050. i obvezujući cilj Unije da do 2030. smanji neto domaće emisije stakleničkih plinova (emisije nakon što se odbiju uklanjanja) za najmanje 55 % u odnosu na razine iz 1990. Iz procjene učinka priložene prijedlogu ove Uredbe proizlazi da je, pod pretpostavkama iz najpoželjnije opcije politike za zakonodavni prijedlog o metanu u kombinaciji s pretpostavkama iz zakonodavnog paketa „Spremni za 55 %”, iz socijalne i okolišne perspektive moguće na troškovno učinkovit način smanjiti 77 % svih emisija metana povezanih s naftom, plinom i ugljenom predviđenih za 2030. To bi doprinijelo ograničavanju globalnog zagrijavanja na 1,5 °C te Uniji omogućilo da zaista preuzme vodeću ulogu u borbi protiv emisija metana i ojača svoju energetske sigurnost.

- (7) Emisije metana obuhvaćene su opsegom Unijinih ciljeva smanjenja emisija stakleničkih plinova do 2030., utvrđenih u Uredbi (EU) 2021/1119, te obvezujućih nacionalnih ciljeva smanjenja emisija na temelju Uredbe (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾. Međutim, u ovom trenutku ne postoji pravni okvir Unije kojim se utvrđuju posebne mjere za smanjenje antropogenih emisija metana u energetske sektoru. Osim toga, iako su Direktivom 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ obuhvaćene emisije metana nastale rafiniranjem mineralnih ulja i plina, njome nisu obuhvaćene emisije metana iz drugih djelatnosti u energetske sektoru.
- (8) U tom bi se kontekstu ova Uredba trebala primjenjivati na smanjenje emisija metana u istraživanju i proizvodnji nafte i fosilnog plina, u neaktivnim bušotinama, privremeno zatvorenim bušotinama te trajno zatvorenim i napuštenim bušotinama, u prikupljanju i preradi fosilnog plina, u transportu plina, u distribuciji plina te podzemnom skladištenju plina kao i u terminalima za ukapljeni prirodni plin (UPP). Ova bi se Uredba također trebala primjenjivati na aktivne podzemne ugljenokope i površinske ugljenokope te zatvorene ili napuštene podzemne ugljenokope.
- (9) Pravila za točno mjerenje, praćenje i verifikaciju emisija metana u sektorima nafte, plina i ugljena te za smanjivanje tih emisija i izvješćivanje o njima, među ostalim s pomoću pregleda radi otkrivanja i saniranja istjecanja (pregledi radi LDAR-a) i ograničenjâ u pogledu odzračivanja i spaljivanja na baklji, uz osiguravanje zaštite radnika od emisija metana, trebalo bi obuhvatiti odgovarajućim pravnim okvirom Unije. Pravila utvrđena u ovoj Uredbi trebala bi povećati transparentnost u pogledu uvoza fosilne energije u Uniju i doprinijeti široj primjeni rješenjâ za ublažavanje emisija metana u cijelom svijetu. Za potencijal globalnog zagrijavanja trebalo bi koristiti vremenske okvire od 20 i 100 godina.
- (10) Usklađenost s obvezama iz ove Uredbe vjerojatno će zahtijevati ulaganja reguliranih subjekata, a troškove povezani s takvim ulaganjima trebalo bi uzeti u obzir pri određivanju tarifa, podložno načelima učinkovitosti. Potrebni troškovi ne bi smjeli dovesti do nerazmjernog financijskog opterećenja krajnjih korisnika i potrošača.
- (11) Svaka država članica trebala bi imenovati barem jedno nadležno tijelo kako bi nadziralo da operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici djelotvorno ispunjavaju obveze utvrđene u ovoj Uredbi te bi o takvom imenovanju i o svim promjenama u tom pogledu trebala obavijestiti Komisiju. Tim nadležnim tijelima trebalo bi pružiti dostatne financijske i ljudske resurse te bi ona trebala poduzeti sve potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom u skladu sa zadaćama koje su im posebno dodijeljene. Nadležna tijela trebala bi uspostaviti kontaktnu točku. Uzimajući u obzir prekograničan karakter poslovanja energetske sektora i emisija metana, nadležna tijela trebala bi surađivati međusobno i s Komisijom. U tom kontekstu, Komisija i nadležna tijela trebali bi zajedno činiti mrežu tijela javne vlasti koja primjenjuju ovu Uredbu kako bi se potaknula bliska suradnja, uz potrebne aranžmane za razmjenu informacija i najbolje prakse, te kojom bi se omogućila savjetovanja.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi”) (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL L 156, 19.6.2018., str. 26.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

- (12) Kako bi se osigurala neometana i djelotvorna provedba ove Uredbe, Komisija bi trebala države članice podupirati putem Instrumenta za tehničku potporu uspostavljenog Uredbom (EU) 2021/240 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾ koji pruža prilagođeno tehničko stručno znanje za osmišljavanje i provedbu reformi, među ostalim reformi kojima se promiče smanjenje emisija metana u energetskom sektoru. Ta bi tehnička potpora mogla, na primjer, uključivati jačanje administrativnih kapaciteta, usklađivanje zakonodavnih okvira i razmjenu relevantne najbolje prakse.
- (13) Kako bi se osiguralo obavljanje zadaća nadležnih tijela, operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici trebali bi tim tijelima pružati svu potrebnu pomoć. Osim toga, operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici trebali bi u roku koji su odredila nadležna tijela ili u bilo kojem drugom razdoblju usuglašenom s nadležnim tijelima poduzeti sve potrebne mjere koje su utvrdila nadležna tijela.
- (14) Jedan od glavnih mehanizama dostupnih nadležnim tijelima trebali bi biti inspekcijski nadzori, uključujući pregled dokumentacije i evidencija, mjerenja emisija i provjere na licu mjesta. Inspekcijski nadzori trebali bi se provoditi redovito, na temelju procjene rizika, kao što su rizici za okoliš, povezani sa svakom lokacijom, koju provode nadležna tijela. Nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir uspostavljene kontrolne mehanizme i najbolju praksu koji su im dostupni. Osim toga, trebalo bi provesti inspekcijske nadzore kako bi se istražilo obrazložene pritužbe i slučajeve neusklađenosti i kako bi se osiguralo da se popravci ili zamjene komponenata i mjere ublažavanja provode u skladu s ovom Uredbom te kako bi se redovito provjeravala usklađenost uvoznika s ovom Uredbom. Ako nadležna tijela utvrde teško kršenje ove Uredbe, trebala bi izdati obavijest o korektivnim djelovanjima koje mora poduzeti operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik. Alternativno, nadležna tijela trebala bi moći odlučiti da operatoru, poduzeću, operatoru rudnika ili uvozniku nalože da im na odobrenje podnese niz korektivnih djelovanja za otklanjanje kršenja. Nadležna tijela trebala bi voditi evidenciju inspekcijskih nadzora, a relevantne informacije trebalo bi učiniti javno dostupnima u skladu s Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾.
- (15) Kako bi se utvrdila ozbiljnost kršenja ove Uredbe, nadležna tijela trebala bi razmotriti štetu u okolišu i učinak na sigurnost i zdravlje ljudi, kao i vjerojatnost da će kršenje u znatnoj mjeri utjecati na pouzdanost i konzistentnost podataka u obvezama praćenja i izvješćivanja na temelju ove Uredbe.
- (16) S obzirom na blizinu nekih izvora emisija metana urbanim ili stambenim područjima i njihov učinak na zdravlje, okoliš i klimu, fizičke ili pravne osobe trebale bi moći nadležnim tijelima podnijeti propisno obrazložene pritužbe o mogućim kršenjima ove Uredbe. U tom kontekstu trebalo bi biti moguće koristiti se europskim portalom e-pravosuđe za smještaj relevantnih informacija koje su države članice stavile na raspolaganje, posebno podataka za kontakt nadležnih tijela, najvažnijih koraka u postupku za podnošenje pritužbi te prava i osnovnih pravila koja treba poštovati. Nadležna tijela trebala bi podnositelje pritužbi obavješćivati o postupku i donesenim odlukama te bi podnositelji pritužbi trebali dobiti konačnu odluku u razumnom roku nakon podnošenja pritužbe.
- (17) Čvrstim okvirom za verifikaciju poboljšava se vjerodostojnost dostavljenih podataka. Osim toga, razina detaljnosti i tehnička složenost mjerenja emisija metana zahtijevaju odgovarajuću verifikaciju podataka o emisijama metana koje dostavljaju operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici. Iako je samoverifikacija moguća, verifikacijom koju provodi treća strana osiguravaju se veća neovisnost i transparentnost. Osim toga, verifikacijom koju provodi treća strana omogućuje se usklađeni skup kompetencija i razina stručnosti koji možda nisu dostupni svim javnim subjektima. Verifikatore bi trebala akreditirati akreditacijska tijela u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾ ili bi ih trebalo drugačije ovlastiti na način usporediv s Uredbom (EZ) br. 765/2008. Neovisni verifikatori trebali bi tako osigurati da su izvješća o emisijama koja pripremaju operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici točna i u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi. Aktivnosti verifikacije trebale bi biti usklađene s relevantnim europskim ili drugim međunarodnim normama i metodologijama za verifikatore te bi njima trebalo na odgovarajući način uzeti u obzir prirodu aktivnosti koje su predmet verifikacije. Verifikatori bi

⁽⁷⁾ Uredba (EU) 2021/240 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. veljače 2021. o uspostavi Instrumenta za tehničku potporu (SL L 57, 18.2.2021., str. 1.).

⁽⁸⁾ Direktiva 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ (SL L 41, 14.2.2003., str. 26.).

⁽⁹⁾ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

trebali preispitati podatke u izvješćima o emisijama kako bi procijenili pouzdanost, vjerodostojnost i točnost podataka. Kako bi se osigurala točnost podataka, verifikatori bi trebali, ako je to relevantno, provoditi najavljene i nenajavljene provjere na licu mjesta. Verifikatori bi trebali biti odvojeni od nadležnih tijela i trebali bi biti neovisni o operatorima, poduzećima, operatorima rudnika i uvoznicima, koji bi im trebali pružati svu potrebnu pomoć kako bi omogućili ili olakšali aktivnosti verifikacije, posebno u pogledu pristupa lokacijama i podnošenja dokumentacije ili evidencija.

- (18) Pri obavljanju svojih zadaća i izvršavanju svojih ovlasti na temelju ove Uredbe, Komisija, nadležna tijela i verifikatori trebali bi razmotriti informacije koje su dostupne na međunarodnoj razini, primjerice informacije Međunarodnog opservatorija za emisije metana (IMEO), osobito u pogledu metodologija za agregiranje i analizu podataka te verifikaciju metodologija i statističkih procesa koje primjenjuju operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici kako bi kvantificirali podatke u svojim izvješćima o emisijama. Referentni kriteriji u tom pogledu mogu uključivati okvir za izvješćivanje, dokumente s tehničkim smjernicama i predloške za izvješćivanje Partnerstva za kontrolu metana iz nafte i plina (OGMP).
- (19) Unija je osnovala IMEO u partnerstvu s UNEP-om, CCAC-om i Međunarodnom agencijom za energiju u listopadu 2020. i predstavila ga na sastanku na vrhu skupine G-20 u listopadu 2021. IMEO je zadužen za prikupljanje, usklađivanje, verifikaciju i objavljivanje podataka o antropogenim emisijama metana na globalnoj razini. IMEO bi mogao imati ulogu u utvrđivanju superemitera putem sustava ranog otkrivanja i upozoravanja.
- (20) Kao stranka Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC)⁽¹⁰⁾ i Pariškog sporazuma donesenog u sklopu UNFCCC-a⁽¹¹⁾ („Pariški sporazum“), Unija je dužna svake godine dostaviti izvješće o inventaru antropogenih emisija stakleničkih plinova koje objedinjuje nacionalne inventare stakleničkih plinova država članica, koje je pripremljeno primjenom metodologija dobre prakse koje je donio IPCC.
- (21) Uredbom (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹²⁾ od država članica zahtijeva se da Komisiji dostavljaju podatke iz inventara stakleničkih plinova i svoje nacionalne projekcije. U skladu s tom uredbom izvješćivanje se provodi koristeći se smjernicama UNFCCC-a za izvješćivanje i često se temelji na zadanim emisijskim faktorima, a ne na izravnim mjerenjima na razini izvora, što podrazumijeva nesigurnosti u pogledu podrijetla, učestalosti i razmjera emisija.
- (22) Podaci za pojedine zemlje dostavljeni na temelju odredaba UNFCCC-a o izvješćivanju dostavljaju se tajništvu UNFCCC-a prema različitim razinama izvješćivanja u skladu sa smjernicama IPCC-a. U tom kontekstu IPCC općenito predlaže primjenu metoda više razine za one izvore emisija koji znatno utječu na ukupan inventar stakleničkih plinova određene zemlje u smislu apsolutne razine, apsolutnog trenda ili apsolutne nesigurnosti.
- (23) Razina predstavlja stupanj metodološke složenosti. Postoje tri razine. U metodama prve razine obično se upotrebljavaju zadani emisijski faktori IPCC-a i traže se najosnovniji i najmanje raščlanjeni podaci o djelatnostima. Na višim se razinama obično upotrebljavaju razrađenije metode i emisijski faktori specifični za pojedine izvore, tehnologiju, regije ili zemlje koji se često temelje na mjerenjima i obično zahtijevaju izuzetno raščlanjene podatke o djelatnostima. Konkretno, druga razina zahtijeva upotrebu emisijskih faktora specifičnih za pojedinu zemlju umjesto zadanih emisijskih faktora, dok treća razina zahtijeva podatke ili mjerenja pojedinačnih postrojenja i obuhvaća primjenu stroge procjene odozdo prema gore prema vrsti izvora na razini pojedinačnog postrojenja. IPCC je u svojoj „Reviziji smjernica IPCC-a iz 2006. za nacionalne inventare stakleničkih plinova“ iz 2019. naveo da napredovanje od prve do treće razine predstavlja povećanje sigurnosti mjerenja emisija povezanih s metanom.
- (24) Države članice imaju različite prakse u pogledu razine na kojoj izvješćuju tajništvo UNFCCC-a o svojim emisijama metana povezanim s energijom. Izvješćivanje na drugoj razini za velike izvore emisija u skladu je sa smjernicama IPCC-a o izvješćivanju jer se druga razina smatra metodom više razine. Izvješćivanje na prvoj, najnižoj razini, za emisije metana iz ugljena, plina i nafte i dalje je vrlo često u nekoliko država članica. Iz toga proizlazi da se metodologije procjene i izvješćivanje o emisijama metana povezanim s energijom razlikuju među državama članicama.

⁽¹⁰⁾ SL L 33, 7.2.1994., str. 13.

⁽¹¹⁾ SL L 282, 19.10.2016., str. 4.

⁽¹²⁾ Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetskom unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uredaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1.).

- (25) U ovo vrijeme dobrovoljne inicijative koje predvodi industrija i dalje su glavni način djelovanja za kvantifikaciju i ublažavanje emisija metana u mnogim zemljama. Ključna inicijativa u energetske sektoru koju predvodi industrija jest OGMP – dobrovoljna inicijativa za mjerenje emisija metana i izvješćivanje o njima, koju su 2014. pokrenuli UNEP i CCAC, u čijem je odboru zastupljena Komisija. OGMP je usmjeren na utvrđivanje najbolje prakse kako bi se poboljšala dostupnost globalnih informacija o kvantifikaciji emisija metana i upravljanju njima te kako bi se potaknule mjere ublažavanja radi smanjenja emisija metana. Rad OGMP-a na razvoju normi i metodologija uključuje vlade, civilno društvo i poduzeća. Do danas je više od 115 trgovačkih društava s imovinom u više od 60 zemalja na pet kontinenata, što predstavlja više od 35 % svjetske proizvodnje nafte i plina i više od 70 % tokova UPP-a, postalo članom OGMP-a 2.0 u okviru UNEP-a. Okvir OGMP 2.0 najnovija je verzija dinamične norme za emisije metana i može biti prikladna osnova za norme emisija metana na temelju pouzdanih znanstvenih normi.
- (26) U tom je kontekstu potrebno poboljšati mjerenje emisija metana i kvalitetu dostavljenih podataka, među ostalim o glavnim izvorima emisija metana povezanim s energijom koja se proizvodi i troši u Uniji. Nadalje, trebalo bi osigurati dostupnost podataka na razini izvora i pouzdanu kvantifikaciju emisija metana, čime bi se povećala pouzdanost izvješćivanja te proširilo područje primjene odgovarajućih mjera ublažavanja.
- (27) Kako bi kvantifikacija i izvješćivanje bili djelotvorni, operatori i poduzeća trebali bi biti obvezni kvantificirati emisije metana po izvoru i na isti način izvješćivati o njima te državama članicama staviti na raspolaganje agregirane podatke kako bi države članice mogle poboljšati točnost svojih inventara i izvješća. Osim toga, potrebna je djelotvorna verifikacija dostavljenih podataka. Kako bi se administrativno opterećenje za subjekte i poduzeća svelo na najmanju moguću mjeru, oni bi trebali izvješća podnositi na godišnjoj osnovi.
- (28) Ova Uredba, koja se temelji na relevantnim dijelovima okvira OGMP 2.0, doprinosi prikupljanju pouzdanih i konzistentnih podataka koji bi činili dostatnu osnovu za praćenje emisija metana i, prema potrebi, omogućuje dodatno djelovanje za daljnje smanjivanje emisija metana.
- (29) Okvir OGMP 2.0 obuhvaća pet razina izvješćivanja. Izvješćivanje na razini izvora započinje na trećoj razini, što se smatra usporedivim s trećom razinom UNFCCC-a. Ono omogućuje primjenu općih emisijskih faktora. Izvješćivanje četvrte razine u okviru OGMP-a 2.0 zahtijeva izravna mjerenja emisija metana na razini izvora i omogućuje upotrebu specifičnih emisijskih faktora. Izvješćivanje pete razine u okviru OGMP-a 2.0 osim kvantifikacije emisija metana na razini izvora zahtijeva i dopunska mjerenja na lokaciji. Osim toga, okvirom OGMP 2.0 od trgovačkih društava se zahtijeva da izvješćuju o izravnim mjerenjima emisija metana u roku od tri godine od pristupanja standardu OGMP 2.0 za operativnu imovinu i u roku od pet godina za neoperativnu imovinu. Trebalo bi utvrditi rokove u kojima operatori i poduzeća moraju podnijeti izvješća propisana ovom Uredbom, nadovezujući se na pristup OGMP-a 2.0 u pogledu izvješćivanja na razini izvora i uzimajući u obzir da se velik broj trgovačkih društava iz Unije već pridružio OGMP-u 2.0. Uz kvantifikaciju na razini izvora, kvantifikacija na razini lokacije omogućuje procjenu, verifikaciju i usklađivanje procjena na razini izvora agregiranih po lokaciji, čime se osigurava veće povjerenje u prijavljene emisije. Slično okviru OGMP 2.0, trebalo bi zahtijevati mjerenja na razini lokacije kako bi se uskladila kvantifikacija na razini izvora.
- (30) U skladu s podacima iz inventara stakleničkih plinova Unije koji se temelji na nacionalnim inventarima stakleničkih plinova prijavljenima u skladu s Uredbom (EU) 2018/1999, više od polovine svih izravnih emisija metana u energetske sektoru posljedica je nenamjernog ispuštanja metana u atmosferu. U slučaju nafte i plina, takve nenamjerne emisije metana predstavljaju najveći udio emisija metana.
- (31) Do nenamjernih istjecanja metana u atmosferu može doći tijekom bušenja i vađenja te tijekom prerade, skladištenja, transporta i distribucije krajnjim potrošačima. Do takvih istjecanja može doći i u neaktivnim bušotinama, privremeno zatvorenim bušotinama ili trajno zatvorenim i napuštenim bušotinama. Neke emisije metana mogu nastati zbog manjkavosti ili uobičajenog trošenja tehničkih komponenata, kao što su spojevi, prirubnice i ventili, ili oštećenih komponenata, na primjer u slučaju nesreća. Korozija također može uzrokovati istjecanja kroz stijenke opreme pod tlakom.
- (32) Kako bi smanjili emisije metana, operatori bi trebali poduzeti sve odgovarajuće mjere ublažavanja kako bi se emisije metana u njihovu radu svele na najmanju moguću mjeru.

- (33) Točnije, emisije metana iz istjecanjâ najčešće se smanjuju pregledima radi LDAR-a, koji se najprije provode radi utvrđivanja istjecanja, a zatim radi saniranja istjecanja ili zamjene komponenata koje propuštaju. Operatori bi stoga trebali provoditi periodične preglede radi LDAR-a, među ostalim komponenata koje odzračuju metan, kako bi provjerili postoji li kvar opreme.
- (34) U tu bi svrhu trebalo uspostaviti usklađeni pristup kako bi se osigurali jednaki uvjeti za sve operatore u Uniji. Taj bi pristup trebao uključivati minimalne zahtjeve za preglede radi LDAR-a, a državama članicama i operatorima trebalo bi ostaviti odgovarajući stupanj fleksibilnosti. Ta je fleksibilnost ključna kako bi se omogućile inovacije i razvoj novih komponenata, nove tehnologije za LDAR i novih metoda otkrivanja, čime bi se spriječila ovisnost o određenoj tehnologiji na štetu zaštite okoliša. Nova tehnologija za LDAR i nove metode otkrivanja neprestano se razvijaju te bi države članice trebale poticati inovacije u tom sektoru kako bi se mogle usvojiti komponente, tehnologija za LDAR i metode otkrivanja koje najmanje emitiraju te su također točne i troškovno učinkovite.
- (35) Obveze u pogledu pregledâ radi LDAR-a trebale bi odražavati dobre prakse. Pregledi radi LDAR-a trebali bi ponajprije biti usmjereni na pronalaženje i uklanjanje istjecanja, što je prije moguće, saniranjem ili zamjenom komponente koja propušta, a ne na njihovo kvantificiranje, a područja na kojima postoji veći rizik od istjecanja trebalo bi češće provjeravati. Utvrđivanje učestalosti pregledâ radi LDAR-a i odluka o sanaciji ili zamjeni komponenata trebali bi se temeljiti ne samo na potrebi za sanacijom ili zamjenom komponenata iz kojih metan koji istječe prelazi prag emisija metana, nego i na operativnim razmatranjima, uzimajući u obzir rizike za sigurnost. Stoga, ako se utvrdi veći rizik za sigurnost ili veći rizik od emisija metana, nadležnim tijelima trebalo bi dopustiti da preporuča češće preglede radi LDAR-a za relevantne komponente ili zamjenu komponenata tehnologijom koja je manje podložna istjecanjima. Svako istjecanje, neovisno o njegovoj količini, trebalo bi pregledati i provjeriti jer se malo istjecanje može pretvoriti u veće. Nakon sanacije istjecanja potrebno je potvrditi je li istjecanje zaista zaustavljeno. Kako bi se u budućnosti mogle upotrebljavati nove odnosno naprednije komponente ili kako bi se mogla upotrebljavati nova tehnologija za otkrivanje emisija metana, trebalo bi utvrditi razinu gubitka metana na kojoj je ili iznad koje je potrebna sanacija, a operatorima bi trebalo prepustiti da odaberu uređaj za otkrivanje. Prema potrebi, u okviru pregledâ radi LDAR-a trebalo bi biti moguće služiti se tehnologijom za otkrivanje, kao što je kontinuirano praćenje, sve dok ona ispunjava zahtjeve ove Uredbe za naprednu tehnologiju za otkrivanje. Najuspješniji operatori koji proizvode ili prerađuju naftu ili prirodni plin trebali bi moći primjenjivati različite učestalosti pregledâ radi LDAR-a, podložno ispunjavanju uvjeta iz ove Uredbe i odobrenju nadležnih tijela.
- (36) Preglede radi LDAR-a trebalo bi provoditi služeći se odgovarajućom dostupnom tehnologijom i tehnikama otkrivanja kako bi se utvrdila istjecanja: što je moguće bliže svakom pojedinačnom potencijalnom izvoru emisija za nadzemne komponente i komponente iznad razine mora; na sjecištu između tla i atmosfere kao prvi korak i, ako se otkrije potencijalno istjecanje, što je moguće bliže izvoru emisija kao drugi korak za podzemne komponente te primjenom najboljih tehnika otkrivanja koje su komercijalno dostupne za odobalne komponente ispod razine mora ili ispod morskog dna.
- (37) Kad je riječ o podzemnim komponentama, pregledi radi LDAR-a općenito se provode postupkom u dva koraka. Prvi korak sastoji se od provođenja postupka prvog otkrivanja propuštanja i njime se određuje je li potrebno kopati tlo ili pristupiti bušenju rupe za utvrđivanje propuštanja ako je cjevovod izravno dostupan. Operatori kopaju ili buše tlo ako je istjecanje na razini ili iznad praga prvog otkrivanja istjecanja. Drugi korak sastoji se od provođenja postupka drugog otkrivanja istjecanja i njime se određuje je li potrebno sanirati istjecanje. Operatori saniraju istjecanje ako je na razini ili iznad drugog praga otkrivanja istjecanja.
- (38) Minimalne granice otkrivanja služe za osiguravanje toga da uređaji za otkrivanje budu dovoljno osjetljivi za otkrivanje istjecanjâ kako se zahtijeva na temelju ove Uredbe. Komisija bi trebala odrediti te minimalne granice otkrivanja kao i tehnike otkrivanja koje se moraju koristiti, uzimajući u obzir različite vrste komponenata i preglede radi LDAR-a, za sve kategorije komponenata, zajedno s pragovima primjenjivima na prvi korak pregledâ radi LDAR-a za podzemne komponente.
- (39) Sanacija ili zamjena trebale bi se provesti odmah nakon otkrivanja istjecanja koje je na razini ili iznad praga utvrđenog u ovoj Uredbi ili što je prije moguće nakon njega. Iako bi moglo biti potrebno razmotriti iznimne sigurnosne, administrativne i tehničke aspekte, trebalo bi dostaviti dokaze kojima bi se opravdala kašnjenja u sanaciji ili zamjeni. Pri sanacijama ili zamjenama trebalo bi upotrebljavati najbolju tehnologiju koja je komercijalno dostupna i koja pruža dugoročnu zaštitu od budućeg istjecanja.

- (40) Mali povezani sustavi kako su definirani u Direktivi (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹³⁾ mogu se suočiti s problemima u pogledu sigurnosti opskrbe te stabilnosti mreže u slučaju isključivanja sustava. Stoga bi, kako bi se takvi rizici za sigurnost opskrbe izbjegli, radove na sanaciji ili zamjeni trebalo obaviti tijekom planiranih isključivanja sustava.
- (41) S obzirom na njegov snažan učinak u pogledu emisija stakleničkih plinova, trebalo bi zabraniti odzračivanje, osim u slučaju kriznih situacija ili kvarova ili tijekom određenih specifičnih slučajeva u kojima je određena mjera odzračivanja neizbježna i nužna. Kako bi se osiguralo da operatori ne upotrebljavaju opremu dizajniranu za odzračivanje, trebalo bi donijeti tehnološke norme kojima se omogućuje upotreba alternativa s nižim emisijama.
- (42) Spaljivanje na baklji smatra se rutinskim spaljivanjem na baklji kada se provodi tijekom uobičajene proizvodnje nafte, plina i ugljena uslijed nedostatka odgovarajućih postrojenja ili pogodne geološke formacije za ponovno ubrizgavanje proizvedenog plina, njegovu upotrebu na licu mjesta ili njegovo otpremanje na tržište. Rutinsko spaljivanje na baklji trebalo bi zabraniti. Spaljivanje na baklji trebalo bi biti dopušteno samo ako je jedina alternativa odzračivanju i ako odzračivanje nije zabranjeno. Ukidanje rutinskog spaljivanja na baklji također bi povećalo dostupnost prirodnog plina za tržišta plina. Odzračivanje je štetnije za okoliš od spaljivanja na baklji jer ispušteni plin obično sadržava visoke razine metana, dok pri spaljivanju na baklji metan oksidira u CO₂, koji ima manji potencijal globalnog zagrijavanja. Stoga, u nedostatku drugog izbora, spaljivanje na baklji trebalo bi imati prednost nad odzračivanjem.
- (43) Primjena spaljivanja na baklji kao alternative odzračivanju zahtijeva da uređaji za spaljivanje na baklji omogućuju učinkovito izgaranje metana. Zbog toga bi za slučajeve u kojima je dopušteno spaljivanje na baklji trebalo uključiti i zahtjev u pogledu učinkovitosti izgaranja, a uređaje za spaljivanje na baklji čija je razina konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja niža od 99 % trebalo bi postupno ukinuti. Usto bi trebalo zahtijevati upotrebu uređaja za izgaranje koji su opremljeni automatskim paljenjem ili pilotskih plamenika koji rade kontinuirano, koji omogućuju pouzdanije paljenje jer na njih ne utječe vjetar.
- (44) Ponovno ubrizgavanje metana, njegovo iskorištavanje na licu mjesta ili otpremanje metana na tržište uvijek bi trebali imati prednost pred odzračivanjem ili spaljivanjem na baklji. Operatori koji odzračuju metan trebali bi nadležnim tijelima dostaviti dokaz da nisu bili mogući ponovno ubrizgavanje, iskorištavanje na licu mjesta, skladištenje radi kasnije upotrebe ili otpremanje metana na tržište niti spaljivanje na baklji, a operatori koji ga spaljuju na baklji nadležnim bi tijelima trebali dostaviti dokaz da nisu bili mogući ponovno ubrizgavanje, iskorištavanje na licu mjesta, skladištenje radi kasnije upotrebe ili otpremanje metana na tržište.
- (45) Operatori bi trebali bez odgode obavijestiti nadležna tijela o većim slučajevima odzračivanja i spaljivanja na baklji te godišnje tim tijelima podnositi obuhvatnija izvješća o svim slučajevima odzračivanja i spaljivanja na baklji. Usto bi trebali osigurati da su oprema i uređaji za odzračivanje i spaljivanje na baklji u skladu s normama utvrđenima u pravu Unije.
- (46) Emisije metana iz neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina predstavljaju rizik za zdravlje, sigurnost i okoliš. Stoga bi se i dalje trebale primjenjivati obveze praćenja, uključujući kvantifikaciju i, ako oprema za praćenje tlaka postoji, praćenje tlaka, te obveze izvješćivanja, a te bušotine i lokacije bušotina trebalo bi trajno zatvoriti i obnoviti te provesti remedijaciju, kako je primjenjivo. U takvim bi slučajevima države članice trebale imati glavnu ulogu, posebno u utvrđivanju inventara te, ako se ne može utvrditi odgovorna strana, u izvješćivanju o emisijama metana i izradi planova ublažavanja unutar jasnih rokova.
- (47) U pogledu trajno zatvorenih i napuštenih bušotina trebalo bi dostaviti odgovarajuću dokumentaciju kojom se dokazuje da nema emisija metana za sve bušotine koje su trajno zatvorene i napuštene tijekom razdoblja od 30 godina prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe i na taj datum ili nakon toga datuma i, ako je takva dokumentacija dostupna, za bušotine koje su trajno zatvorene i napuštene tijekom razdoblja od više od 30 godina koje prethodi datumu stupanja na snagu ove Uredbe. Takva dokumentacija trebala bi uključivati barem kvantifikaciju na temelju emisijskog faktora ili na temelju uzorka, ili pouzdane dokaze o trajnoj potpovršinskoj izolaciji u skladu s normom ISO 16530-1:2017, koja je primjenjiva međunarodna norma o integritetu bušotina za industriju nafte i prirodnog plina.

⁽¹³⁾ Direktiva (EU) 2019/944 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i izmjeni Direktive 2012/27/EU (SL L 158, 14.6.2019., str. 125.).

- (48) Ako nadležna tijela dobiju pouzdane dokaze o značajnim količinama emisija metana u odobalnoj neaktivnoj bušotini, u privremeno zatvorenoj bušotini ili u trajno zatvorenoj i napuštenoj bušotini, ovisno o slučaju, koje je potvrdila neovisna treća strana, nadležna tijela trebala bi odlučiti o primjeni obveza za privremeno zatvorene bušotine u pogledu te bušotine.
- (49) Broj neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina na državnom području država članica znatno se razlikuje i neke države članice imaju vrlo visok broj takvih bušotina na svojim državnim područjima. Takvim državama članicama trebalo bi dopustiti primjenu postupnijeg pristupa ispunjavanju obveza u pogledu izrade popisa tih bušotina kako bi se osigurala razmjernost troškova i administrativnog opterećenja koji su povezani s tim popisom.
- (50) Budući da vjerojatnost da istjecanje metana iz odobalnih bušotina dosegne površinu ovisi o nekoliko čimbenika i obično se smanjuje povećanjem dubine vode te da se resursi potrebni za pregled i intervenciju u odobalnim bušotinama povećavaju povećanjem dubine vode i udaljenosti od obale, trebalo bi razmotriti izuzeća od određenih obveza na temelju ove Uredbe za odobalne bušotine koje se nalaze na većoj dubini vode ako se mogu pružiti čvrsti dokazi da će utjecaj potencijalnih emisija metana iz tih bušotina na klimu vrlo vjerojatno biti zanemariv.
- (51) Podaci iz inventara stakleničkih plinova Unije pokazuju da su emisije metana iz ugljenokopa najveći pojedinačni izvor emisija metana u energetske sektoru Unije. Izravne emisije iz sektora ugljena 2019. činile su 31 % svih emisija metana, što je gotovo jednako postotku izravnih emisija metana iz nafte i fosilnog plina, koji iznosi 33 %.
- (52) Trenutačno ne postoji posebno zakonodavstvo na razini Unije kojima se ograničavaju emisije metana iz sektora ugljena unatoč dostupnosti širokog raspona tehnologija za ublažavanje. Ne postoji Unijina ili međunarodna norma praćenja, izvješćivanja i verifikacije koja se odnosi isključivo na ugljen. U Uniji je izvješćivanje o emisijama metana iz industrije ugljena dio izvješćivanja o emisijama stakleničkih plinova koje provode države članice. Podaci iz podzemnih ugljenokopa uključeni su i u Europski registar ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljen Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁴⁾.
- (53) Nedavne studije ukazuju na to da su emisije metana ponajprije povezane s djelatnostima podzemnog rudarenja, i to u aktivnim, zatvorenim i napuštenim ugljenokopima. U aktivnim podzemnim ugljenokopima koncentracija metana u zraku stalno se kontrolira jer predstavlja opasnost za zdravlje i sigurnost. U slučaju podzemnih ugljenokopa velika većina emisija metana nastaje u sustavima ventilacije i drenaže ili otplinjavanja, koji su dva glavna načina smanjenja koncentracija metana u ventilacijskim putovima ugljenokopa.
- (54) Nakon zaustavljanja proizvodnje i zatvaranja ili napuštanja ugljenokopa iz njega se i dalje oslobađa metan koji se naziva metan iz napuštenih rudnika (AMM). Takve emisije metana obično se pojavljuju na točno određenim točkastim izvorima, kao što su ventilacijska okna ili izlazni otvori za rasterećenje tlaka. S povećanim klimatskim ambicijama i preusmjeravanjem proizvodnje energije na izvore energije s manjim emisijama ugljika, emisije AMM-a vjerojatno će se povećati u Uniji. Procjenjuje se da čak i 10 godina nakon prestanka rudarenja razine emisija metana iz ugljenokopa koji nisu poplavljeni dosežu otprilike 40 % emisija zabilježenih u trenutku zatvaranja. Nadalje, postupanje s AMM-om i dalje je neujednačeno zbog različitih prava i obveza vlasništva i iskorištavanja unutar Unije. Države članice trebale bi stoga uspostaviti popise zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa koji su prestali s radom nakon 3. kolovoza 1954. te bi utvrđena odgovorna strane trebala biti obvezna instalirati uređaje za mjerenje emisija metana.
- (55) U aktivnim površinskim ugljenokopima u Uniji proizvodi se lignit i iz njih se ispušta manje metana nego iz podzemnih ugljenokopa. Ugljenokopi lignita u Uniji pretežno su površinski kopovi, uz iznimku jednog podzemnog ugljenokopa lignita u jednoj državi članici. Prema inventaru stakleničkih plinova Unije, u 2019. emisije iz aktivnih površinskih ugljenokopa iznosile su 166 kilotona metana u usporedbi s 828 kilotona metana iz podzemnih ugljenokopa. Mjerenje emisija metana iz površinskih ugljenokopa teško je zbog sklonosti metana da se proširi na šire područje. Zbog toga i unatoč dostupnosti odgovarajuće tehnologije emisije metana iz površinskih ugljenokopa

⁽¹⁴⁾ Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.).

rijetko se mjere. Emisije metana iz površinskih ugljenokopa mogu se izvesti s pomoću emisijskih faktora specifičnih za ugljenosni bazen i, s većom preciznošću, uz primjenu emisijskih faktora specifičnih za rudnike ili ležišta, s obzirom na to da se u ugljenosnim bazenima nalaze ležišta različitog kapaciteta za proizvodnju metana. Emisijski faktori mogu se izvesti iz mjerenja sadržaja plina u slojevima uzorkovanim iz jezgre istraživačkih bušotina. Operatori rudnika stoga bi trebali kvantificirati emisije metana u površinskim ugljenokopima primjenom takvih emisijskih faktora.

- (56) Emisije metana iz potpuno poplavljenih podzemnih ugljenokopa s vremenom se znatno smanjuju jer se nakon zatvaranja ugljenokopa i završetka procesa poplavlivanja hidrogeološki uvjeti stabiliziraju. Stoga bi trebalo biti moguće izuzeti takve ugljenokope od obveza kvantifikacije, ako je to propisno opravdano.
- (57) Operatori rudnika trebali bi kontinuirano mjeriti i kvantificirati emisije metana iz ventilacijskih okana u podzemnim ugljenokopima i kontinuirano mjeriti metan koji se odzračuje i spaljuje na baklji u drenažnim stanicama. Trebali bi primjenjivati specifične emisijske faktore za površinske ugljenokope. Te bi podatke trebali dostavljati nadležnim tijelima.
- (58) Ublažavanje emisija metana najbolje se može postići u aktivnim i zatvorenim podzemnim ugljenokopima ili napuštenim podzemnim ugljenokopima. Djelotvorno ublažavanje emisija metana iz aktivnih površinskih ugljenokopa i zatvorenih ili napuštenih površinskih ugljenokopa trenutačno je ograničeno tehnologijom. Međutim, kako bi se u budućnosti pružila potpora istraživanju i razvoju u području tehnologija ublažavanja takvih emisija metana, trebalo bi osigurati djelotvorno i detaljno praćenje razmjera tih emisija metana, izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju.
- (59) Aktivni podzemni ugljenokopi ugljenokopi su termalnog ili koksnog ugljena. Termalni ugljen ponajprije se koristi kao izvor energije, dok se kokсни ugljen upotrebljava kao gorivo i reagens u postupku proizvodnje čelika. I rudnici termalnog ugljena i ugljenokopi koksnog ugljena trebali bi podlijegati mjerenju emisija metana, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te mjerama ublažavanja u pogledu emisija metana. Mjere ublažavanja trebalo bi provoditi postupnim ukidanjem odzračivanja i spaljivanja na baklji. Mjere ublažavanja ne bi smjele dovesti do pogoršanja sigurnosti radnika.
- (60) Za aktivne podzemne ugljenokope mjere ublažavanja trebalo bi provesti postupnim ukidanjem uređaja za spaljivanje na baklji čija je razina konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja niža od 99 %. Iako poplavlivanje zatvorenih ili napuštenih podzemnih ugljenokopa može spriječiti emisije metana, ono se ne provodi sustavno i predstavlja rizik za okoliš. U tim bi ugljenokopima trebalo postupno ukinuti i uređaje za spaljivanje na baklji čija je razina konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja niža od 99 %. Budući da geološka ograničenja i okolišna razmatranja onemogućuju univerzalni pristup u odnosu na napuštene podzemne ugljenokope, države članice trebale bi utvrditi vlastiti plan ublažavanja, uzimajući u obzir ta ograničenja i tehničku izvedivost ublažavanja AMM-a.
- (61) Kako bi se smanjile emisije metana iz aktivnih ugljenokopa, državama članicama trebalo bi dopustiti da uvedu sustave poticaja za smanjenje emisija metana, koji bi podlijegali primjenjivim pravilima o državnim potporama. Ti sustavi mogli bi posebno potaknuti ulaganja u hvatanje i ubrizgavanje metana u mrežu te smanjenje emisije metana iz ventilacijskih okana i iz spaljivanja na baklji. Državama članicama trebalo bi dopustiti da uvedu namjenske sustave naknada i pristojbi kako bi se olakšala ulaganja u smanjenje emisija metana, među ostalim u okviru programâ državnih potpora usmjerenih na stavljanje izvan pogona kapaciteta za proizvodnju ugljena, koji bi podlijegali primjenjivim pravilima o državnim potporama.
- (62) U zatvorenim ili napuštenim ugljenokopima trebale bi biti dopuštene postojeće najbolje prakse ublažavanja za smanjenje emisija metana, kao što su razvoj geotermalnih projekata i projekata skladištenja topline u poplavljenim ugljenokopima, primjene hidroenergije u nepoplavljenim ugljenokopima, hvatanje emisija metana otplinjavanjem, upotreba sigurnosnih uređaja za otplinjavanje, upotreba plina iz ugljenokopa za proizvodnju energije ili akumuliranje vode iz ugljenokopa i druge moguće upotrebe.
- (63) Unija ovisi o uvozu za 70 % vlastite potrošnje kamenog ugljena, 97 % vlastite potrošnje nafte i 90 % vlastite potrošnje fosilnog plina. Iako se procjenjuje da udio globalnih antropogenih emisija metana ispuštenih u Europi iznosi samo oko 6 %, potrošnja fosilnih goriva i ovisnost o njihovom uvozu znatno doprinose emisijama metana u Uniji.
- (64) Učinci globalnog zagrijavanja uzrokovani emisijama metana prekogranični su. Iako neke treće zemlje koje proizvode fosilnu energiju počinju poduzimati nacionalne mjere kako bi smanjile emisije metana u svojem energetskom sektoru, mnogi proizvođači i izvoznici iz trećih zemalja ne podliježu nikakvim propisima na svojem domaćem

tržištu. Potrebni su im jasni poticaji kako bi smanjili svoje emisije metana. Stoga bi tržištima i široj javnosti na raspolaganje trebalo staviti transparentne informacije o emisijama metana povezanim s proizvodnjom sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije.

- (65) Trenutačno postoje ograničeni točni podaci o međunarodnim emisijama metana, o kojima se izvješćuje na trećoj razini UNFCCC-a ili služeći se jednakovrijednim metodama. Mnoge treće zemlje izvoznice fosilnih goriva tajništvu UNFCCC-u još nisu dostavile cjelovite podatke iz inventara. Osim toga, postoje dokazi o velikom povećanju emisija metana iz aktivnosti proizvodnje nafte i plina na globalnoj razini, točnije sa 65 Mt na 80 Mt godišnje u posljednjih 20 godina.
- (66) Kako je najavljeno u strategiji za metan, Unija je predana suradnji sa svojim energetske partnerima i drugim ključnim trećim zemljama uvoznicama i izvoznicama fosilne energije kako bi se na globalnoj razini riješio problem emisija metana. Diplomacija u području energetike kad su posrijedi emisije metana već je polučila važne rezultate. U rujnu 2021. Unija i Sjedinjene Američke Države najavile su globalnu obvezu smanjenja emisija metana, pokrenutu na Konferenciji UN-a o klimatskim promjenama (COP 26) u studenome 2021. Globalna obveza smanjenja emisija metana odnosi se na preuzimanje političke obveze koja obuhvaća suradnju u cilju zajedničkog smanjenja globalnih emisija metana za 30 % do 2030. u odnosu na razine iz 2020. i poduzimanje sveobuhvatnih nacionalnih mjera za postizanje tog cilja. Uključuje i obvezu prelaska na primjenu najboljih dostupnih metodologija za inventare emisija u cilju kvantifikacije emisija metana. Više od 100 zemalja, odgovornih za gotovo polovinu globalnih antropogenih emisija metana, već se pridružilo globalnoj obvezi smanjenja emisija metana.
- (67) IMEO im važnu ulogu u povećanju transparentnosti u području globalnih emisija metana u energetske sektoru te bi Komisija trebala nastaviti s njime surađivati.
- (68) Usporedno s nastavkom diplomatske rada na ispunjavanju globalnih obveza za znatno smanjenje emisija metana, Unija dodatno potiče sve napore povezane sa znatnim smanjivanjem tih emisija na globalnoj razini, a posebno u trećim zemljama koje isporučuju fosilnu energiju u Uniju.
- (69) Stoga bi se od uvoznika sirove nafte, prirodnog plina i ugljena u Uniju trebalo zahtijevati da relevantnim nadležnim tijelima dostave informacije o mjerama povezanim s mjerenjem, izvješćivanjem, verifikacijom i ublažavanjem emisija metana koje poduzimaju izvoznici u Uniju i proizvođači iz trećih zemalja, posebno o primjeni regulatornih ili dobrovoljnih mjera za kontrolu emisija metana proizvođača iz trećih zemalja koji isporučuju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen, kao što su pregledi radi LDAR-a ili mjere za kontrolu i ograničavanje slučajeva odzračivanja i spaljivanja na baklji. Razine mjerenja i izvješćivanja utvrđene u zahtjevima u pogledu informacija koji se primjenjuju na uvoznike trebale bi odgovarati onima koje se primjenjuju na operatore iz Unije. Nadalje, obveza uvoznika da dostave informacije o mjerama koje su poduzete s ciljem kontroliranja emisija metana ne bi trebala predstavljati veće opterećenje od odgovarajuće obveze za operatore iz Unije. Države članice trebale bi informacije o tim mjerama dostaviti Komisiji. Na temelju tih informacija Unija bi trebala uspostaviti i voditi bazu podataka o transparentnosti metana, koja sadržava, među ostalim, informacije koje dostavljaju poduzeća iz Unije i uvoznici sirove nafte, prirodnog plina i ugljena. Takva baza podataka služila bi kao izvor informacija za odluke uvoznika sirove nafte, prirodnog plina i ugljena o kupnji te za druge dionike i javnost. Uz bazu podataka o transparentnosti metana Komisija bi trebala izraditi profile učinka metana koji sadržavaju podatke o emisijama metana povezane sa sirovom naftom, prirodnim plinom i ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije. Ti profili također bi trebali uključivati procjenu napora koje su proizvođači iz Unije, uvoznici te proizvođači i izvoznici fosilne energije u Uniju iz trećih zemalja uložili kako bi izmjerili svoje emisije metana i izvjestili o njima te kako bi ih smanjili. Ti profili trebali bi osim toga uključivati informacije o regulatornim mjerama u pogledu mjerenja, izvješćivanja, verifikacije i ublažavanja koje poduzimaju treće zemlje u kojima se proizvode sirova nafta, prirodni plin i ugljen.
- (70) Osim toga, Komisija bi trebala uspostaviti alat za globalno praćenje metana koji pruža informacije o pojavi, razmjeru i lokaciji slučajeva visokih emisija metana iz izvora energije, kao i mehanizam za brzu reakciju za suočavanje sa slučajevima superemisija do kojih dođe u Uniji ili izvan nje. U tom bi pogledu Komisija trebala uzeti u obzir sve propisno obrazložene informacije o slučajevima superemisija koje je primila od država članica ili trećih strana. Države članice trebale bi poticati da takve informacije razmjenjuju s Komisijom. Tim bi se alatima trebali dodatno poticati stvarni i dokazivi rezultati provedbe mjera kojima se reguliraju emisije metana i djelotvornih mjera

ublažavanja koje poduzimaju poduzeća u Uniji i oni koji isporučuju fosilnu energiju u Uniju. Ti alati trebali bi se moći temeljiti na postojećim međunarodnim alatima ili okvirima te bi trebali objediniti podatke nekoliko certificiranih pružatelja podataka i usluga, uključujući komponentu Copernicus Svemirskog programa Unije uspostavljenu Uredbom (EU) 2021/696 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁵⁾ i IMEO. Ti alati trebali bi pružati informacije za potrebe bilateralnih dijaloga Komisije s relevantnim trećim zemljama o politikama i mjerama u pogledu emisija metana.

- (71) Baza podataka o transparentnosti metana, profili učinka metana, alat za globalno praćenje metana i mehanizam za brzu reakciju zajedno bi trebali doprinijeti unapređenju transparentnosti za kupce u Uniji tako da kupcima omoguće donošenje utemeljenih odluka o opskrbi i poboljšaju mogućnost šire primjene rješenja za ublažavanje emisija metana u cijelom svijetu. Osim toga, tim bi se instrumentima trebao pružiti dodatan poticaj poduzećima iz trećih zemalja da primjenjuju međunarodne norme za mjerenje emisija metana i izvješćivanje o njima, kao što su one donesene u okviru OGMP-a 2.0, ili da usvoje djelotvorno mjerenje i donesu mjere izvješćivanja i ublažavanja, te da omoguće verifikaciju.
- (72) Novim ugovorima koje uvoznici iz Unije sklapaju za opskrbu sirovom naftom, prirodnim plinom ili ugljenom trebalo bi u trećim zemljama ojačati prihvaćanje pravila za praćenje emisija metana, izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju, koja su jednakovrijedna onima utvrđenima u ovoj Uredbi. Trebalo bi uspostaviti pravila kako bi se dobavljačima iz trećih zemalja i uvoznicima iz Unije omogućilo da dokažu da su takve mjere jednakovrijedne zahtjevima iz ove Uredbe u pogledu sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena koji se uvoze u Uniju. Iako se klauzule u tu svrhu ne mogu nametnuti u slučaju postojećih ugovora, takve je klauzule moguće uključiti u nove ugovore ili u postojeće ugovore koji su u postupku obnove, čak i prešutno. U tom bi kontekstu za poduzeća bile korisne tipske klauzule koje je preporučila Komisija.
- (73) Jednakovrijednost praćenja emisija metana, izvješćivanja o njima i njihove verifikacije trebala bi se moći postići ne samo mjerama koje primjenjuju pojedinačna poduzeća, već i na razini trećih zemalja, s pomoću uspostavljenih pravnih okvira kojima se takvo praćenje, izvješćivanje i verifikacija uređuju. Komisiju bi stoga trebalo ovlastiti za utvrđivanje zahtjeva u pogledu dokaza koje u tom pogledu treće zemlje moraju dostaviti, pri čemu Komisija aktivno surađuje sa svim trećim zemljama izvoznicama i na odgovarajući način uzima u obzir sve različite okolnosti koje postoje u tim trećim zemljama i obveze Unije na temelju međunarodnog prava. Komisija bi također trebalo ovlastiti za utvrđivanje i opoziv jednakovrijednosti za pojedinačne treće zemlje, prema potrebi.
- (74) Trebalo bi predvidjeti instrumente, uključujući dijaloge o slučajevima superemisija, odluke o jednakovrijednosti praćenja, izvješćivanja i verifikacije te donošenje okvira za suradnju, kako bi se osigurala pravilna provedba obveza uvoznika, kao i proizvođača ili izvoznika s poslovnim nastanom u trećim zemljama koji isporučuju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen u Uniju. Komisija bi trebala moći predložiti instrumente za suradnju s trećim zemljama. Donošenje tih instrumenata trebalo bi podlijegati odgovarajućim odredbama Ugovorâ, ako je primjenjivo.
- (75) Komisija ne bi trebala započeti dijalog s trećim zemljama o slučajevima superemisija, trebala bi se suzdržati od donošenja odluka o jednakovrijednosti i ne bi trebala preporučiti otvaranje pregovora o okviru za suradnju ako bi time došlo do opasnosti od zaobilaženja mjera ograničavanja donesenih na temelju članka 29. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) ili članka 215. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) o uvozu sirove nafte, prirodnog plina i ugljena.
- (76) Nakon uspostave baze podataka o transparentnosti metana, profila učinka metana, alata za globalno praćenje metana i mehanizma za brzu reakciju, Komisija bi trebala utvrditi metodologiju za izračun intenziteta metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena. Ta metodologija trebala bi biti javno dostupna. Komisija bi na temelju toga trebala procijeniti mogući učinak različitih razina maksimalnih vrijednosti intenziteta metana na sigurnost opskrbe energijom i konkurentnost gospodarstva Unije.
- (77) Komisiju bi trebalo ovlastiti za utvrđivanje obveznih maksimalnih vrijednosti metana i razreda intenziteta metana povezanih s proizvodnjom sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije, na temelju metodologije za izračun intenziteta metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena i procjene mogućeg učinka utvrđivanja maksimalnih vrijednosti intenziteta metana. Te bi vrijednosti trebalo utvrditi na razinama kojima

⁽¹⁵⁾ Uredba (EU) 2021/696 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. travnja 2021. o uspostavi Svemirskog programa Unije i osnivanju Agencije Europske unije za svemirski program te o stavljanju izvan snage uredaba (EU) br. 912/2010, (EU) br. 1285/2013 i (EU) br. 377/2014 i Odluke br. 541/2014/EU (SL L 170, 12.5.2021., str. 69.).

se promiče smanjenje globalnih emisija metana, uz istodobno očuvanje sigurnosti opskrbe energijom na razini Unije i na nacionalnoj razini, osiguravanje nediskriminirajućeg postupanja i pružanje zaštite konkurentnosti gospodarstva Unije.

- (78) Kako bi se osigurala usklađena provedba ove Uredbe i stvorio zajednički tehnički okvir za sve aktere u sektoru nafte, plina i ugljena, Komisija bi trebala razmotriti da, u skladu s Uredbom (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁶⁾, od relevantnih europskih organizacija za normizaciju zatraži da izrade usklađene norme za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana u sektoru nafte, sektoru plina i sektoru ugljena, za preglede radi LDAR-a te za opremu za odzračivanje i spaljivanje na baklji. Te bi norme trebale postati obvezujuće za potrebe primjene ove Uredbe kako bi se osigurao usklađen pristup među operatorima, poduzećima i operatorima rudnika te onima koji su uključeni u osiguravanje usklađenosti s ovom Uredbom, posebno među Komisijom, nadležnim tijelima i verifikatorima. Ako se usklađene norme ne mogu postići ili se njima ne osigurava usklađenost sa zahtjevima iz ove Uredbe, Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje tehničkih propisa kojima bi se obuhvatili potrebni zahtjevi. Do datuma početka primjene takvih normi ili tehničkih propisa operatori, poduzeća i operatori rudnika trebali bi se pridržavati najsvremenijih industrijskih praksi i najbolje dostupne tehnologije.
- (79) Države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i poduzeti sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Te bi sankcije trebale moći uključivati novčane kazne i periodične penale. Kako bi te sankcije imale značajan odvraćajući učinak, trebale bi biti primjerene vrsti kršenja, ekonomskoj koristi ostvarenoj kršenjem te vrsti i težini štete u okolišu i učinku na sigurnost i zdravlje ljudi. Pri izricanju sankcija relevantna tijela trebala bi na odgovarajući način uzeti u obzir prirodu, težinu i trajanje dotičnog kršenja. Sankcije bi trebalo izreći na nediskriminirajući način i u skladu s pravom Unije te međunarodnim i nacionalnim pravom. Trebalo bi poštovati primjenjiva postupovna jamstva i načela Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- (80) Radi dosljednosti trebalo bi utvrditi popis vrsta kršenja koje bi trebale podlijetati sankcijama. Osim toga, kako bi se olakšala dosljedna primjena sankcija u svim državama članicama, trebalo bi utvrditi zajedničke netaksativne i indikativne kriterije za primjenu sankcija. Odvraćajući učinak sankcija trebalo bi ojačati tako da se pruži mogućnost objave informacija u vezi sa sankcijama koje izriču države članice, podložno uredbama (EU) 2016/679⁽¹⁷⁾ i (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁸⁾ ako se sankcije izriču fizičkim osobama.
- (81) Kao rezultat odredaba kojima se zahtijeva da se ulaganja reguliranih subjekata uzmu u obzir pri određivanju tarifa, Uredbu (EU) 2019/942 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁹⁾ trebalo bi izmijeniti kako bi se Agenciji Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) povjerila zadaća stavljanja na raspolaganje skupa pokazatelja i referentnih vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem, kvantifikacijom, praćenjem, izvješćivanjem, verifikacijom te smanjenjem emisija metana za usporedive projekte.
- (82) Kako bi se definirali elementi postupnog ukidanja odzračivanja i spaljivanja na baklji u rudnicima koksnog ugljena, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem ograničenjâ za ispuštanje metana iz ventilacijskih okana za rudnike koksnog ugljena. Osim toga, kako bi se omogućilo da se od uvoznika zahtijevaju dodatne informacije, trebalo bi, prema potrebi, Komisiji delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a radi dopune ove Uredbe izmjenom ili dodavanjem informacija koje uvoznici moraju dostaviti. Nadalje, kako bi se utvrdila metodologija za izračun intenziteta metana

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) 2019/942 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o osnivanju Agencije Europske unije za suradnju energetske regulatora (SL L 158, 14.6.2019., str. 22.).

povezanog s proizvodnjom sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije na razini proizvođača te kako bi se utvrdile relevantne maksimalne vrijednosti metana i razredi intenziteta metana, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a radi dopune ove Uredbe. Naposljetku, kako bi se osigurala usklađena provedba ove Uredbe, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a radi dopune ove Uredbe donošenjem usklađenih normi i tehničkih propisa. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽²⁰⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (83) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u vezi s donošenjem detaljnih pravila u pogledu predložaka za izvješćivanje o emisijama metana, minimalnih granica otkrivanja i tehnika otkrivanja za uređaje za otkrivanje te pragova koji se primjenjuju na prvi korak pregleda radi LDAR-a, kao i postupka i zahtjeva te pojedinačnih odluka u vezi s jednakovrijednošću mjera praćenja, izvješćivanja i verifikacije u trećim zemljama, u skladu s člankom 291. UFEU-a. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²¹⁾.
- (84) Komisija bi trebala pratiti i preispitivati primjenu ove Uredbe i o tome dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. U tom bi izvješću posebno trebalo procijeniti djelotvornost i učinkovitost ove Uredbe, postignutu razinu smanjenja emisija metana te potrebu za dodatnim ili alternativnim mjerama. U tom bi izvješću trebalo uzeti u obzir relevantno zakonodavstvo Unije u povezanim područjima. Ovisno o zaključcima iz tog izvješća i u okviru preispitivanja ove Uredbe, Komisija može razmotriti podnošenje zakonodavnih prijedloga, prema potrebi.
- (85) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno utvrđivanje pravila za točno mjerenje, kvantifikaciju, praćenje, izvješćivanje i verifikaciju, kao i za smanjenje emisija metana u energetske sektoru u Uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UFEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom Uredbom utvrđuju se pravila za točno mjerenje, kvantifikaciju, praćenje, izvješćivanje i verifikaciju emisija metana u energetske sektoru u Uniji, kao i za smanjivanje tih emisija, među ostalim s pomoću pregleda radi otkrivanja i sanacije istjecanja, obveze u pogledu sanacije te ograničenja odzračivanja i spaljivanja na baklji. Ovom se Uredbom utvrđuju i pravila o alatima kojima se osigurava transparentnost u pogledu emisija metana.

2. Ova se Uredba primjenjuje na:

(a) istraživanje i proizvodnju nafte i fosilnog plina te prikupljanje i preradu fosilnog plina;

⁽²⁰⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (b) neaktivne bušotine, privremeno zatvorene bušotine te trajno zatvorene i napuštene bušotine;
 - (c) transport i distribuciju prirodnog plina, što ne uključuje mjerne sustave na mjestima krajnje potrošnje te dijelove servisnih vodova između distribucijske mreže i mjernog sustava na imovini krajnjih kupaca, kao i na podzemno skladištenje i aktivnosti na terminalima za UPP; i
 - (d) aktivne podzemne ugljenokope i površinske ugljenokope, zatvorene podzemne ugljenokope i napuštene podzemne ugljenokope.
3. Ova se Uredba primjenjuje i na emisije metana koje nastaju izvan Unije kad je riječ o sirovoj nafti, prirodnom plinu i ugljenu koji se stavljaju na tržište Unije, kako je navedeno u poglavlju 5.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „emisije metana” znači sve izravne emisije iz bilo koje komponente, bilo da su rezultat odzračivanja, nepotpunog izgaranja iz spaljivanja na baklji ili istjecanjâ;
2. „komponenta” znači bilo koji dio ili element opreme koji se upotrebljava u instalacijama ili infrastrukturi za naftu, prirodni plin ili ugljen i koji ima potencijal za emitiranje metana;
3. „operator” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja imovinom ili je kontrolira ili, ako je to predviđeno na temelju nacionalnog prava, osoba kojoj je delegirana odlučujuća gospodarska ovlast nad tehničkim funkcioniranjem imovine;
4. „imovina” znači poslovna ili operativna jedinica koja se može sastojati od nekoliko objekata ili lokacija, uključujući operativnu imovinu i neoperativnu imovinu;
5. „operativna imovina” znači imovina koja je pod operativnom kontrolom operatora;
6. „neoperativna imovina” znači imovina koja nije pod operativnom kontrolom operatora;
7. „lokacija” znači skup komponenata koje su donekle međusobno povezane kao potpodjela imovine;
8. „transport” znači transport kako je definiran u članku 2. točki 17. Direktive (EU) 2024/1788 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²²⁾;
9. „operator transportnog sustava” znači operator transportnog sustava kako je definiran u članku 2. točki 18. Direktive (EU) 2024/1788;
10. „distribucija” znači distribucija kako je definirana u članku 2. točki 19. Direktive (EU) 2024/1788;
11. „operator distribucijskog sustava” znači operator distribucijskog sustava kako je definiran u članku 2. točki 20. Direktive (EU) 2024/1788;
12. „operator rudnika” znači svaka fizička ili pravna osoba koja upravlja ugljenokopom ili ga kontrolira ili, ako je to predviđeno na temelju nacionalnog prava, kojoj je delegirana odlučujuća gospodarska ovlast nad tehničkim funkcioniranjem ugljenokopa;
13. „verifikacija” znači aktivnosti koje provodi verifikator kako bi ocijenio sukladnost s ovom Uredbom izvješća koja dostavljaju operatori, poduzeća i operatori rudnika na temelju ove Uredbe;

⁽²²⁾ Direktiva (EU) 2024/1788 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište plina iz obnovljivih izvora i prirodnog plina te vodika, izmjeni Direktive (EU) 2023/1791 i stavljanju izvan snage Direktive 2009/73/EZ (SL L, 2024/1788, 15.7.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

14. „verifikator” znači pravna osoba koja provodi aktivnosti verifikacije i koja je, u trenutku izdavanja izjave o verifikaciji, imala akreditaciju nacionalnog akreditacijskog tijela u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 ili, ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 2. te Uredbe, fizička osoba koja je na drugi način ovlaštena za obavljanje aktivnosti verifikacije;
15. „izvor” znači komponenta ili geološka struktura koja namjerno ili nenamjerno, povremeno ili kontinuirano ispušta metan u atmosferu;
16. „emisijski faktor” znači koeficijent kojim se kvantificiraju emisije plina po jedinici aktivnosti, a koji se temelji ili na uzorku mjernih podataka ili na drugim kvantifikacijskim metodama, i to prema prosjeku za razvoj reprezentativne stope emisija za određenu razinu aktivnosti u određenom skupu uvjeta rada;
17. „opći emisijski faktor” znači standardizirani emisijski faktor za svaku vrstu izvora emisije koji proizlazi iz inventarâ ili baza podataka, no koji ni u kojem slučaju nije provjeren izravnim mjerenjima;
18. „specifični emisijski faktor” znači emisijski faktor za vrstu izvora emisija koji je izveden iz izravnih mjerenja;
19. „izravno mjerenje” znači mjerenje emisija metana na razini izvora pomoću mjernog uređaja koji omogućuje takvo mjerenje;
20. „kvantifikacija” znači aktivnosti za utvrđivanje količine emisija metana na temelju izravnih mjerenja ili, ako izravna mjerenja nisu izvediva, na temelju drugih metoda kao što su simulacijski alati i drugi detaljni inženjerski izračuni ili kombinacija takvih metoda;
21. „emisije metana na razini lokacije” znači svi izvori emisija metana unutar lokacije;
22. „mjerenje na razini lokacije” znači mjerenje koje obuhvaća potpuni pregled svih emisija metana na razini lokacije, uključujući, za mrežu plinovoda, emisije iz segmenata takve mreže, i obično uključuje upotrebu senzora ugrađenih na mobilnu platformu, kao što su vozilo, bespilotna letjelica, zrakoplov, brod ili satelit, ili upotreba drugih sredstava, kao što su fiksni senzori ili mreže povezanih senzora s jednom točkom mjerenja;
23. „poduzeće” znači fizička ili pravna osoba koja obavlja najmanje jednu od sljedećih aktivnosti: istraživanje i proizvodnju nafte i fosilnog plina, prikupljanje i preradu fosilnog plina ili transport plina, distribuciju plina i podzemno skladištenje plina, među ostalim UPP-a;
24. „terminal za UPP” znači terminal za UPU kako je definiran u članku 2. točki 33. Direktive (EU) 2024/1788;
25. „pregled radi otkrivanja i sanacije istjecanja” ili „pregled radi LDAR-a” znači pregled radi utvrđivanja i otkrivanja izvora istjecanja metana i drugih nenamjernih emisija metana te radi sanacije ili zamjene relevantnih komponenata;
26. „pregled radi otkrivanja i sanacije istjecanja tipa 1” ili „pregled radi LDAR-a tipa 1” znači pregled radi otkrivanja i sanacije istjecanja koji se provodi u skladu sa zahtjevima utvrđenima na temelju članka 14. stavaka 2., 7. i 8. i dijela 1. Priloga I. za preglede radi LDAR-a tipa 1;
27. „pregled radi otkrivanja i sanacije istjecanja tipa 2” ili „pregled radi LDAR-a tipa 2” znači pregled radi otkrivanja i sanacije istjecanja koji se provodi u skladu sa zahtjevima utvrđenima na temelju članka 14. stavaka 2., 7. i 8. i dijela 1. Priloga I. za preglede radi LDAR-a tipa 2;
28. „lokacija proizvodnje” znači lokacija na kojoj se nafta ili prirodni plin vade iz zemlje i gdje se ne provodi prerada;
29. „lokacija prerade” znači lokacija na kojoj se provode procesi obrade nafte i prirodnog plina, kao što je odvajanje nafte i prirodnog plina od vode;
30. „isključivanje” znači situacija u kojoj lokacija ili dio njezinih komponenata nisu više operativni u normalnim radnim uvjetima i isključeni su te u kojoj je potrebno potpuno ili djelomično smanjenje tlaka prije nego što se može započeti s radovima sanacije ili održavanja;
31. „odzračivanje” znači izravno ispuštanje nesagorjelog metana u atmosferu;

32. „spaljivanje na baklji” znači zbrinjavanje metana kontroliranim izgaranjem u uređaju namijenjenom za tu svrhu;
33. „rutinsko spaljivanje na baklji” znači spaljivanje na baklji tijekom uobičajene proizvodnje nafte ili fosilnog plina uslijed nedostatka odgovarajućih postrojenja ili pogodne geološke formacije za ponovno ubrizgavanje metana, njegovu upotrebu na licu mjesta ili njegovo otpremanje na tržište, i ne uključuje spaljivanje na baklji u slučaju krizne situacije;
34. „vršni dio baklje” znači uređaj opremljen pilotskim plamenikom koji se upotrebljava za spaljivanje na baklji;
35. „krizna situacija” znači privremeno, neočekivano i neučestalo stanje u kojem su emisije metana neizbježne i nužne za sprečavanje neposrednog i znatnog štetnog utjecaja na sigurnost ljudi, zdravlje ili okoliš, što ne uključuje situacije koje proizlaze iz sljedećih događaja ili su s njima povezane:
- (a) propust operatora da instalira odgovarajuću opremu dovoljnog kapaciteta za očekivanu ili stvarnu dinamiku proizvodnje i tlak u proizvodnji;
 - (b) propust operatora da ograniči proizvodnju ako stopa proizvodnje premašuje kapacitet povezane opreme ili sustava za prikupljanje, osim ako je višak proizvodnje posljedica krizne situacije na kraju proizvodnog lanca, kvara ili neplanirane sanacije i traje najviše osam sati od trenutka obavijesti o problemu u vezi s kapacitetom na kraju proizvodnog lanca;
 - (c) planirano održavanje;
 - (d) nemar operatora;
 - (e) opetovane kvarove istog dijela opreme, odnosno četiri ili više kvarova u prethodnih 30 dana;
36. „kvar” znači iznenađan, neizbježan kvar ili oštećenje opreme koji su izvan razumne kontrole operatora i koji znatno ometaju rad, ali se ne odnosi na kvar ili oštećenje opreme koji su u cijelosti ili djelomično posljedica lošeg održavanja ili nemara, ili uzroka koji se mogao spriječiti;
37. „učinkovitost uništavanja i uklanjanja” znači maseni postotak metana koji se uništava ili uklanja nakon prestanka izgaranja u odnosu na količinu metana koja ulazi u vršni dio baklje;
38. „neaktivna bušotina” znači naftna ili plinska bušotina ili lokacija bušotine za istraživanje ili proizvodnju, na kopnu ili na moru, u kojoj se najmanje godinu dana ne provode nikakvi radovi za istraživanje ili proizvodnju, uz iznimku privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina;
39. „privremeno zatvorena bušotina” znači naftna ili plinska bušotina ili lokacija bušotine za istraživanje ili proizvodnju, na kopnu ili na moru, na kojoj su ugrađene bušotinske barijere kako bi se privremeno izolirao spremnik za proizvodnju i na kojoj je pristup bušotini i dalje omogućen;
40. „trajno zatvorena i napuštena bušotina” znači naftna ili plinska bušotina ili lokacija bušotine za istraživanje ili proizvodnju, na kopnu ili na moru, koja je zatvorena i u koju se ne može ponovno ući, u kojoj su svi radovi obustavljeni i u kojoj su uklonjene sve instalacije povezane s bušotinom u skladu s primjenjivim regulatornim zahtjevima te za koju se može dostaviti dokumentacija kako je utvrđeno u dijelu 1. točki 3. Priloga V.;
41. „remedijacija” znači postupak pročišćavanja onečišćene vode i tla;
42. „obnova” znači postupak vraćanja uvjeta tla i vegetacije na naftnoj ili plinskog bušotini ili lokaciji bušotine u stanje slično onom prije poremećaja;
43. „ugljenokop” znači lokacija na kojoj se odvija ili se odvijalo vađenje ugljena, uključujući zemljišta, iskope, podzemne prolaze, okna, padine, tunele i radilišta, konstrukcije, objekte, opremu, strojeve i alate koji se nalaze na površini ili pod zemljom i upotrebljavaju se za vađenje ili su rezultat vađenja lignita, sub-bituminoznog ugljena, bituminoznog ugljena ili antracita iz prirodnih ležišta u zemlji bilo kojim sredstvima ili metodama, što uključuje pripremu ugljena za vađenje;

44. „aktivni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem se većina prihoda ostvaruje iz vađenja lignita, sub-bituminoznog ugljena, bituminoznog ugljena ili antracita i pri čemu je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:
- (a) u tijeku je izgradnja rudnika;
 - (b) zadnjih 90 dana proizvodi se ugljen;
 - (c) ventilatori rudnika operativni su;
45. „podzemni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem se ugljen proizvodi bušenjem tunela u zemlji do ležišta ugljena, nakon čega se ugljen iskapa s pomoću podzemne rudarske opreme kao što su strojevi za rezanje i strojevi za otkopavanje kontinuiranom, širokočelnom i uskočelnom metodom, te se prevozi na površinu;
46. „površinski ugljenokop” znači ugljenokop u kojem se ugljen nalazi u blizini površine i može se vaditi uklanjanjem pokrovnih slojeva stijena i tla;
47. „ventilacijsko okno” znači vertikalni prolaz koji se upotrebljava za protok svježeg zraka pod zemljom ili za uklanjanje metana i drugih plinova iz podzemnog ugljenokopa;
48. „drenažna stanica” znači stanica koja prikuplja metan iz sustava drenaže plina iz ugljenokopa;
49. „drenažni sustav” znači sustav koji može obuhvaćati više izvora metana i koji odvodi plin bogat metanom iz slojeva ugljena ili stijena koje ga okružuju i transportira ga do drenažne stanice;
50. „aktivnosti nakon prestanka vađenja ugljena” znači aktivnosti koje se provode nakon vađenja ugljena i njegova transportiranja na površinu, uključujući rukovanje ugljenom, preradu, skladištenje i transport;
51. „kontinuirano mjerenje” znači mjerenje pri kojem se očitavanje obavlja najmanje svake minute;
52. „ležište ugljena” znači područje koje sadržava znatne koncentracije ugljena i količine ugljena koje se mogu vaditi, definirano u skladu s metodologijom države članice za dokumentiranje geoloških ležišta minerala;
53. „zatvoreni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem je prestala proizvodnja ugljena, koji je zatvoren u skladu s primjenjivim zahtjevima za izdavanje licencija ili drugim dogovorima i za koji operator, vlasnik ili nositelj licencije još uvijek ima valjanu dozvolu, licenciju ili drugi pravni dokument kojim se dodjeljuje odgovornost za ugljenokop;
54. „napušteni ugljenokop” znači ugljenokop u kojem je proizvodnja ugljena prestala, ali za koji se ne može utvrditi nijedan operator, vlasnik ili nositelj licencije koji podliježe obvezama na temelju valjane dozvole, licencije ili bilo kojeg drugog pravnog dokumenta kojim se dodjeljuje odgovornost za ugljenokop, ili koji nije zatvoren na propisan način;
55. „alternativna upotreba napuštenog podzemnog ugljenokopa” znači upotreba infrastrukture potpovršinskog ugljenokopa i opreme za vađenje ugljena u svrhe koje nisu proizvodnja ugljena;
56. „oprema za vađenje ugljena” znači sva oprema koja ostaje povezana sa slojevima koji sadržavaju metan, kao što su odušnici i drenažne cijevi;
57. „rudnik koksnog ugljena” znači ugljenokop u kojem je najmanje 50 % prosječne proizvodnje tijekom posljednje tri dostupne godine činio kokсни ugljen, kako je definirano u Prilogu B Uredbi (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²³⁾;
58. „proizvođač” znači poduzeće koje u okviru komercijalne djelatnosti proizvodi sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen vađenjem sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena iz tla na području obuhvaćenom licencijom te njihovom preradom ili prijenosom putem povezane infrastrukture unutar tog područja obuhvaćenog licencijom;

⁽²³⁾ Uredba (EZ) br. 1099/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o energetskej statistici (SL L 304, 14.11.2008., str. 1.).

59. „uvoznik” znači fizička ili pravna osoba koja u okviru komercijalne djelatnosti stavlja sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen, koji potječu iz treće zemlje, na tržište Unije, uključujući sve fizičke ili pravne osobe s poslovnim nastanom u Uniji imenovane za obavljanje radnji i formalnosti koje se zahtijevaju u poglavlju 5.;
60. „izvoznik” znači druga ugovorna strana uz uvoznika u svakom ugovoru sklopljenom za opskrbu Unije sirovom naftom, prirodnim plinom ili ugljenom;
61. „profil učinka metana” znači pojedinačne informacije i tehničke specifikacije za države članice, treće zemlje i, kako je primjenjivo, proizvođače ili uvoznike iz Unije te proizvođače ili izvoznike iz trećih zemalja koji isporučuju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen u Uniju ili stavljaju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen na tržište Unije, kako je primjenjivo, koji se objavljuju u bazi podataka o transparentnosti metana;
62. „slučaj superemisija” znači događaj unutar ili izvan Unije kad izvor ili skup blisko povezanih izvora na lokaciji emitira više od 100 kg metana na sat;
63. „proces usklađivanja” znači istraga i objašnjenje razloga za sva statistički značajna odstupanja između kvantifikacije emisija metana na razini izvora i njihova mjerenja na razini lokacije.

Članak 3.

Troškovi koji nastaju operatorima

1. Pri određivanju ili odobravanju tarifa ili metodologija koje moraju upotrebljavati operatori transportnih sustava, operatori distribucijskih sustava, operatori terminala za UPP ili drugi regulirani subjekti, među ostalim i, ako je primjenjivo, operatori podzemnih skladišta plina, regulatorna tijela na temelju članka 57. Direktive (EU) 2019/944 i poglavlja X. Direktive (EU) 2024/1788 uzimaju u obzir troškove koji su nastali i ulaganja koja su izvršena u cilju ispunjavanja obveza na temelju ove Uredbe, u onoj mjeri u kojoj odgovaraju troškovima i ulaganjima učinkovitog i strukturno usporedivog reguliranog subjekta te su transparentni.

Jedinične troškove ulaganja iz stavka 2. regulatorna tijela mogu upotrijebiti za utvrđivanje referentnih vrijednosti troškova koji su nastali operatorima.

2. Svake tri godine Agencija Europske unije za suradnju energetske regulatora (ACER) utvrđuje i objavljuje skup pokazatelja i odgovarajuće referentne vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem, kvantifikacijom, praćenjem, verifikacijom i smanjenjem emisija metana te izvješćivanjem o njima, uključujući emisije koje nastaju zbog istjecanja, odzračivanja ili spaljivanja na baklji, za usporedive projekte.

Relevantna regulatorna tijela iz stavka 1. i relevantni regulirani subjekti dostavljaju ACER-u sve podatke potrebne za usporedbu iz prvog podstavka ovog stavka.

POGLAVLJE 2.

NADLEŽNA TIJELA I NEOVISNA VERIFIKACIJA

Članak 4.

Nadležna tijela

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nadležnih tijela odgovornih za praćenje i izvršavanje primjene ove Uredbe.

Države članice obavješćuju Komisiju o imenima i kontaktnim podacima svojih nadležnih tijela do 5. veljače 2025. Države članice bez odgode obavješćuju Komisiju o svakoj promjeni imena ili kontaktnih podataka svojih nadležnih tijela.

2. Komisija objavljuje popis nadležnih tijela i redovito ga ažurira po primitku obavijesti države članice o promjeni.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela uspostave kontaktnu točku i imaju odgovarajuće ovlasti i resurse za izvršavanje zadaća utvrđenih u ovoj Uredbi.

Članak 5.

Zadaće nadležnih tijela

1. Nadležna tijela u obavljanju svojih zadaća poduzimaju potrebne mjere kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom.
2. Operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici pružaju nadležnim tijelima svu potrebnu pomoć kako bi omogućili ili olakšali obavljanje zadaća nadležnih tijela na temelju ove Uredbe, posebno kad je riječ o predočavanju dokumentacije ili evidencije, pristupu lokaciji te, ako je riječ o odobralnoj lokaciji, prijevozu do lokacije ili od nje.
3. Nadležna tijela surađuju međusobno i s Komisijom te mogu surađivati s tijelima trećih zemalja kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom. Komisija uspostavlja mrežu nadležnih tijela radi poticanja suradnje, s potrebnim aranžmanima za razmjenu informacija, osobito o praćenju, reguliranju i usklađenosti, i za razmjenu najbolje prakse, te radi omogućavanja savjetovanja. Kontaktne točke uspostavljene u okviru nadležnih tijela podupiru te aktivnosti.
4. Ako se izvješća moraju objaviti u skladu s ovom Uredbom, nadležna tijela besplatno ih stavljaju na raspolaganje javnosti na relevantnim internetskim stranicama u slobodno dostupnom i strojno čitljivom formatu koji se može preuzeti.

Ako se informacije uskraćuju zbog jednog ili više razloga iz članka 4. Direktive 2003/4/EZ ili, ako je primjenjivo, na temelju prava Unije o zaštiti osobnih podataka, nadležna tijela navode vrstu uskraćenih informacija i razloge za to.

Članak 6.

Inspekcijski nadzori

1. Inspekcijski nadzori uključuju rutinske inspekcijske nadzore operatorâ i operatorâ rudnika te nerutinske inspekcijske nadzore operatorâ, poduzeća, operatorâ rudnika i uvoznika, kako je utvrđeno u ovom članku.
2. Inspekcijski nadzori uključuju, ako je to relevantno, provjere na licu mjesta ili terenske revizije, preispitivanje dokumentacije i evidencije kojima se dokazuje usklađenost sa zahtjevima iz ove Uredbe, otkrivanje i mjerenja emisija metana te sve daljnje mjere koje poduzimaju nadležna tijela ili koje se poduzimaju u njihovo ime radi provjere i promicanja usklađenosti sa zahtjevima iz ove Uredbe.

Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi teško kršenje ove Uredbe, nadležna tijela, u okviru izvješća iz stavka 5., izdaju obavijest o korektivnim djelovanjima koja mora poduzeti operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik, uz navođenje jasnih rokova za te mjere.

Alternativno, nadležna tijela mogu odlučiti naložiti operatoru, poduzeću, operatoru rudnika ili uvozniku da u roku od mjesec dana od datuma završetka inspekcijskog nadzora podnese relevantnom nadležnom tijelu na odobrenje skup korektivnih djelovanja radi otklanjanja teških kršenja koja su nadležna tijela utvrdila. Te se mjere uključuju u izvješće iz stavka 5.

3. Prvi rutinski inspekcijski nadzor mora se dovršiti do 5. svibnja 2026. Nakon prvog rutinskog inspekcijskog nadzora nadležna tijela izrađuju programe rutinskih inspekcijskih nadzora na temelju procjene rizika. Nadležno tijelo može odlučiti o opsegu i učestalosti rutinskih inspekcijskih nadzora, na temelju procjene rizika povezanih sa svakom lokacijom, kao što su rizik za okoliš, uključujući kumulativni učinak svih emisija metana kao onečišćujuće tvari, te rizike za sigurnost i zdravlje ljudi, kao i na temelju svih utvrđenih kršenja ove Uredbe.

Razdoblje između inspekcijskih nadzora ne smije biti dulje od tri godine. Ako se inspekcijskim nadzorom utvrdi teško kršenje ove Uredbe, sljedeći inspekcijski nadzor provodi se u roku od deset mjeseci.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. ovog članka, nadležna tijela provode nerutinske inspekcijske nadzore kako bi:

- (a) istražila obrazložene pritužbe iz članka 7. i slučajeve neusklađenosti što je prije moguće nakon datuma na koji nadležna tijela steknu saznanja o takvim pritužbama ili neusklađenostima, a najkasnije u roku od deset mjeseci nakon tog datuma;
- (b) osigurala, ako nadležna tijela to smatraju relevantnim, da su sanacije istjecanja ili zamjene komponenata provedene u skladu s člankom 14. te da su provedene mjere ublažavanja u skladu s člancima 18., 22. i 26.;
- (c) osigurala usklađenost ako je odobreno odstupanje na temelju članka 14. stavka 5.;
- (d) verificirala, ako nadležna tijela to smatraju relevantnim, usklađenost poduzeća i uvoznika s ovom Uredbom.

5. Nakon svakog inspekcijskog nadzora nadležna tijela izrađuju izvješće u kojem se navodi pravna osnova za inspekcijski nadzor, postupovni koraci koje su slijedila, relevantni nalazi te preporuke za daljnje mjere operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika, uključujući rokove za njihovu provedbu.

Prema potrebi, nadležna tijela mogu izraditi jedno izvješće koje obuhvaća višestruke inspekcijske nadzore imovine, lokacija ili komponenata istog operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika, pod uvjetom da se takvi inspekcijski nadzori provode prije sljedećeg rutinskog inspekcijskog nadzora.

Izvješće se dostavlja dotičnom operatoru, poduzeću, operatoru rudnika ili uvozniku i objavljuje u roku od dva mjeseca od datuma inspekcijskog nadzora. Ako je inspekcijski nadzor proveden na temelju pritužbe podnesene u skladu s člankom 7., nadležna tijela obavješćuju podnositelja pritužbe nakon objavljivanja izvješća.

Nadležna tijela objavljuju izvješće u skladu s Direktivom 2003/4/EZ. Ako se informacije uskraćuju zbog jednog ili više razloga iz članka 4. te direktive, nadležna tijela u izvješću navode vrstu uskraćenih informacija i razloge za to.

6. Ako se u izvješću iz stavka 5. zaključi da operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik ne ispunjava zahtjeve iz ove Uredbe, on poduzima sve potrebne mjere kako bi svoje poslovanje uskladio s ovom Uredbom. Mjere se poduzimaju bez odgođe u roku koji utvrde nadležna tijela.

7. Države članice mogu sklopiti formalne sporazume s relevantnim institucijama, tijelima, agencijama ili službama Unije ili s drugim državama članicama ili s drugim prikladnim međuvladinim organizacijama ili javnim tijelima, ako postoje, radi pružanja specijaliziranog stručnog znanja, kako bi svojim nadležnim tijelima pružile potporu u obavljanju zadaća koje su im dodijeljene ovim člankom.

Za potrebe ovog stavka međuvladina organizacija ili javno tijelo ne smatra se prikladnim ako sukob interesa može ugroziti njegovu objektivnost.

Članak 7.

Pritužbe

1. Svaka fizička ili pravna osoba može podnijeti pisanu pritužbu nadležnim tijelima o mogućem kršenju ove Uredbe od strane operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika.
2. Pritužba mora biti propisno obrazložena i sadržavati dostatne dokaze o navodnom kršenju.
3. Ako postane očito da pritužba ne sadržava dostatne dokaze koji opravdavaju istragu, nadležna tijela u razumnom roku koji ne smije biti dulji od dva mjeseca od primitka pritužbe obavješćuju podnositelja pritužbe o razlozima zbog kojih su odlučila da neće otvoriti istragu.

Ovaj se stavak ne primjenjuje ako je riječ o opetovanom podnošenju nedostatno potkrijepljenih pritužbi, zbog kojih ga nadležna tijela smatraju zloupotrebom.

4. Ne dovodeći u pitanje stavak 3. i primjenjivo nacionalno pravo, nadležna tijela obavješćuju podnositelja pritužbe o koracima poduzetima u postupku i, ako je primjenjivo, obavješćuju podnositelja pritužbe o odgovarajućim alternativnim oblicima pravne zaštite, kao što je obraćanje nacionalnim sudovima ili bilo koji drugi nacionalni ili međunarodni žalbeni postupak.

5. Ne dovodeći u pitanje primjenjivo nacionalno pravo i na temelju usporedivih postupaka, nadležna tijela utvrđuju i objavljuju okvirne rokove za donošenje odluke o pritužbama.

Članak 8.

Aktivnosti verifikacije i izjava o verifikaciji

1. Verifikatori provode aktivnosti verifikacije kako bi ocijenili sukladnost izvješća o emisijama koja im dostave operatori, poduzeća, operatori rudnika ili uvoznici sa zahtjevima iz ove Uredbe. Te aktivnosti verifikacije uključuju preispitivanje svih upotrijebljenih izvora podataka i metodologija kako bi se ocijenile pouzdanost, vjerodostojnost i točnost izvješća o emisijama, a posebno sljedeće:

- (a) odabir i primjena emisijskih faktora;
- (b) metodologije, izračuni, uzorkovanja ili statističke distribucije koji su doveli do utvrđivanja emisija metana;
- (c) eventualni rizik neodgovarajućeg mjerenja ili izvješćivanja;
- (d) svi sustavi kontrole kvalitete ili osiguranja kvalitete koje primjenjuju operatori, poduzeća, operatori rudnika ili uvoznici.

2. Pri provedbi aktivnosti verifikacije iz stavka 1. ovog članka verifikatori primjenjuju norme i tehničke propise, kako je primjenjivo, za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana, te ublažavanje koji su utvrđeni u skladu s člankom 32.

Do datuma početka primjene tih normi i tehničkih propisa, kako je primjenjivo, operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici dostavljaju verifikatorima informacije o relevantnim normama, uključujući europske i druge međunarodne norme, ili metodologijama koje primjenjuju za potrebe aktivnosti verifikacije.

Aktivnosti verifikacije također uključuju, ako je to relevantno, najavljene i nenajavljene provjere na licu mjesta kako bi se ocijenile pouzdanost, vjerodostojnost i točnost upotrijebljenih izvora podataka i metodologija.

3. Aktivnosti verifikacije iz ovog članka usklađene su s europskim ili drugim međunarodnim normama i metodologijama za verifikatore kako bi se ograničilo opterećenje za operatore, poduzeća, operatore rudnika ili uvoznike i za nadležna tijela te se njima na odgovarajući način uzimaju u obzir priroda aktivnosti koje su predmet verifikacije i smjernice koje je Komisija izdala u tom pogledu.

4. Ako slijedom ocjenjivanja verifikatora, verifikator uz razumno jamstvo utvrdi da je izvješće o emisijama u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe, verifikator izdaje izjavu o verifikaciji u kojoj se potvrđuje sukladnost izvješća o emisijama i opisuju provedene aktivnosti verifikacije.

Verifikator izdaje izjavu o verifikaciji samo ako pouzdani, vjerodostojni i točni podaci i informacije omogućuju utvrđivanje emisija metana s razumnim stupnjem sigurnosti i pod uvjetom da su dostavljeni podaci usklađeni s procijenjenim podacima, potpuni i dosljedni.

Ako slijedom ocjenjivanja verifikatora verifikator zaključi da izvješće o emisijama nije u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe, verifikator o tom zaključku obavješćuje operatora, poduzeće, operatora rudnika ili uvoznika te pruža obrazložene povratne informacije operatoru, poduzeću, operatoru rudnika ili uvozniku s obzirom na priznate norme. Operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik bez odgovora i u roku koji odredi verifikator podnosi verifikatoru revidirano izvješće o emisijama.

5. Operatori, poduzeća, operatori rudnika i uvoznici pružaju verifikatorima svu potrebnu pomoć kako bi im omogućili ili olakšali obavljanje aktivnosti verifikacije, osobito u pogledu pristupa lokaciji i predočavanja dokumentacije ili evidencije.

Članak 9.**Neovisnost i akreditacija ili ovlaštivanje verifikatorâ**

1. Verifikatori su neovisni o operatorima, poduzećima, operatorima rudnika i uvoznicima te aktivnosti verifikacije na temelju ove Uredbe provode u javnom interesu. U tu svrhu ni verifikator ni bilo koji dio iste pravne osobe ne smije biti operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik, vlasnik operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika niti biti u vlasništvu operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika.

Verifikatori ne smiju s operatorima, poduzećima, operatorima rudnika ili uvoznicima imati odnose koji bi mogli utjecati na njihovu neovisnost i nepristranost.

2. Verifikatore koji su pravne osobe akreditira nacionalno akreditacijsko tijelo na temelju Uredbe (EZ) br. 765/2008.

Ako u ovoj Uredbi nisu utvrđene posebne odredbe u vezi s akreditacijom verifikatora, primjenjuje se Uredba (EZ) br. 765/2008.

3. Države članice za potrebe ove Uredbe mogu odlučiti ovlastiti fizičke osobe da budu verifikatori. Te verifikatore ovlašćuje nacionalno tijelo koje nije nacionalno akreditacijsko tijelo imenovano na temelju članka 4. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 765/2008.

4. Ako država članica odluči primijeniti stavak 3., ona osigurava da relevantno nacionalno tijelo postupa u skladu s ovom Uredbom i dostavlja Komisiji i drugim državama članicama sve dokumentirane dokaze potrebne za provjeru stručnosti verifikatora koji su ovlašteni na temelju tog stavka.

Članak 10.**Upotreba i razmjena informacija**

1. Pri obavljanju svojih zadaća i izvršavanju svojih ovlasti na temelju ove Uredbe, Komisija, nadležna tijela i verifikatori uzimaju u obzir informacije koje su objavili Međunarodni opservatorij za emisije metana (IMEO) ili Partnerstvo za kontrolu metana iz nafte i plina (OGMP) ili druge relevantne međunarodno dostupne informacije, a posebno informacije o:

- (a) agregiranju podataka o emisijama metana u skladu s odgovarajućim statističkim metodama;
- (b) verifikaciji i validaciji metodologija i statističkih postupaka koje industrija primjenjuje za kvantificiranje podataka o emisijama metana;
- (c) razvoju metodologija za agregiranje i analizu podataka u skladu s dobrom znanstvenom i statističkom praksom kako bi se osigurala viša razina točnosti procjena emisija metana, uz odgovarajuću karakterizaciju nepouzdanosti;
- (d) objavljivanju agregiranih podataka navedenih u izvješću prema osnovnom izvoru i razini izvješćivanja, razvrstanih, ako je dostupno, prema operativnoj i neoperativnoj imovini, u skladu sa zahtjevima u pogledu tržišnog natjecanja i povjerljivosti;
- (e) izvješćivanju o znatnim odstupanjima utvrđenima među izvorima podataka, čime se doprinosi jačanju pouzdanosti znanstvenih metodologija;
- (f) prijavljivanju slučajeva superemisija utvrđenih s pomoću sustava ranog otkrivanja i upozoravanja.

2. Komisija IMEO-u dostavlja javno dostupne podatke o emisijama metana koje smatra relevantnima i koje su nadležna tijela stavila na raspolaganje Komisiji u skladu s ovom Uredbom.

POGLAVLJE 3.

EMISIJE METANA U SEKTORU NAFTE I SEKTORU PLINA

Članak 11.

Područje primjene

Ovo se poglavlje primjenjuje na aktivnosti iz članka 1. stavka 2. točaka (a), (b) i (c).

Članak 12.

Praćenje i izvješćivanje

1. Do 5. kolovoza 2025. operatori nadležnim tijelima podnose izvješće koje sadržava kvantifikaciju emisija metana na razini izvora procijenjenih uz primjenu barem općih emisijskih faktora za sve izvore. To izvješće može sadržavati kvantifikaciju emisija metana na razini izvora u skladu sa zahtjevima utvrđenima u stavku 2. za pojedine ili sve izvore.

2. Operatori i poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi imovina podnose izvješće koje sadržava kvantifikaciju emisija metana na razini izvora:

(a) za operativnu imovinu do 5. veljače 2026.; i

(b) za neoperativnu imovinu do 5. veljače 2027., ako ta imovina nije prijavljena na temelju točke (a).

Ako izravno mjerenje nije moguće, izvješćivanje uključuje upotrebu specifičnih emisijskih faktora na temelju kvantifikacije ili uzorkovanja na razini izvora.

3. Operatori i poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi imovina podnose izvješće koje sadržava kvantifikaciju emisija metana na razini izvora, dopunjenu mjerenjima emisija metana na razini lokacije, čime se omogućuju ocjenjivanje procjena na razini izvora agregiranih po lokaciji i usporedbu s tim procjenama:

(a) za operativnu imovinu do 5. veljače 2027. i do 31. svibnja svake godine nakon toga; i

(b) za neoperativnu imovinu do 5. kolovoza 2028. i do 31. svibnja svake godine nakon toga, ako ta imovina nije prijavljena na temelju točke (a).

Prije podnošenja izvješća nadležnim tijelima operatori i poduzeća osiguravaju da izvješće ocijeni verifikator i da ono uključuje izjavu o verifikaciji izdanu u skladu s člankom 8.

4. Izvješća predviđena u ovom članku obuhvaćaju posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci i uključuju barem sljedeće informacije:

(a) vrstu i lokaciju izvora emisija;

(b) detaljne podatke za svaku vrstu izvora emisija, iskazane u tonama metana i tonama ekvivalenta CO₂, uz primjenu potencijala globalnog zagrijavanja kako su definirani u Šestom izvješću o procjeni Međuvladinog panela o klimatskim promjenama (IPCC);

(c) detaljne informacije o metodologijama kvantifikacije;

(d) sve emisije metana za operativnu imovinu;

(e) udio vlasništva i emisije metana iz neoperativne imovine pomnožene s udjelom vlasništva;

(f) popis subjekata koji imaju operativnu kontrolu nad neoperativnom imovinom.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje predložak za izvješćivanje za izvješća predviđena u ovom članku, uzimajući u obzir već postojeća nacionalna izvješća o inventaru te najnovije dokumente s tehničkim smjernicama i predloške za izvješćivanje OGMP-a. Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 35. stavka 2.

Do donošenja relevantnih provedbenih akata operatori i poduzeća služe se dokumentima s tehničkim smjernicama i predlošcima za izvješćivanje u okviru OGMP-a 2.0 za aktivnosti u početnom, srednjem i zadnjem dijelu lanca, kako je primjenjivo.

5. Mjerenja i kvantifikacije iz ovog članka provode se u skladu s normama i tehničkim propisima, kako je primjenjivo, utvrđenima na temelju članka 32. Do datuma početka primjene tih normi ili tehničkih propisa operatori i poduzeća primjenjuju najsuvremenije industrijske prakse i upotrebljavaju najbolju dostupnu tehnologiju za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana. U tom kontekstu, operatori i poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji u tu se svrhu mogu služiti najnovijim dokumentima s tehničkim smjernicama u okviru OGMP-a 2.0 odobrenima do 4. kolovoza 2024.

Operatori i poduzeća nadležnim tijelima i verifikatorima dostavljaju informacije o normama, uključujući europske ili druge međunarodne norme, ili metodologijama koje primjenjuju.

6. Operatori i poduzeća s poslovnim nastanom u Uniji uspoređuju kvantifikaciju emisija metana na razini izvora i mjerenje emisija metana na razini lokacije. U slučaju statistički značajnih odstupanja između kvantifikacije emisija metana na razini izvora i njihova mjerenja na razini lokacije, operatori i poduzeća:

- (a) bez odgode obavješćuju nadležna tijela prije kraja razdoblja izvješćivanja;
- (b) provode proces usklađivanja što je prije moguće i, najkasnije u sljedećem razdoblju izvješćivanja, obavješćuju nadležno tijelo o rezultatima procesa usklađivanja, uključujući sve dokaze i popratnu dokumentaciju, prema potrebi.

Procesom usklađivanja nastoje se otkloniti mogući razlozi odstupanja, uključujući barem točnost i primjerenost tehnologije i metoda koje se upotrebljavaju za kvantifikaciju emisija metana na razini izvora i njihovo mjerenje na razini lokacije, ili eventualne podatkovne nesigurnosti u rezultatima zbog odabranih metoda, tehnologije ili ekstrapolacije rezultata.

Za potrebe procesa usklađivanja operatori i poduzeća razmatraju dodatnu kvantifikaciju na razini izvora ili mjerenja na razini lokacije kako bi pružili potrebne dokaze kojima se objašnjavaju razlozi odstupanja. Na temelju rezultata procesa usklađivanja operatori i poduzeća prema potrebi provode naknadne prilagodbe u brojčanom smislu u okviru kvantifikacije na razini izvora ili mjerenja na razini lokacije.

Ako nadležna tijela smatraju da informacije koje je dostavio operator ili poduzeće na temelju prvog podstavka točke (b) ne objašnjavaju na odgovarajući način razloge odstupanja, nadležna tijela mogu od operatora ili poduzeća zatražiti da dostavi dodatne informacije ili poduzme dodatne mjere.

7. Ako su informacije povjerljive u skladu Direktivom (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁴⁾, dotični operatori ili dotična poduzeća u izvješću navode vrstu uskraćenih informacija i razloge za to.

8. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u skladu s člankom 5. stavkom 4. najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što ih relevantni operatori ili relevantna poduzeća podnesu.

Članak 13.

Opća obveza ublažavanja

Operatori poduzimaju sve primjerene mjere ublažavanja kako bi spriječili i sveli na najmanju moguću mjeru emisije metana u svojem poslovanju.

⁽²⁴⁾ Direktiva (EU) 2016/943 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL L 157, 15.6.2016., str. 1.).

Članak 14.

Otkrivanje i sanacija istjecanja

1. Operatori do 5. svibnja 2025. za postojeće lokacije i u roku od šest mjeseci od datuma početka rada za nove lokacije dostavljaju nadležnim tijelima program otkrivanja i sanacije istjecanja („program za LDAR“).

Program za LDAR uključuje detaljan opis pregleda i aktivnosti radi LDAR-a, uključujući konkretne rokove, koji se moraju provesti u skladu s ovim člankom, dijelovima 1. i 2. Priloga I. te relevantnim normama i tehničkim propisima, kako je primjenjivo, utvrđenima na temelju članka 32. Ako se u program za LDAR unesu bilo kakve izmjene, operatori nadležnim tijelima što je prije moguće dostavljaju ažurirani program za LDAR.

Do datuma početka primjene normi ili tehničkih propisa utvrđenih na temelju članka 32. operatori primjenjuju najsuvremenije industrijske prakse i najbolju tehnologiju koja je komercijalno dostupna za preglede radi LDAR-a. Operatori nadležnim tijelima i verifikatorima dostavljaju informacije o normama, uključujući međunarodne norme, ili metodologijama koje primjenjuju.

Nadležna tijela mogu zahtijevati od operatora da izmijeni program za LDAR uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe.

2. Operatori pokreću prvi pregled tipa 2 radi LDAR-a za sve komponente za koje su odgovorni u skladu s programom za LDAR što je prije moguće od 4. kolovoza 2024.

Operatori u svakom slučaju za postojeće lokacije provode prvi pregled tipa 2 radi LDAR-a do 5. kolovoza 2025. Ne dovodeći u pitanje učestalost utvrđenu u dijelu 1. Priloga I., preglede tipa 2 radi LDAR-a provedene između 3. kolovoza 2022. i 4. kolovoza 2024. operatori mogu smatrati prvim pregledom tipa 2 radi LDAR-a.

Operatori u roku od devet mjeseci od datuma početka rada novih lokacija provode prvi pregled tipa 2 radi LDAR-a za sve komponente za koje su odgovorni u skladu s programom za LDAR.

Nakon provedbe prvog pregleda tipa 2 radi LDAR-a operatori provode preglede tipa 1 i tipa 2 radi LDAR-a uz sljedeću učestalost:

- (a) za nadzemne i podzemne komponente, uz iznimku distribucijskih i transportnih mreža, u skladu s minimalnom učestalošću utvrđenom u točki 1. dijelu 1. Priloga I.;
- (b) za komponente distribucijskih i transportnih mreža, u skladu s minimalnom učestalošću utvrđenom u točki 2. dijelu 1. Priloga I.;
- (c) za sve odobalne komponente, u skladu s minimalnom učestalošću utvrđenom u točki 3. dijelu 1. Priloga I.;
- (d) za sve ostale komponente, u skladu s minimalnom učestalošću utvrđenom u točki 4. dijelu 1. Priloga I.

3. Ne dovodeći u pitanje obvezu provođenja pregledâ tipa 2 radi LDAR-a u skladu s ovim člankom, ako se zahtijeva pregled tipa 1 radi LDAR-a, operatori mogu odlučiti provesti pregled tipa 2 radi LDAR-a umjesto pregleda tipa 1 radi LDAR-a.

4. U okviru pregledâ radi LDAR-a operatori se mogu služiti naprednom tehnologijom za otkrivanje, pod uvjetom da:

- (a) nadležna tijela odobre njezinu upotrebu u kontekstu programa za LDAR;
- (b) mjerenje se provodi na razini svakog pojedinačnog potencijalnog izvora emisija; i
- (c) napredna tehnologija za otkrivanje ispunjava zahtjeve utvrđene u stavcima 7. i 8. i u skladu je sa zahtjevima utvrđenima u dijelu 2. Priloga I.

5. Odstupajući od stavka 2. četvrtog podstavka ovog članka, ako operatori koji proizvode ili prerađuju naftu ili prirodni plin dostave dokaze na temelju mjerenja tijekom prethodnih 5 godina koja su prijavili operatori u skladu s člankom 12., a ocijenio verifikator, da kod manje od 1 % svih njihovih komponenata i podkomponentata na svakoj lokaciji dolazi do istjecanja i da agregirane emisije metana povezane s tim istjecanjima čine manje od 0,08 % ukupne količine plina ili 0,015 % ukupne mase nafte koja se prerađuje ili vadi, za komponente na lokacijama na kojima nisu utvrđena istjecanja mogu se primjenjivati drugačije učestalosti pregleda radi LDAR-a, podložno odobrenju nadležnih tijela i pod uvjetom da:

- (a) za sve komponente na lokacijama prerade, pregledi tipa 1 radi LDAR-a provode se najmanje svakih 12 mjeseci;
- (b) za najmanje 25 % svih komponenata na lokacijama prerade, pregledi tipa 2 radi LDAR-a provode se svakih 12 mjeseci, pri čemu se sve komponente provjeravaju najmanje svakih 48 mjeseci;
- (c) za sve komponente na lokacijama proizvodnje, pregledi tipa 1 radi LDAR-a provode se najmanje svakih 36 mjeseci;
- (d) za sve komponente na lokacijama proizvodnje, pregledi tipa 2 radi LDAR-a provode se najmanje svakih 60 mjeseci.

Ako nakon pregleda radi LDAR-a provedenih u skladu s prvim podstavkom ovog stavka kod 1 % ili više svih komponenata i podkomponentata na svakoj lokaciji dolazi do istjecanja ili agregirane emisije metana povezane s tim istjecanjima čine više od 0,08 % ukupne količine plina ili 0,015 % ukupne mase sirove nafte koja se prerađuje ili vadi, dotični operator za tu lokaciju podliježe obvezama iz stavka 2.

Nadležno tijelo obavješćuje Komisiju o odstupanjima odobrenima na temelju ovog stavka i provodi nerutinske inspekcijske nadzore iz članka 6. stavka 4.

6. Pregledi radi LDAR-a provode se s pomoću uređaja za otkrivanje koji omogućuju utvrđivanje istjecanja za svaku vrstu komponente, i to kako slijedi:

- (a) na razini što je moguće bližoj svakom pojedinačnom potencijalnom izvoru emisija za nadzemne komponente i komponente iznad razine mora;
- (b) na sjecištu između tla i atmosfere za podzemne komponente, kao prvi korak i, ako se otkrije istjecanje kako je utvrđeno u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 7., što je moguće bliže izvoru emisija, kao drugi korak;
- (c) primjenom najboljih tehnika otkrivanja koje su komercijalno dostupne za odobalne komponente ispod razine mora ili ispod morskog dna.

7. Komisija provedbenim aktom do 5. kolovoza 2025. utvrđuje:

- (a) minimalne granice otkrivanja i tehnike otkrivanja koje se mora primijeniti za različite uređaje za otkrivanje koji se upotrebljavaju kako bi se ispunili zahtjevi za sve komponente iz stavka 8.;
- (b) pragove primjenjive na prvi korak pregleda radi LDAR-a koje se mora primijeniti kako bi se ispunili zahtjevi za podzemne komponente iz stavka 8.

Te minimalne granice, tehnike i pragovi za otkrivanje temelje se na najboljoj dostupnoj tehnologiji i najboljim dostupnim tehnikama otkrivanja, uzimajući u obzir različite vrste komponenata i pregleda radi LDAR-a. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 35. stavka 3.

Do donošenja tog provedbenog akta, a kako bi ispunili zahtjeve iz stavka 8., operatori se služe najboljom dostupnom tehnologijom i najboljim dostupnim tehnikama otkrivanja, u skladu sa specifikacijama proizvođača za rad i održavanje.

8. Operatori saniraju ili zamjenjuju sve komponente za koje se upotrebom uređaja za otkrivanje u skladu sa specifikacijama proizvođača za rad i održavanje utvrdi da pri standardnoj temperaturi i tlaku emitiraju metan na sljedećim razinama ili iznad sljedećih razina:

- (a) za preglede tipa 1 radi LDAR-a: 7 000 dijelova na milijun metana u volumenu ili 17 grama metana po satu;
- (b) za preglede tipa 2 radi LDAR-a:
 - i. 500 dijelova na milijun metana u volumenu ili 1 gram metana po satu za nadzemne komponente i za odobalne komponente iznad razine mora;

- ii. 1 000 dijelova na milijun metana u volumenu ili 5 grama metana po satu za drugi korak pregledâ podzemnih komponenata radi LDAR-a;
- iii. 7 000 dijelova na milijun metana u volumenu ili 17 grama po satu za odobalne komponente ispod razine mora ili ispod morskog dna.

9. Sanacija ili zamjena komponenata iz stavka 8. provode se odmah nakon otkrivanja. Ako se sanacija ne može provesti odmah nakon otkrivanja, pokušava se provesti što je prije moguće, a najkasnije pet dana nakon otkrivanja te se mora dovršiti u roku od 30 dana nakon otkrivanja.

Ako operator može dokazati da sanacija ili zamjena ne bi bile uspješne ili moguće u roku od pet dana za prvi pokušaj ili ako operator smatra da potpuna sanacija ne bi bila moguća u roku od 30 dana zbog sigurnosnih, administrativnih ili tehničkih aspekata, operator obavješćuje nadležna tijela i dostavlja im, najkasnije 12 dana od datuma otkrivanja, dokaze o tome zajedno s rasporedima sanacije i praćenja koji sadržavaju barem elemente utvrđene u Prilogu II.

Ti rasporedi sanacije i praćenja uključuju sve potrebne dokaze kojima se opravdava svako kašnjenje. Njima se osigurava da je utjecaj na okoliš sveden na najmanju moguću mjeru, pri čemu se poštuju relevantni sigurnosni, administrativni i tehnički aspekti. Nadležna tijela mogu zahtijevati od operatora da izmijeni rasporede sanacije i praćenja uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe. U svakom slučaju sanacija ili zamjena provode se što je prije moguće.

Operatori prioritarno saniraju veća istjecanja.

Pri sanacijama ili zamjenama iz ovog stavka upotrebljava se najbolja tehnologija koja je komercijalno dostupna i koja pruža dugoročnu zaštitu od budućih istjecanja.

Sigurnosni, administrativni i tehnički aspekti, kako su navedeni u ovom stavku, ograničeni su na:

- (a) sigurnost osoblja i drugih osoba koji se nalaze u blizini otkrivenog istjecanja;
- (b) negativan utjecaj na okoliš ako operator može dokazati da bi taj utjecaj bio veći od koristi za okoliš, na primjer ako bi sanacija mogla dovesti do više ukupne razine emisija metana nego da do sanacije ne dođe;
- (c) dostupnost komponente, uključujući planirano održavanje, zahtjeve u pogledu postupka izdavanja dozvola ili potrebno administrativno odobrenje;
- (d) nedostupnost zamjenskih dijelova potrebnih za sanaciju komponente ili zamjenskih komponenata; i
- (e) znatno pogoršanje stanja opskrbe plinom koje bi moglo dovesti do krizne razine iz članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁵⁾.

10. Ako se primjenjuje jedan ili više uvjeta utvrđenih u stavku 9. šestom podstavku točkama od (a) do (e) i ako je prije sanacije ili zamjene potrebno isključenje, operatori svode istjecanje na najmanju moguću mjeru u roku od 24 sata od otkrivanja te ga saniraju do kraja sljedećeg planiranog isključivanja ili u roku od godine dana, ovisno o tome što nastupi ranije, osim ako bi se razumno moglo očekivati da će ranija sanacija dovesti do situacije u kojoj bi količina metana odzračena tijekom aktivnosti sanacije vrlo vjerojatno bila znatno veća od količine metana koja bi istekla bez sanacije ili osim ako bi se moglo razumno očekivati da će ranija sanacija dovesti do problema sa sigurnošću opskrbe u malim povezanim sustavima kako su definirani u Direktivi (EU) 2019/944.

Operator bez odgode nadležnim tijelima dostavlja sve potrebne dokaze kojima opravdava svoju odluku o odgođi sanacije.

⁽²⁵⁾ Uredba (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe plinom i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 994/2010 (SL L 280, 28.10.2017., str. 1.).

Odluka o odgodi sanacije zbog sigurnosnih, administrativnih ili tehničkih aspekata podliježe odobrenju nadležnih tijela i uključuje se u rasporede sanacije i praćenja. Nadležna tijela mogu zahtijevati od dotičnog operatora da izmijeni rasporede sanacije i praćenja uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe.

11. Operatori bez odgode uspostavljaju, ažuriraju i stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima evidenciju svih odluka o odgodi sanacije na temelju ovog članka, uključujući sve potrebne dokaze kojim se opravdava svaka odluka i odgovarajuće rasporede sanacije i praćenja.

12. Neovisno o stavku 2., operatori pregledavaju komponente za koje je utvrđeno da emitiraju:

- (a) metan na razinama koje su pri standardnoj temperaturi i tlaku istovjetne pragovima utvrđenima u stavku 8. ili više od njih tijekom prethodnog pregleda radi LDAR-a, odmah nakon sanacije provedene u skladu sa stavkom 9., a zatim najkasnije 45 dana nakon toga kako bi osigurali da je sanacija bila uspješna; i
- (b) metan na razinama koje su pri standardnoj temperaturi i tlaku niže od pragova utvrđenih u stavku 8., najkasnije tri mjeseca nakon otkrivanja emisija, kako bi barem jednom provjerili je li se promijenila razina gubitka metana i je li potrebna sanacija.

Ako se utvrdi veći rizik za sigurnost ili veći rizik od istjecanja metana, nadležna tijela mogu preporučiti češće preglede relevantnih komponenata radi LDAR-a.

13. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja na temelju stavka 14., operatori evidentiraju sva utvrđena istjecanja, neovisno o njihovoj količini, i redovito ih pregledavaju i osiguravaju da su sanirana u skladu sa stavkom 9.

Operatori čuvaju evidenciju najmanje deset godina i te informacije dostavljaju nadležnim tijelima na njihov zahtjev.

14. Svake godine operatori dostavljaju nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi relevantna imovina sve rasporede sanacije i praćenja te izvješće sa sažetkom rezultata svih pregleda radi LDAR-a provedenih tijekom prethodne godine.

Nadležna tijela mogu zahtijevati od operatora da izmijene izvješće ili rasporede sanacije i praćenja uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe.

15. Operatori mogu delegirati bilo koju od zadaća utvrđenih u ovom članku. Delegirane zadaće ne utječu na odgovornost operatora ni na djelotvornost nadzora koji provode nadležna tijela.

16. Za potrebe pregleda radi LDAR-a države članice osiguravaju da pružatelji usluga LDAR-a i operatori imaju na raspolaganje certifikacijske, akreditacijske ili jednakovrijedne kvalifikacijske programe, uključujući odgovarajuće programe osposobljavanja.

17. Ne dovodeći u pitanje direktive 2008/56/EZ ⁽²⁶⁾ i 2013/30/EU ⁽²⁷⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, nadležna tijela mogu odlučiti izuzeti odobalne naftne i plinske komponente koje se nalaze na njihovu državnom području na dubini vode većoj od 700 metara od zahtjeva iz ovog članka ako dotični operator može pružiti čvrste dokaze da će utjecaj potencijalnih emisija metana iz tih komponenata na klimu vrlo vjerojatno biti zanemariv.

Članak 15.

Ograničenja odzračivanja i spaljivanja na baklji

1. Odzračivanje je zabranjeno, osim u okolnostima predviđenima u ovom članku. Zabranjeno je rutinsko spaljivanje na baklji.
2. Odzračivanje ili spaljivanje na baklji dopušteno je samo u kriznoj situaciji ili u slučaju kvara.

⁽²⁶⁾ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o morskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).

⁽²⁷⁾ Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).

3. Neovisno o stavku 2., odzračivanje ili spaljivanje na baklji dopušteno je ako je neizbježno i nužno te podliježe obvezama izvješćivanja utvrđenima u članku 16.

Odzračivanje i spaljivanje na baklji smatraju se neizbježnima i nužnima u sljedećim specifičnim situacijama u kojima se odzračivanje ili spaljivanje na baklji, kako je primjenjivo, ne može u potpunosti izbjeći ili je potrebno zbog sigurnosti:

- (a) tijekom uobičajenog rada pneumatskih uređaja, kompresora, spremnika za pohranu na atmosferskom tlaku, uređaja za uzorkovanje i mjerenje i brtvi za suhi plin, ili drugih komponenata dizajniranih za odzračivanje, pod uvjetom da takva oprema ispunjava norme ili tehničke propise utvrđene na temelju članka 32. te da se pravilno održava kako bi se gubici metana sveli na najmanju moguću mjeru;
- (b) kod pražnjenja ili pročišćavanja tekućine koja se zadržava u bušotini pod atmosferskim tlakom;
- (c) tijekom mjerenja ili uzorkovanja iz spremnika za pohranu ili druge niskotlačne posude, pod uvjetom da taj spremnik ili posuda ispunjava norme ili tehničke propise utvrđene na temelju članka 32.;
- (d) tijekom prijenosa tekućina iz spremnika za pohranu ili druge niskotlačne posude u prijevozno vozilo, pod uvjetom da spremnik ili posuda ispunjava norme ili tehničke propise utvrđene na temelju članka 32.;
- (e) tijekom sanacije, održavanja, postupaka ispitivanja i stavljanja izvan pogona, uključujući opremu za ispuhivanje i dekompresiju radi sanacije i održavanja;
- (f) tijekom ispitivanja navojnog čepa glave zaštitne kolone;
- (g) tijekom ispitivanja istjecanja na dubinskoj brtvenici;
- (h) tijekom proizvodnog ispitivanja koje traje manje od 24 sata;
- (i) ako metan ne odgovara specifikacijama sabirnog cjevovoda, pod uvjetom da operator analizira uzorke metana dvaput tjedno kako bi utvrdio jesu li specifikacije postignute i da metan usmjeri u sabirni cjevovod čim bude udovoljeno specifikacijama cjevovoda;
- (j) tijekom puštanja u pogon cjevovoda, opreme ili objekata, samo onoliko dugo koliko je potrebno za pročišćavanje unesenih nečistoća iz cjevovoda ili opreme;
- (k) tijekom čišćenja, dekomprimiranja radi sanacije, stavljanja izvan pogona ili pročišćavanja cjevovoda radi sanacije ili održavanja, i to samo ako se plin ne može zadržati ili preusmjeriti u nezahvaćeni dio cjevovoda.

4. Ako je odzračivanje dopušteno na temelju stavaka 2. i 3., operatori ga provode samo ako spaljivanje na baklji nije tehnički izvedivo zbog manjka zapaljivosti ili nemogućnosti održavanja plamena, ako bi moglo ugroziti sigurnost rada ili osoblja ili ako bi imalo negativniji utjecaj na okoliš u smislu emisija. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 16., operatori obavješćuju nadležna tijela i pružaju im dokaze o potrebi za odzračivanjem umjesto spaljivanja na baklji.

5. Oprema koja odzračuje zamjenjuje se alternativama koje ne emitiraju emisije ako su one komercijalno dostupne i ako ispunjavaju norme ili tehničke propise za komponente dizajnirane za odzračivanje utvrđene na temelju članka 32.

6. Uz uvjete utvrđene u stavcima 2. i 3. spaljivanje na baklji dopušteno je samo ako ponovno ubrizgavanje, iskorištavanje na licu mjesta, skladištenje radi kasnije upotrebe ili otpremanje metana na tržište nisu izvedivi zbog razloga koji nisu ekonomskog karaktera. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 16., operatori dokazuju nadležnim tijelima potrebu za primjenom spaljivanja na baklji umjesto ponovnog ubrizgavanja, iskorištavanja na licu mjesta, skladištenja radi kasnije upotrebe ili otpremanja metana na tržište.

7. Ako je lokacija u cijelosti izgrađena, zamijenjena ili obnovljena, operatori smiju ugraditi i upotrebljavati samo komercijalno dostupne pneumatske uređaje, kompresore, spremnike za pohranu na atmosferskom tlaku, uređaje za uzorkovanje i mjerenje te brtve za suhi plin s nultim emisijama. Ako je lokacija djelomično zamijenjena ili obnovljena, operatori smiju ugraditi i u tom dijelu upotrebljavati samo komercijalno dostupne pneumatske uređaje, kompresore, spremnike za pohranu na atmosferskom tlaku, uređaje za uzorkovanje i mjerenje te brtve za suhi plin s nultim emisijama.

8. Operatori bez odgode postupaju u skladu s ovim člankom, a u svakom slučaju najkasnije 5. veljače 2026. za postojeće lokacije i najkasnije 12 mjeseci od datuma početka rada za nove lokacije. Ako operatori ne mogu postupiti u skladu s ovim člankom zbog iznimnog kašnjenja uzrokovanog potrebom za dobivanjem dozvole ili bilo kojeg drugog administrativnog odobrenja relevantnih tijela ili zbog nedostupnosti opreme za odzračivanje ili spaljivanje na baklji, oni nadležnim tijelima dostavljaju detaljan raspored provedbe. Taj raspored uključuje dostatne dokaze o ispunjavanju uvjeta utvrđenih u ovom stavku. Nadležna tijela mogu zahtijevati izmjene tog rasporeda.

Članak 16.

Izveščivanje o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji

1. Operatori obavješćuju nadležna tijela o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji:

(a) koji su uzrokovani kriznom situacijom ili kvarom; ili

(b) koji traju ukupno osam sati ili dulje u razdoblju od 24 sata u okviru samo jednog slučaja.

Obavijest iz prvog podstavka šalje se bez odgode nakon slučaja, a najkasnije u roku od 48 sati od nastanka slučaja ili od trenutka kada je operator za njega saznao, u skladu s elementima navedenima u Prilogu III.

Odstupajući od prvog podstavka, o kontroliranom spaljivanju na baklji do kojeg je došlo tijekom isključivanja izvješćuje se u godišnjem izvješću.

2. Operatori nadležnim tijelima dostavljaju godišnja izvješća o svim slučajevima odzračivanja i svim slučajevima spaljivanja na baklji iz stavka 1. ovog članka i članka 15. u skladu s elementima navedenima u Prilogu III. i u okviru relevantnog izvješća iz članka 12.

Članak 17.

Zahtjevi u pogledu učinkovitosti spaljivanja na baklji

1. Ako je lokacija u cijelosti ili djelomično izgrađena, zamijenjena ili obnovljena, ili ako su ugrađeni novi vršni dijelovi baklji ili drugi uređaji za izgaranje, operatori ugrađuju samo vršne dijelove baklji ili uređaje za izgaranje koji su opremljeni automatskim paljenjem ili pilotskim plamenikom koji radi kontinuirano i čija je razina konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja najmanje 99 %.

2. Operatori osiguravaju da svi vršni dijelovi baklji ili drugi uređaji za izgaranje ispunjavaju zahtjeve iz stavka 1. do 5. veljače 2026.

3. Operatori pregledavaju vršne dijelove baklji ili drugih uređaja za izgaranje svakih 15 dana u skladu s Prilogom IV., osim ako se ne upotrebljavaju redovito. Ako se vršni dijelovi baklji ili drugi uređaji za izgaranje ne upotrebljavaju redovito, operatori ih pregledavaju prije svake upotrebe.

Kao alternativu redovitim inspekcijskim nadzorima i podložno odobrenju nadležnih tijela, operatori mogu upotrebljavati sustave za daljinsko ili automatizirano praćenje kako je navedeno u točkama 1. i 2. Priloga IV.

Ako se otkriju nepravilnosti, operatori istražuju uzrok nepravilnosti i otklanjaju ga u roku od šest sati ili, u slučaju teških vremenskih nepogoda ili drugih ekstremnih uvjeta, u roku od šest sati nakon povratka na uobičajene uvjete.

4. Ako se upotrebljavaju uređaji opremljeni automatskim paljenjem ili pilotskim plamenikom koji radi kontinuirano, operatori moraju upotrebljavati opremu za nadzor plamena za kontinuirano praćenje plamena glavne baklje ili plamena plamenika kako do odzračivanja ne bi došlo zbog gašenja plamena.

Članak 18.

Neaktivne bušotine, privremeno zatvorene bušotine te trajno zatvorene i napuštene bušotine

1. Države članice do 5. kolovoza 2025. uspostavljaju i objavljuju popis svih neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina na njihovu državnom području ili pod njihovom jurisdikcijom koje su evidentirane ili za koje su dostupne informacije ili dokazi o njihovoj lokaciji ili čija se lokacija može razumno utvrditi. Taj popis uključuje barem elemente navedene u dijelu 1. Priloga V.

Države članice održavaju i ažuriraju taj popis, među ostalim poduzimanjem svih razumnih napora za lociranje i dokumentiranje svih utvrđenih neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina koje se nalaze na njihovu državnom području ili pod njihovom jurisdikcijom, na temelju pouzdane procjene kojom se uzimaju u obzir najnovije znanstvene spoznaje i najbolje dostupne tehnike.

2. Odstupajući od stavka 1., države članice koje Komisiji dostave dokaze o postojanju 40 000 ili više evidentiranih neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina na njihovu državnom području ili pod njihovom jurisdikcijom mogu donijeti plan za sastavljanje popisa iz stavka 1. i za kvantifikaciju emisije metana ili dokazivanje da u vezi s tim bušotinama nema emisija metana, kako je primjenjivo, uključujući barem elemente navedene u dijelu 1. Priloga V., te ga objavljuju, pod uvjetom da:

- (a) do 5. kolovoza 2025. najmanje 20 % tih bušotina bude uvršteno na popis, pri čemu se prednost daje neaktivnim bušotinama i privremeno zatvorenim bušotinama;
- (b) do 5. kolovoza 2026. najmanje 40 % tih bušotina bude uvršteno na popis;
- (c) svakih 12 mjeseci nakon 5. kolovoza 2026. najmanje dodatnih 15 % tih bušotina bude uvršteno na popis;
- (d) sve bušotine budu uvrštene na popis do 5. kolovoza 2030.

Taj plan podliježe odobrenju nadležnih tijela.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 4., izvješća koja sadržavaju informacije o kvantifikaciji emisija metana i, ako oprema za praćenje tlaka postoji, informacije o praćenju tlaka iz svih neaktivnih bušotina i privremeno zatvorenih bušotina dostavljaju se nadležnim tijelima do 5. svibnja 2026. i do 31. svibnja svake godine nakon toga.

Ta izvješća uključuju kvantifikaciju emisija metana u zrak i vodu te informacije o praćenju tlaka, ako je primjenjivo, uz primjenu normi ili tehničkih propisa utvrđenih na temelju članka 32. Do datuma početka primjene tih normi ili tehničkih propisa operatori i države članice, kako je primjenjivo, primjenjuju najsuvremenije industrijske prakse i upotrebljavaju najbolju dostupnu tehnologiju za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana.

Ako operatori ili države članice izvješćuju o emisijama metana u okviru međunarodnih ili regionalnih sporazuma čija je Unija ili relevantna država članica stranka, izvješća iz ovog stavka mogu uključivati informacije o kojima se izvješćuje u okviru takvih sporazuma.

Izvješća o neaktivnim bušotinama i privremeno zatvorenim bušotinama koje se nalaze u državama članicama s 40 000 ili više neaktivnih bušotina i privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina podnose se u roku od 12 mjeseci od uvrštavanja svake od bušotina na popis i do 31. svibnja svake godine nakon toga.

4. Ako se nadležnim tijelima dostave kvantifikacija emisija metana i, ako oprema za praćenje tlaka postoji, podaci o praćenju tlaka kojima se dokazuje da tijekom posljednjih pet godina nije bilo emisija metana iz privremeno zatvorene bušotine na kopnu, stavak 3. prestaje se primjenjivati na tu bušotinu.

Ako se nadležnim tijelima dostave kvantifikacija emisija metana i, ako oprema za praćenje tlaka postoji, podaci o praćenju tlaka kojima se dokazuje da tijekom posljednje tri godine nije bilo emisija metana iz odobalne neaktivne bušotine ili odobalne privremeno zatvorene bušotine, stavak 3. prestaje se primjenjivati na tu bušotinu.

5. Ako se nadležnim tijelima dostave pouzdani dokazi o značajnim količinama emisija metana iz odobalne neaktivne bušotine ili iz privremeno zatvorene bušotine nakon razdoblja navedenog u stavku 4., ili iz trajno zatvorene i napuštene bušotine i ako je te dokaze potvrdila neovisna treća strana, nadležna tijela odlučuju primjenjuju li se na tu bušotinu obveze utvrđene u ovom članku u vezi s privremeno zatvorenim bušotinama.

6. Ako se emisije metana otkriju u neaktivnim bušotinama, privremeno zatvorenim bušotinama ili trajno zatvorenim i napuštenim bušotinama, države članice ili odgovorna strana na temelju stavka 8. poduzimaju sve potrebne mjere koje su im na raspolaganju za remedijaciju, obnovu i trajno zatvaranje te bušotine, kako je primjenjivo, ako je to tehnički izvedivo i uzimajući u obzir utjecaj potrebnih radova na okoliš s obzirom na povezano smanjenje emisija metana.

7. Izvješća iz stavka 3. ovog članka prije njihova podnošenja nadležnim tijelima ocjenjuje verifikator te ona uključuju izjavu o verifikaciji izdanu u skladu s člankom 8.

8. Države članice osiguravaju da operatori ispunjavaju obveze utvrđene u staccima od 3. do 7. i u stavku 9. Ako operator, vlasnik, nositelj licencije ili strana koja je na drugi način odgovorna za bušotinu na temelju nacionalnog prava nadležnom tijelu dostavi odgovarajuće i pouzdane dokaze kako bi dokazali da nemaju odgovarajuća financijska sredstva za ispunjavanje tih obveza ili ako se odgovorna strana ne može utvrditi, država članica snosi odgovornost za te obveze.

9. Države članice ili odgovorna strana na temelju stavka 8. do 5. kolovoza 2026. izrađuju plan ublažavanja za remedijaciju, obnovu i trajno zatvaranje neaktivnih bušotina i privremeno zatvorenih bušotina koji uključuje barem elemente navedene u dijelu 2. Priloga V. te ga provode u roku od 12 mjeseci od podnošenja prvog izvješća iz stavka 3.

Odstupajući od prvog podstavka, ako država članica ili odgovorna strana na temelju stavka 8. može dokazati da provedba tog plana ublažavanja nije moguća u navedenom roku zbog sigurnosnih, administrativnih ili tehničkih aspekata, ta država članica odnosno ta odgovorna strana može odgoditi njegovu provedbu. Plan ublažavanja uključuje sve potrebne dokaze kojima se opravdava takva odluka. U takvim slučajevima provedba se obavlja što je prije moguće kako bi se osiguralo da krajnji rok za mjere ublažavanja za svaku bušotinu ne bude dulji od tri godine od podnošenja prvog izvješća iz stavka 3.

Nadležna tijela mogu zahtijevati od odgovorne strane da izmijeni plan ublažavanja uzimajući u obzir zahtjeve iz ove Uredbe.

Države članice ili odgovorna strana na temelju stavka 8. redovito ažuriraju plan ublažavanja u skladu s popisom iz stavka 1. i izvješćima iz stavka 3. i u skladu svim promjenama ili novim informacijama koje iz njih proizidu te na temelju pouzdane procjene kojom se uzimaju u obzir najnovije znanstvene spoznaje i najbolje dostupne tehnike.

U planovima ublažavanja popis iz stavka 1. i izvješća iz stavka 3. upotrebljavaju se za određivanje prioriteta za aktivnosti, uključujući:

- (a) remedijaciju, obnovu i trajno zatvaranje bušotina cementnim čepom;
- (b) obnovu povezanih pristupnih cesta ili okolnog tla pod vodom, kako je primjenjivo;
- (c) obnovu zemljišta, vode, morskog dna i staništa na koje su utjecale bušotine i prijašnje poslovanje;
- (d) praćenje kako bi se osiguralo da zatvorene bušotine nisu izvor emisija metana u skladu s ovim člankom.

10. Nadležna tijela preispituju izvješća i planove ublažavanja iz ovog članka te ih stavljaju na raspolaganje javnosti i Komisiji u skladu s člankom 5. stavkom 4. u roku od tri mjeseca nakon što ih dostavi operator ili država članica dovrši plan ublažavanja.

11. Ne dovodeći u pitanje direktive 2008/56/EZ i 2013/30/EU, nadležna tijela mogu odlučiti izuzeti odobalne naftne i plinske bušotine koje se nalaze na dubini vode većoj od 700 metara od zahtjeva iz stavka 3. ili 9. ovog članka ako se mogu pružiti čvrsti dokazi da će utjecaj potencijalnih emisija metana iz tih bušotina na klimu vrlo vjerojatno biti zanemariv.

12. Ne dovodeći u pitanje direktive 2008/56/EZ i 2013/30/EU i podložno odobrenju nadležnih tijela, odobalne privremeno zatvorene bušotine te trajno zatvorene i napuštene bušotine koje se nalaze na dubini vode između 200 i 700 metara mogu se izuzeti od zahtjeva iz stavka 3. ili stavka 9. ovog članka ako operater može dokazati da će utjecaj potencijalnih emisija metana iz tih bušotina na klimu vrlo vjerojatno biti zanemariv, upućivanjem na procjenu utjecaja na okoliš provedenu prije bušenja ili nakon nesreća tijekom rada.

POGLAVLJE 4.

EMISIJE METANA U SEKTORU UGLJENA

Odjeljak I.

Praćenje i izvješćivanje za aktivne ugljenokope

Članak 19.

Područje primjene

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na aktivne podzemne i površinske ugljenokope.
2. Emisije metana iz aktivnih podzemnih ugljenokopa uključuju sljedeće emisije:
 - (a) emisije metana iz svih ventilacijskih okana koje operator rudnika upotrebljava;
 - (b) emisije metana iz drenažnih stanica i iz sustava za drenažu metana, neovisno o tome nastaju li kao posljedica namjernog ili nenamjernog odzračivanja ili nepotpunog izgaranja uslijed spaljivanja na baklji;
 - (c) emisije metana koje nastaju tijekom aktivnosti nakon prestanka vađenja ugljena i unutar područja ugljenokopa.
3. Emisije metana iz aktivnih površinskih ugljenokopa uključuju sljedeće emisije:
 - (a) emisije metana koje nastaju u ugljenokopu tijekom postupka vađenja ugljena;
 - (b) emisije metana koje nastaju tijekom aktivnosti nakon prestanka vađenja ugljena i unutar područja ugljenokopa.

Članak 20.

Praćenje i izvješćivanje

1. Za podzemne ugljenokope operatori rudnika provode kontinuirana izravna mjerenja na razini izvora i kvantifikaciju na svim oknima ispušne ventilacije. Operatori rudnika izvješćuju nadležna tijela o emisijama metana po ventilacijskom oknu i po godini u kilotonama metana, pri čemu upotrebljavaju opremu i metodologije koji osiguravaju točnost mjerenja koja odgovara dopuštenom odstupanju od 0,5 kilotona metana godišnje ili 5 % prijavljene količine, ovisno o tome koja je vrijednost niža.
2. Operatori drenažnih stanica provode kontinuirana izravna mjerenja na razini izvora i kvantifikaciju ukupne količine odzračenog i na baklji spaljenog metana neovisno o razlozima takvog odzračivanja i spaljivanja na baklji.
3. Kad je riječ o površinskim ugljenokopima, operatori rudnika upotrebljavaju faktore emisija metana iz ugljenokopa specifične za ležišta kako bi kvantificirali emisije metana koje proizlaze iz rudarskih aktivnosti. Operatori rudnika utvrđuju te emisijske faktore na tromjesečnoj osnovi, u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima i uzimajući u obzir emisije metana iz okolnih slojeva.
4. Mjerenja i kvantifikacija iz stavaka 1., 2. i 3. provode se u skladu s primjenjivim normama ili tehničkim propisima utvrđenima na temelju članka 32. Do datuma početka primjene tih normi ili tehničkih propisa operatori rudnika primjenjuju najsvremenije industrijske prakse i upotrebljavaju najbolju dostupnu tehnologiju za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana. Operatori rudnika nadležnim tijelima i verifikatorima dostavljaju informacije o normama, uključujući međunarodne norme, ili metodologijama koje primjenjuju.

Kad je riječ o kontinuiranim izravnim mjerenjima na razini izvora i kvantifikaciji iz stavaka 1. i 2., ako dio mjerne opreme ne radi određeno vrijeme, očitavanja provedena tijekom razdoblja u kojima je oprema radila mogu se upotrijebiti za procjenu podataka na razmjernoj osnovi za razdoblje u kojem oprema nije radila.

Oprema koja se upotrebljava za kontinuirana izravna mjerenja na razini izvora i kvantifikaciju iz stavaka 1. i 2. mora raditi više od 90 % vremena u kojem se upotrebljava za praćenje emisija metana, ne računajući vrijeme prekida rada radi ponovnog umjeravanja i sanacija.

5. Ako je to relevantno, operatori rudnika procjenjuju emisije metana nakon prestanka vađenja ugljena primjenjujući emisijske faktore nakon prestanka vađenja ugljena koji se ažuriraju svake godine na temelju uzoraka ugljena specifičnih za ležišta i u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima.

6. Operatori rudnika i operatori drenažnih stanica nadležnim tijelima do 5. kolovoza 2025. i do 31. svibnja svake godine nakon toga podnose izvješće koje sadržava podatke o godišnjim emisijama metana na razini izvora u skladu s ovim člankom.

To izvješće obuhvaća posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci i uključuje elemente navedene u dijelu 1. Priloga VI. za aktivne podzemne ugljenokope, u dijelu 2. Priloga VI. za aktivne površinske ugljenokope i u dijelu 3. Priloga VI. za drenažne stanice.

Prije nego što ih podnesu nadležnim tijelima, operatori rudnika i drenažnih stanica osiguravaju da izvješća iz ovog stavka ocijeni verifikator te da ona uključuju izjavu o verifikaciji izdanu u skladu s člankom 8.

7. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u skladu s člankom 5. stavkom 4. u roku od tri mjeseca nakon što ih dostave operatori rudnika.

Odjeljak II.

Ublažavanje emisija metana koje proizlaze iz aktivnih podzemnih ugljenokopa

Članak 21.

Područje primjene

Ovaj se odjeljak primjenjuje na emisije metana iz podzemnih ugljenokopa iz članka 19. stavka 2.

Članak 22.

Mjere ublažavanja

1. Od 1. siječnja 2025. zabranjuju se spaljivanje na baklji čija je razina konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja niža od 99 % i odzračivanje metana iz drenažnih sustava, osim u kriznoj situaciji ili u slučaju kvara ili ako je to neizbježno i nužno za održavanje i osim za odzračivanje u skladu sa stavkom 2. U takvim slučajevima operatori drenažnih stanica provode odzračivanje samo ako spaljivanje na baklji nije tehnički izvedivo ili ako bi moglo ugroziti sigurnost rada ili osoblja. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 23., operatori drenažnih stanica dokazuju nadležnim tijelima potrebu za odzračivanjem umjesto spaljivanja na baklji.

2. Od 1. siječnja 2027., osim u kriznoj situaciji, zabranjuje se odzračivanje metana iz ventilacijskih okana u ugljenokopima koji emitiraju više od pet tona metana po kilotoni izvađenog ugljena, osim kad je riječ o rudnicima koksno-ugljenog ugljena.

Od 1. siječnja 2031., osim u kriznoj situaciji, zabranjuje se odzračivanje metana iz ventilacijskih okana u ugljenokopima koji emitiraju više od tri tona metana po kilotoni izvađenog ugljena, osim kad je riječ o rudnicima koksno-ugljenog ugljena.

Ti se pragovi primjenjuju godišnje po rudniku i po operatoru ako određeni subjekt upravlja s nekoliko ugljenokopa.

Mjere poduzete u skladu s ovim stavkom ne smiju dovesti do pogoršanja sigurnosti radnika.

3. Komisija do 5. kolovoza 2027. donosi delegirani akt u skladu s člankom 34. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem ograničenjâ za odzračivanje metana iz ventilacijskih okana za rudnike koksnog ugljena.

4. Ne dovodeći u pitanje članke 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), države članice mogu primjenjivati sustav poticaja za smanjenje emisija metana koji se temelji na naknadama, pristojbama ili sankcijama, kako je navedeno u članku 33., kako bi osigurale da operatori postojećih ugljenokopa poštuju obveze utvrđene u stavcima 1. i 2. ovog članka.

Članak 23.

Izješćivanje o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji

1. Od 1. siječnja 2025. operatori drenažnih stanica obavješćuju nadležna tijela o svim slučajevima odzračivanja i svim slučajevima spaljivanja na baklji čija je razina konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja niža od 99 %:

- (a) koji su uzrokovani kriznom situacijom ili kvarom;
- (b) koji se nisu mogli izbjeći zbog održavanja drenažnog sustava.

Ta se obavijest šalje u skladu s Prilogom VII. bez odgode nakon slučaja, a najkasnije u roku od 48 sati od nastanka slučaja ili od trenutka kad je operator za njega saznao.

2. Nadležna tijela informacije koje su im dostavljene na temelju ovog članka stavljaju na raspolaganje javnosti i Komisiji jednom godišnje u skladu s člankom 5. stavkom 4.

Odjeljak III.

Emisije metana iz zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa

Članak 24.

Područje primjene

Ovaj se odjeljak primjenjuje na sljedeće emisije metana iz zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa u kojima je proizvodnja ugljena prestala nakon 3. kolovoza 1954.:

- (a) emisije metana iz svih ventilacijskih okana koja i dalje emitiraju metan;
- (b) emisije metana iz opreme za vađenje ugljena čija je upotreba prekinuta;
- (c) emisije metana iz drugih jasno definiranih točkastih izvora emisija kako je navedeno u dijelu 1. Priloga VIII.

Članak 25.

Praćenje i izvješćivanje

1. Države članice do 5. kolovoza 2025. uspostavljaju i objavljuju popis svih zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa na njihovu državnom području ili pod njihovom jurisdikcijom koji su prestali s radom nakon 3. kolovoza 1954., u skladu s metodologijom navedenom u dijelu 1. Priloga VIII. i uključujući barem elemente navedene u dijelu 1. Priloga VIII.

2. Od 5. svibnja 2026. emisije metana mjere se u svim zatvorenim podzemnim ugljenokopima i napuštenim podzemnim ugljenokopima koji su prestali s radom nakon 3. kolovoza 1954.

Oprema za mjerenje ugrađuje se na sve elemente navedene u dijelu 1. točki 1.5. Priloga VIII. za koje je utvrđeno da emitiraju više od 0,5 tona metana godišnje na temelju popisa iz stavka 1. ovog članka. Tom opremom za mjerenje provode se izravna mjerenja na razini izvora ili se provodi kvantifikacija na razini izvora u skladu s primjenjivim normama ili tehničkim propisima utvrđenima na temelju članka 32. najmanje svakih sat vremena te ona moraju biti dostatne kvalitete da omoguću reprezentativnu procjenu godišnjih emisija metana iz svih elemenata navedenih u dijelu 1. točki 1.5. Priloga VIII. za koje je

utvrđeno da emitiraju metan. Do datuma početka primjene tih normi ili tehničkih propisa operatori rudnika primjenjuju najsvremenije industrijske prakse i upotrebljavaju najbolju dostupnu tehnologiju za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana. Operatori rudnika nadležnim tijelima i verifikatorima dostavljaju informacije o normama, uključujući europske ili druge međunarodne norme, tehničkim propisima ili metodologijama koje primjenjuju.

Oprema za mjerenje mora raditi više od 90 % vremena u kojem se upotrebljava za praćenje emisija metana, ne računajući vrijeme prekida rada radi ponovnog umjeravanja i sanacije.

3. Ako su opažene emisije metana u vezi s elementom navedenim u dijelu 1. točki 1.5. Priloga VIII. tijekom šest uzastopnih godina u slučaju poplavljenih podzemnih ugljenokopa ili dvanaest uzastopnih godina u slučaju nepoplavljenih podzemnih ugljenokopa manje od 1 tone godišnje, u pogledu tog konkretnog elementa ne provode se daljnje praćenje i izvješćivanje.

4. Nadležna tijela mogu na zahtjev odgovorne strane izuzeti zatvorene podzemne ugljenokope i napuštene podzemne ugljenokope od zahtjeva iz stavaka 2. i 3. ovog članka i dijela 1. točke 1.5. Priloga VIII. ako odgovorna strana dokaže da su ti rudnici bili u potpunosti poplavljeni najmanje deset godina prije datuma podnošenja zahtjeva.

Tom se zahtjevu prilaže izvješće odgovorne strane. U tom se izvješću dokazuje stabilizacija hidrogeoloških uvjeta i nepostojanje značajnih količina emisija metana iz relevantnog ugljenokopa. Nadležna tijela objavljuju to izvješće u skladu s nacionalnim pravom.

5. Ako nadležna tijela prime pouzdane dokaze o značajnim količinama emisija metana iz zatvorenog podzemnog ugljenokopa ili napuštenog podzemnog ugljenokopa kako je navedeno u stavku 4., na taj se ugljenokop primjenjuju obveze utvrđene u stavcima 2. i 3.

6. Izvješća koja sadržavaju procjene godišnjih podataka o emisijama metana na razini izvora podnose se nadležnim tijelima do 5. kolovoza 2026. i do 31. svibnja svake godine nakon toga.

Ta izvješća obuhvaćaju posljednju kalendarsku godinu za koju su dostupni podaci i uključuju elemente navedene u dijelu 2. Priloga VIII.

Prije podnošenja nadležnim tijelima izvješća iz ovog stavka ocjenjuje verifikator. Ona uključuju izjavu o verifikaciji izdanu u skladu s člankom 8.

7. Operatori rudnika ili države članice odgovorni su za usklađenost sa zahtjevima iz stavaka od 2. do 6. ovog članka u pogledu zatvorenih podzemnih ugljenokopa. Države članice odgovorne su za usklađenost sa zahtjevima iz stavaka od 2. do 6. ovog članka u pogledu napuštenih podzemnih ugljenokopa. U slučaju alternativne upotrebe napuštenih podzemnih ugljenokopa, nositelj dozvole iz članka 26. stavka 3. odgovoran je za usklađenost sa zahtjevima iz stavaka 2., 3. i 6. ovog članka.

8. Nadležna tijela stavljaju izvješća iz ovog članka na raspolaganje javnosti i Komisiji u skladu s člankom 5. stavkom 4. u roku od tri mjeseca nakon što ih dostavi odgovorna strana.

Članak 26.

Mjere ublažavanja

1. Na temelju popisa iz članka 25. države članice izrađuju i provode plan ublažavanja emisija metana iz zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa koji su prestali s radom nakon 3. kolovoza 1954.

Taj plan ublažavanja podnosi se nadležnim tijelima do 5. veljače 2027. U njemu se navode ključne etape za njegovu provedbu i barem elementi navedeni u dijelu 3. Priloga VIII.

2. Odzračivanje i spaljivanje na baklji iz opreme iz članka 25. stavka 2. zabranjuju se od 1. siječnja 2030., osim ako iskorištavanje metana ili smanjenje emisija metana nisu tehnički izvedivi ili ako mogu ugroziti sigurnost okoliša, sigurnost

ljudi, među ostalim sigurnost osoblja, ili zdravlje ljudi. U takvoj situaciji, u okviru obveza izvješćivanja utvrđenih u članku 25., operatori rudnika ili države članice dokazuju potrebu za odzračivanjem ili spaljivanjem na baklji umjesto iskorištavanja metana ili smanjenja emisija metana.

3. Alternativna upotreba napuštenih podzemnih ugljenokopa dopuštena je po dovršetku postupka izdavanja dozvola prilagođenog konkretnoj vrsti alternativne upotrebe napuštenog podzemnog ugljenokopa. Podnositelj zahtjeva nadležnim tijelima dostavlja podroban plan mjera za sprečavanje emisija metana. Nositelj dozvole ispunjava obveze u pogledu praćenja, izvješćivanja i ublažavanja iz članka 25. i iz ovog članka.

4. Ne dovodeći u pitanje primjenjivo sektorsko pravo Unije, kad je riječ o zatvorenim podzemnim ugljenokopima, dopuštene su postojeće najbolje prakse ublažavanja za smanjenje emisija metana.

POGLAVLJE 5.

EMISIJE METANA IZ SIROVE NAFTE, PRIRODNOG PLINA I UGLJENA STAVLJENIH NA TRŽIŠTE UNIJE

Članak 27.

Zahtjevi koji se primjenjuju na uvoznike

1. Uvoznici nadležnim tijelima države članice u kojoj imaju poslovni nastan do 5. svibnja 2025. i do 31. svibnja svake godine nakon toga dostavljaju informacije navedene u Prilogu IX. Ako uvoznici ne dostave te informacije, u cijelosti ili djelomično, tim nadležnim tijelima pružaju valjano obrazloženje za taj propust i navode mjere koje su poduzeli kako bi pribavili te informacije.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 34. radi izmjene ove Uredbe mijenjanjem informacija čija se dostava zahtijeva od uvoznika.

2. Države članice Komisiji do 5. kolovoza 2025. i do 31. kolovoza svake godine nakon toga dostavljaju informacije koje su dostavili uvoznici.

Komisija objavljuje te informacije u skladu s člankom 30.

Članak 28.

Jednakovrijednost mjera praćenja, izvješćivanja i verifikacije

1. Od 1. siječnja 2027. uvoznici dokazuju da ugovori o opskrbi sirovom naftom, prirodnim plinom ili ugljenom proizvedenima izvan Unije koji su sklopljeni ili obnovljeni 4. kolovoza 2024. ili nakon tog datuma obuhvaćaju samo sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen koji podliježu mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije koje se primjenjuju na razini proizvođača i koje su jednakovrijedne mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije utvrđenima u ovoj Uredbi te, u skladu s člankom 27. stavkom 1., o tome izvješćuju nadležna tijela države članice u kojoj imaju poslovni nastan.

2. Za ugovore o opskrbi sirovom naftom, prirodnim plinom ili ugljenom proizvedenima izvan Unije koji su sklopljeni prije 4. kolovoza 2024. uvoznici poduzimaju sve razumne napore kako bi zahtijevali da sirova nafta, prirodni plin ili ugljen podliježu mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije koje se primjenjuju na razini proizvođača koje su jednakovrijedne mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije utvrđenima u ovoj Uredbi. Ti naponi mogu uključivati izmjenu tih ugovora.

Od 1. siječnja 2027. uvoznici jedanput godišnje obavješćuju nadležna tijela države članice u kojoj imaju poslovni nastan o rezultatima takvih napora, u okviru informacija koje se moraju dostaviti u skladu s člankom 27. stavkom 1., a u slučaju nepoduzimanja tih napora pružaju tim nadležnim tijelima valjano obrazloženje za taj propust i navode mjere koje su poduzeli u okviru tih napora.

3. Komisija izdaje preporuke koje sadržavaju fakultativne tipske klauzule povezane s informacijama koje se moraju dostaviti za potrebe stavaka 1. i 2. namijenjene tome da ih uvoznici koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin i ugljen na tržište Unije upotrebljavaju pri izmjeni ili obnavljanju postojećih ugovora ili potpisivanja novih ugovora o opskrbi sirovom naftom, prirodnim plinom i ugljenom.

4. Nadležna tijela država članica štite povjerljivost informacija primljenih od uvoznika na temelju ovog članka, u skladu s pravom Unije. Nadležna tijela te informacije dostavljaju Komisiji, koja štiti njihovu povjerljivost, u skladu s pravom Unije.

5. Za potrebe ovog članka mjere praćenja, izvješćivanja i verifikacije smatraju se jednakovrijednima mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije utvrđenima u ovoj Uredbi u sljedećim slučajevima:

(a) sirova nafta, prirodni plin i ugljen podliježu verifikaciji koju provodi neovisna treća strana i koja je jednakovrijedna verifikaciji utvrđenoj u člancima 8. i 9., a proizvođač s poslovnim nastanom u trećoj zemlji primjenjuje:

i. za sirovu naftu i prirodni plin, mjere praćenja i izvješćivanja kojima se osigurava kvantifikacija emisija metana i koje su jednakovrijedne mjerama praćenja i izvješćivanja utvrđenima u članku 12. ili praćenju i izvješćivanju pete razine OGMP-a 2.0;

ii. za ugljen, mjere praćenja i izvješćivanja jednakovrijedne mjerama praćenja i izvješćivanja utvrđenima u članku 20.; ili

(b) treća zemlja uspostavila je regulatorni okvir za praćenje, izvješćivanje i verifikaciju koji je barem jednakovrijedan okviru koji se primjenjuje u Uniji te ga primjenjuje na proizvođače i izvoznike s poslovnim nastanom u toj trećoj zemlji koji opskrbljuju tržište Unije sirovom naftom, prirodnim plinom ili ugljenom; prije svega, treća zemlja dokazala je da se tim zahtjevima u pogledu praćenja i izvješćivanja osiguravaju barem kvantifikacija na razini izvora i lokacije te redovito izvješćivanje koji su jednakovrijedni onima utvrđenima u članku 12. kad je riječ o sirovoj nafti i prirodnom plinu odnosno u članku 20. kad je riječ o ugljenu, kao i da su uspostavljeni djelotvorna verifikacija koju provodi neovisna treća strana, a koja je jednakovrijedna verifikaciji utvrđenoj u člancima 8. i 9., te djelotvoran nadzor i izvršavanje.

6. Za potrebe stavka 5. točke (b) Komisija provedbenim aktom utvrđuje postupak i zahtjeve u vezi s dokazima koje treća zemlja mora dostaviti radi utvrđivanja jednakovrijednosti. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 35. stavka 3.

Postupak utvrđivanja jednakovrijednosti može se pokrenuti na zahtjev treće zemlje ili ga može pokrenuti Komisija.

Komisija aktivno surađuje sa svim trećim zemljama koje izvoze sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen na tržište Unije kako bi dobila njihovu suglasnost za pokretanje takvog postupka, uzimajući u obzir količinu uvezenu iz tih trećih zemalja i njihov potencijal za smanjenje njihovih emisija metana.

Komisija provedbenim aktima utvrđuje jednakovrijednost za svaku relevantnu treću zemlju samo ako ta treća zemlja ispunjava sve uvjete utvrđene u stavku 5. točki (b) ovog članka i ako su dostavljeni svi potrebni dokazi. Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 35. stavka 3. ove Uredbe Komisija ne donosi takve provedbene akte ako bi se njihovim donošenjem zaobišle mjere ograničavanja donesene na temelju članka 215. UFEU-a kojima se ograničava uvoz sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena.

Komisija provedbenim aktom može u bilo kojem trenutku opozvati jednakovrijednost ako treća zemlja, u pravnom ili praktičnom smislu, više ne ispunjava uvjete utvrđene u stavku 5. točki (b) ovog članka tijekom razdoblja od najmanje 12 mjeseci. Taj provedbeni akt donosi se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 35. stavka 3. Prije donošenja tog provedbenog akta Komisija obavješćuje treću zemlju o svojim razlozima za zabrinutost i daje joj priliku da se očituje.

Pri izradi provedbenih akata iz ovog stavka Komisija obavješćuje Koordinacijsku skupinu za naftu i naftne derivate, osnovanu Direktivom Vijeća 2009/119/EZ⁽²⁸⁾, Koordinacijsku skupinu za plin, osnovanu Uredbom (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁹⁾, i Koordinacijsku skupinu za električnu energiju, koju je osnovala Komisija, kao i druge relevantne dionike. Ti provedbeni akti stupaju na snagu najranije 30 kalendarskih dana od dana njihova donošenja.

7. Uvoznici su izuzeti od obveza izvješćivanja utvrđenih u stavcima 1. i 2. ako uvoze sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen iz treće zemlje za koju je utvrđena jednakovrijednost u skladu sa stavkom 6.

⁽²⁸⁾ Direktiva Vijeća 2009/119/EZ od 14. rujna 2009. o obvezi država članica da održavaju minimalne zalihe sirove nafte i/ili naftnih derivata (SL L 265, 9.10.2009., str. 9.).

⁽²⁹⁾ Uredba (EU) 2017/1938 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe plinom i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 994/2010 (SL L 280, 28.10.2017., str. 1.).

8. Prema potrebi i podložno primjenjivim postupcima, Komisija od 4. kolovoza 2024. predlaže i nastoji da Unija sklopi okvire za suradnju s trećim zemljama iz kojih Unija uvozi sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen kako bi im pružila potporu u uspostavi sustava praćenja, izvješćivanja i verifikacije koji je jednakovrijedan sustavu utvrđenom u ovoj Uredbi. Komisija ne preporučuje sklapanje takvih okvira za suradnju ako bi se njima zaobišle mjere ograničavanja donesene na temelju članka 215. UFEU-a u pogledu uvoza sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena.

Članak 29.

Intenzitet metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena

1. Proizvođači i uvoznici iz Unije u skladu s člankom 27. stavkom 1. do 5. kolovoza 2028. i svake godine nakon toga za ugovore o opskrbi sklopljene ili obnovljene 4. kolovoza 2024. ili nakon tog datuma izvješćuju nadležna tijela države članice u kojoj imaju poslovni nastan o intenzitetu metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koje su stavili na tržište Unije, izračunanog u skladu s metodologijom utvrđenom na temelju stavka 4. ovog članka.

Kad je riječ o ugovorima o opskrbi sklopljenima prije 4. kolovoza 2024., proizvođači i uvoznici iz Unije u skladu s člankom 27. stavkom 1. poduzimaju sve razumne napore kako bi nadležna tijela države članice u kojoj imaju poslovni nastan izvijestili o intenzitetu metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koje su stavili na tržište Unije, izračunanog u skladu s metodologijom utvrđenom na temelju stavka 4. ovog članka. Od 5. kolovoza 2028. proizvođači i uvoznici iz Unije koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen na tržište Unije svake godine izvješćuju nadležna tijela države članice u kojoj imaju poslovni nastan o rezultatima tih napora.

2. Do 5. kolovoza 2030. i svake godine nakon toga proizvođači i uvoznici iz Unije koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin i ugljen na tržište Unije na temelju ugovora o opskrbi sklopljenih ili obnovljenih nakon 5. kolovoza 2030. nadležnim tijelima države članice u kojoj imaju poslovni nastan dokazuju da je intenzitet metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koje su stavili na tržište Unije, izračunan u skladu s metodologijom utvrđenom na temelju stavka 4., niži od maksimalnih vrijednosti intenziteta metana utvrđenih u skladu sa stavkom 6. radi promicanja smanjenja globalnih emisija metana za te proizvode.

3. Nadležna tijela država članica štite povjerljivost informacija primljenih od proizvođača i uvoznika iz Unije na temelju ovog članka, u skladu s pravom Unije. Nadležna tijela te informacije dostavljaju Komisiji, koja štiti povjerljivost takvih informacija, u skladu s pravom Unije.

4. Komisija do 5. kolovoza 2027. donosi delegirani akt u skladu s člankom 34. radi dopune ove Uredbe utvrđivanjem metodologije za izračun, na razini proizvođača, intenziteta metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije. Tom se metodologijom u obzir uzimaju različiti proizvodni procesi i uvjeti na lokaciji te postojeće međunarodne metodologije i najbolja praksa za izračun intenziteta metana. Ta metodologija mora biti nediskriminirajuća i mora biti utemeljena na transparentnim i objektivnim kriterijima. Pri izradi takvih provedbenih akata Komisija obavješćuje Koordinacijsku skupinu za naftu i naftne derivate, Koordinacijsku skupinu za plin, Koordinacijsku skupinu za električnu energiju i druge relevantne dionike.

5. Komisija do 5. kolovoza 2029. procjenjuje potencijalni učinak različitih razina maksimalnih vrijednosti intenziteta metana povezanih sa sirovom naftom, s prirodnim plinom i s ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije na razini proizvođača i dostavlja izvješće o tome Europskom parlamentu i Vijeću. To izvješće obuhvaća procjenu potencijalnog smanjenja globalnih emisija metana, učinka koji bi to imalo na sigurnost opskrbe energijom na razini Unije i nacionalnoj razini te učinka na konkurentnost gospodarstva Unije, kao i procjenu mogućih poremećaja na globalnom i regionalnom tržištu. To izvješće također obuhvaća procjenu tržišta u pogledu intenziteta metana u aktualnoj i budućoj opskrbi Unije do 2049. i putem dugoročnih ugovora i putem promptnih kupnji. U toj se procjeni analizira stanje u pojedinačnim državama članicama, uzimajući u obzir ugovorne obveze preuzete prije 4. kolovoza 2024., kapacitete energetske infrastrukture i potencijalna ograničenja.

6. Komisija na temelju procjene iz stavka 5. i objektivnih kriterija donosi delegirane akte u skladu s člankom 34. kako bi se ova Uredba dopunila utvrđivanjem maksimalnih vrijednosti intenziteta metana na razini proizvođača povezanih sa sirovom naftom, prirodnim plinom i ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije. Ti delegirani akti moraju biti usklađeni s metodologijom za izračun intenziteta metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije utvrđenom u skladu s ovim člankom. U tim delegiranim aktima također se navode različiti razredi intenziteta metana za sirovu naftu, prirodni plin i ugljen. Te maksimalne vrijednosti intenziteta metana određuju se zasebno za sirovu naftu, prirodni plin i ugljen te obuhvaćaju razred ili razrede s najboljim rezultatima. U tim maksimalnim vrijednostima intenziteta metana i razredima intenziteta metana u obzir se uzimaju različiti izvori, proizvodni procesi i uvjeti na lokaciji te ih se utvrđuje na razinama kojima se promiču smanjenja globalnih emisija metana povezanih sa sirovom naftom,

prirodnim plinom i ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije i istodobno štiti sigurnost opskrbe energijom na razini Unije i na nacionalnoj razini, osiguravaju uravnotežena distribucija količina sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije i nediskriminirajući tretman te se štiti konkurentnost gospodarstva Unije.

Članak 30.

Baza podataka o transparentnosti metana i profili učinka metana

1. Komisija do 5. veljače 2026. uspostavlja i održava bazu podataka o transparentnosti metana, koja sadržava relevantne informacije o državama članicama i trećim zemljama, poduzećima, uvoznicima i količinama sirove nafte, prirodnog plina i ugljena stavljenima na tržište Unije, a posebno informacije koje su joj dostavljene na temelju članka 12. stavka 8., članka 18. stavka 10., članka 20. stavka 7., članka 23. stavka 2., članka 25. stavka 8., članka 27. stavka 2., članka 28. stavka 4. i članka 29. stavka 3.

2. Uz informacije iz stavka 1., baza podataka sadržava barem sljedeće informacije:

(a) popis trećih zemalja u kojima su sirova nafta, prirodni plin ili ugljen proizvedeni i iz kojih su izvezeni u Uniju;

(b) za svaku državu članicu ili treću zemlju iz točke (a) sljedeće informacije:

i. ima li uspostavljene obvezne regulatorne mjere za emisije metana u energetske sektoru kojima su obuhvaćene mjere utvrđene u ovoj Uredbi u pogledu mjerenja, verifikacije i ublažavanja emisija metana u energetske sektoru te izvješćivanja o njima, što posebno obuhvaća ograničenja odzračivanja i spaljivanja na baklji;

ii. je li potpisala Pariški sporazum donesen u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) i je li se pridružila globalnoj obvezi smanjenja emisija metana;

iii. dostavlja li nacionalna izvješća o inventaru u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a, ako je primjenjivo;

iv. uključuju li nacionalna izvješća o inventaru dostavljena na temelju UNFCCC-a izvješćivanje treće razine o emisijama metana u energetske sektoru, ako je primjenjivo, i navođenje kategorija emisija metana o kojima se izvješćuje na trećoj razini;

v. količinu emisija metana u energetske sektoru navedenu u nacionalnim izvješćima o inventaru dostavljenima na temelju UNFCCC-a, ako je primjenjivo, te jesu li ti podaci bili predmet neovisne verifikacije;

vi. ako su dostupne, elektroničke poveznice na nacionalne izvore podataka s informacijama o emisijama metana u energetske sektoru;

(c) za svaku državu članicu, popis uvoznika koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen na tržište Unije;

(d) za svaku treću zemlju iz točke (a), sljedeće informacije:

i. popis proizvođača ili izvoznika sirove nafte, prirodnog plina ili ugljena u Uniju, kako je primjenjivo, te sudjeluje li u nekoj od globalnih inicijativa za smanjenje emisija metana, kao što su OGMP i inicijativa „Zero Routine Flaring“;

ii. okvirne vrijednosti kojima se omogućuje procjena emisija metana povezanih s prijevozom sirove nafte, prirodnog plina i ugljena.

Baza podataka o transparentnosti metana služi kao informativni alat koji mora biti besplatno dostupan javnosti.

U bazi podataka o transparentnosti metana navodi se jesu li neovisne treće strane provjerile kvalitetu i pouzdanost dostavljenih informacija.

3. Na temelju informacija dostupnih u bazi podataka o transparentnosti metana Komisija do 5. kolovoza 2026. objavljuje profile učinka metana država članica i proizvođača ili uvoznika iz Unije, kako je primjenjivo, koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen na tržište Unije, kao i profile učinka metana trećih zemalja iz kojih Unija uvozi sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen te proizvođača ili izvoznika iz trećih zemalja koji ih isporučuju u Uniju.
4. Profili učinka metana objavljeni u skladu sa stavkom 3. ažuriraju se svake godine i sadržavaju, ako je primjenjivo, barem sljedeće informacije:
 - (a) emisije metana povezane sa sirovom naftom, prirodnim plinom i ugljenom stavljenima na tržište Unije i procjenu kvalitete podataka za emisije metana o kojima je izviješteno, uključujući, ako je to relevantno, razinu izvješćivanja OGMP-a 2.0;
 - (b) procjenu napora koje su proizvođači ili uvoznici iz Unije te proizvođači ili izvoznici iz trećih zemalja koji stavljaju sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen na tržište Unije poduzeli radi praćenja i smanjenja emisija metana te izvješćivanja o njima, što uključuje podatke raščlanjene po regijama ako je to relevantno;
 - (c) analizu slučajeva superemisija do kojih je došlo u državama članicama ili u trećim zemljama iz kojih Unija uvozi sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen te informacije o tome kako se na te slučajeve odgovorilo.
5. Profili učinka metana objavljeni u skladu sa stavkom 3. besplatno se stavljaju na raspolaganje javnosti na internetu.
6. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje Direktivu (EU) 2016/943.

Članak 31.

Alat za globalno praćenje metana i mehanizam za brzu reakciju

1. Komisija do 5. kolovoza 2026. uspostavlja alat za globalno praćenje metana koji se temelji na satelitskim podacima i podacima nekoliko certificiranih pružatelja podataka i usluga, što uključuje komponentu Copernicus Svemirskog programa Unije uspostavljenog Uredbom (EU) 2021/696. U tu se svrhu Komisija može služiti postojećim međunarodnim alatima ili okvirima, ako su dostupni.

Alat za globalno praćenje metana mora biti dostupan javnosti i pružati redovito ažurirane informacije, barem u pogledu nastanka, razmjera i lokacije slučajeva visokih emisija metana u Uniji ili izvan nje.

2. Komisija do 5. veljače 2026. uspostavlja mehanizam za brzu reakciju namijenjen odgovaranju na slučajeve superemisija.

Komisija o svakom otkrivenom slučaju superemisija odmah obavješćuje državu članicu ili treću zemlju, ovisno o slučaju, pod čijom je jurisdikcijom došlo do takvog slučaja. Ako je to izvedivo, Komisija obavješćuje i proizvođača koji je povezan sa izvorom ili skupom povezanih izvora koji ispuštaju metan. Ta obavijest obuhvaća zahtjev za brzo dostavljanje dodatnih informacija o slučaju superemisija i korektivnim mjerama koje su poduzete ili se planiraju poduzeti kako bi se ublažio učinak tog slučaja ili kako bi se on zaustavio, što uključuje i vremenski okvir u kojem se te mjere moraju poduzeti. Komisija stupa u vezu sa svim potrebnim kontaktima kako bi pribavila i provjerila informacije u vezi s tim slučajem koje je primila, među ostalim u suradnji s nadležnim međunarodnim organizacijama, ako je primjenjivo. U tu se svrhu Komisija može služiti postojećim međunarodnim alatima ili okvirima, ako su dostupni.

3. Komisija predlaže da se u ime Unije pokrenu bilateralni dijalozi s trećim zemljama iz kojih Unija uvozi sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen u cilju uspostave okvira za razmjenu informacija i sustava ranog otkrivanja i upozoravanja kako bi se omogućilo otkrivanje slučajeva superemisija i međusobno obavješćivanje o njima i o korektivnim mjerama koje su poduzete ili se planiraju poduzeti kako bi se ublažio učinak takvih slučajeva ili kako bi se oni zaustavili. U okviru tih dijaloga ujedno se nastoji utvrditi načine za ubrzanje smanjenja emisija metana u energetske sektoru i, prema potrebi, omogućiti razmjenu najbolje prakse i savjeta za uspostavu mjera praćenja, izvješćivanja, verifikacije i smanjenja jednakovrijednih mjerama praćenja, izvješćivanja, verifikacije i smanjenja utvrđenima u ovoj Uredbi.

Komisija ne predlaže pokretanje bilateralnih dijaloga s trećim zemljama ako bi se time zaobišle mjere ograničavanja donesene na temelju članka 215. UFEU-a u pogledu uvoza sirove nafte, prirodnog plina i ugljena.

4. Na temelju praćenja provedenog u kontekstu dijaloga iz stavaka 2. i 3. Komisija obavještuje Europski parlament i Vijeće o obavijestima o slučajevima superemisija i o provedbi korektivnih mjera u Uniji i u trećim zemljama iz kojih Unija uvozi sirovu naftu, prirodni plin ili ugljen te o svim potencijalnim posljedicama na sigurnost opskrbe energijom na razini Unije i na nacionalnoj razini.

5. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje Direktivu (EU) 2016/943.

POGLAVLJE 6.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 32.

Norme i tehnički propisi

1. Komisija u skladu s člankom 10. stavcima od 1. do 5. Uredbe (EU) br. 1025/2012 zahtijeva od jedne europske organizacije za normizaciju ili više njih da izrade nacrt usklađenih normi za:

- (a) mjerenje i kvantifikaciju emisija metana, kako je navedeno u članku 12. stavku 5.;
- (b) preglede radi LDAR-a, kako je navedeno u članku 14. stavku 1.;
- (c) opremu, kako je navedeno u članku 15. stavcima 3. i 5.;
- (d) kvantifikaciju emisija metana, kako je navedeno u članku 18. stavku 3.; i
- (e) mjerenje i kvantifikaciju emisija metana, kako je navedeno u članku 20. stavku 4. i članku 25. stavku 2.

Nakon što primi nacrt norme od europske organizacije za normizaciju Komisija ocjenjuje njegovu usklađenost s relevantnim zahtjevom za normizaciju, ovom Uredbom i drugim primjenjivim pravom Unije.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 34. radi dopune ove Uredbe uspostavljanjem obvezujućih normi ili njihovih dijelova, kako je navedeno u ovom stavku.

2. Ako nije donesen delegirani akt u skladu sa stavkom 1. ovog članka, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 34. radi dopune ove Uredbe uspostavljanjem obvezujućih tehničkih propisa ili njihovih dijelova za potrebe:

- (a) mjerenja i kvantifikacije emisija metana, kako je navedeno u članku 12. stavku 5.;
- (b) pregleda radi LDAR-a, kako je navedeno u članku 14. stavku 1.;
- (c) opreme, kako je navedeno u članku 15. stavcima 3. i 5.;
- (d) kvantifikacije emisija metana, kako je navedeno u članku 18. stavku 3.; i
- (e) mjerenja i kvantifikacije emisija metana, kako je navedeno u članku 20. stavku 4. i članku 25. stavku 2.

Komisija može donijeti te delegirane akte samo ako je podnijela zahtjev za normizaciju jednoj europskoj organizaciji za normizaciju ili više njih i ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) zahtjev nije prihvaćen;
- (b) tražene norme nisu dostavljene u zadanom roku;
- (c) norme koje su izradile europske organizacije za normizaciju nisu u skladu sa zahtjevom; ili
- (d) smatra se da norme koje je izradila europska organizacija za normizaciju nisu dostatne kako bi se potpuno ili djelomično ispunili zahtjevi ove Uredbe.

Članak 33.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere radi osiguranja njihove provedbe.

Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te obuhvaćati barem:

(a) novčane kazne razmjerne šteti u okolišu te utjecaju na sigurnost i zdravlje ljudi, utvrđene:

- i. na razini kojom se odgovornima barem oduzima ekonomska korist stečena kršenjem; i
- ii. na razini koja se postupno povećava u slučaju opetovanih teških kršenja;

(b) periodične penale kako bi se operatore, poduzeća, operatore rudnika ili uvoznike prisililo da prestanu s kršenjem, postupe u skladu s odlukom kojom se nalaže poduzimanje korektivnih djelovanja ili korektivnih mjera, dostave informacije ili da se podvrgnu inspeksijskom nadzoru, ovisno o slučaju.

Države članice do 5. kolovoza 2025. obavješćuju Komisiju o tim pravilima i mjerama te je bez odgode obavješćuju o svim kasnijim izmjenama koje na njih utječu.

2. Države članice u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju da su nadležna tijela ovlaštena za izricanje barem sljedećih administrativnih sankcija i administrativnih mjera za kršenja članka 12., članka 14. stavka 14., članka 16. stavka 2., članka 20., članka 23. stavka 1., članka 27. stavka 1., članka 28. stavaka 1. i 2. i članka 29. stavaka 1. i 2., pod uvjetom da se njima ne ugrožava sigurnost opskrbe energijom:

(a) donošenje odluke kojom se od osobe zahtijeva da prestane s kršenjem;

(b) nalaganje oduzimanja dobiti koja je ostvarena ili gubitaka koji su izbjegnuti zbog kršenja, ako ih je moguće utvrditi;

(c) izdavanje javnih upozorenja ili obavijesti;

(d) donošenje odluke o izricanju periodičnih penala;

(e) donošenje odluke o izricanju administrativnih novčanih kazni.

U slučaju pravnih osoba iznos administrativnih novčanih kazni iz točke (e) ne smije premašiti 20 % godišnjeg prometa u prethodnoj poslovnoj godini. U slučaju fizičkih osoba iznos tih novčanih kazni ne smije premašiti 20 % godišnjeg dohotka u prethodnoj kalendarskoj godini.

3. Ako pravnim sustavom države članice nisu predviđene administrativne novčane kazne, novčane kazne mogu izreći nadležni nacionalni sudovi na zahtjev nadležnih tijela. Te novčane kazne moraju biti djelotvorne, a njihov učinak jednakovrijedan učinku administrativnih novčanih kazni koje izriču administrativna tijela.

4. Pri izvršavanju svojih ovlasti na temelju ovog članka nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da se njihove ovlasti izvršavaju te da se administrativne sankcije i administrativne mjere koje izriču na učinkovit i dosljedan način oblikuju i primjenjuju u cijeloj Uniji.

5. Sankcijama podliježu barem sljedeća kršenja:

(a) propust operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika da nadležnim tijelima ili verifikatorima pruže pomoć koja im je potrebna za obavljanje njihovih zadaća u skladu s ovom Uredbom;

(b) propust operatora ili operatora rudnika da provedu mjere utvrđene u izvješćima o inspeksijskom nadzoru iz članka 6. stavaka 5. i 6.;

(c) propust operatora ili operatora rudnika da dostave izvješća o emisijama metana u skladu s člankom 12., člankom 18. stavkom 3., člankom 20. i člankom 25. stavkom 6., uključujući izjavu o verifikaciji koju je izdao neovisni verifikator u skladu s člankom 8. stavkom 4.;

- (d) propust operatora da podnesu program za LDAR u skladu s člankom 14. stavkom 1. ili da provedu pregled radi LDAR-a u skladu s člankom 14. stavcima 2., 5. i 6.;
- (e) propust operatora da saniraju ili zamijene komponente, da provode kontinuirani pregled komponenata i evidentiraju istjecanja u skladu s člankom 14. stavcima od 8. do 13.;
- (f) propust operatora da dostave izvješće u skladu s člankom 14. stavkom 14.;
- (g) odzračivanje ili spaljivanje na baklji, uključujući rutinsko spaljivanje na baklji, koje provode operatori ili operatori rudnika, osim u situacijama predviđenima u članku 15. stavcima 2. i 3., članku 22. stavcima 1. i 2. te članku 26. stavku 2.;
- (h) propust operatora ili operatora rudnika da dokažu potrebu za upotrebom odzračivanja umjesto spaljivanja na baklji i da dokažu potrebu za upotrebom spaljivanja na baklji umjesto ponovnog ubrizgavanja, iskorištavanja na licu mjesta, skladištenja radi kasnije upotrebe ili otpremanja metana na tržište, u slučaju operatorâ, ili iskorištavanja ili ublažavanja, u slučaju operatorâ rudnika, u skladu s člankom 15. stavcima 4. i 6., člankom 22. stavcima 1. i 2. te člankom 26. stavkom 2.;
- (i) propust operatora da zamijene ili upotrijebe opremu za odzračivanje u skladu s člankom 15. stavcima 5. i 7.;
- (j) propust operatora ili operatora rudnika da prijave slučajeve odzračivanja i slučajeve spaljivanja na baklji ili izvijeste o njima u skladu s člankom 16., člankom 23. stavkom 1. ili člankom 26., ovisno o slučaju;
- (k) upotreba vršnog dijela baklje ili uređaja za izgaranje protivno zahtjevima utvrđenima u člancima 17., 22. i 23.;
- (l) propust odgovorne strane da primijeni mjere ublažavanja u skladu s člankom 18. stavcima 6. i 9.;
- (m) propust uvoznika da dostave informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 27. stavkom 1. i Prilogom IX.;
- (n) propust uvoznika da dostave informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 28. stavcima 1. i 2.;
- (o) propust proizvođača iz Unije ili uvoznika da dostave informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 29. stavcima 1. i 2.;
- (p) propust proizvođača iz Unije ili uvoznika da se pridržavaju maksimalnih vrijednosti intenziteta metana utvrđenih u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 29. stavkom 6.

6. Ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 15. stavku 8., države članice razmatraju da tijekom razdoblja provedbe koje nacionalna tijela smatraju potrebnim ublaže sankcije protiv operatora ili da ne izriču sankcije operatorima.

7. Države članice uzimaju u obzir barem sljedeće okvirne kriterije za izricanje sankcija, ovisno o slučaju:

- (a) trajanje ili vremenske učinke, prirodu i težinu kršenja;
- (b) sve mjere koje operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik poduzme kako bi pravodobno ublažio ili otklonio štetu;
- (c) je li kršenje počinjeno namjerno ili iz nepažnje;
- (d) sve prethodna ili opetovana kršenja koja su počinili operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik;
- (e) ekonomsku korist koju su operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik stekli kršenjem ili gubitke koje su izbjegli zbog kršenja, izravno ili neizravno, ako su dostupni relevantni podaci;
- (f) veličinu operatora, poduzeća, operatora rudnika ili uvoznika;
- (g) stupanj suradnje s tijelima;
- (h) način na koji su tijela doznala za kršenje, osobito jesu li operator, poduzeće, operator rudnika ili uvoznik pravodobno prijavili kršenje i, ako jesu, u kojoj mjeri;

(i) sve ostale otegotne ili olakotne čimbenike primjenjive na okolnosti slučaja, uključujući djelovanja trećih strana.

8. Države članice svake godine objavljuju informacije o vrsti i visini sankcija izrečenih na temelju ove Uredbe, o kršenjima te o operatorima, poduzećima, operatorima rudnika ili uvoznicima kojima su izrečene sankcije.

Ako je primjenjivo, o takvim se informacijama izvješćuje u skladu s člankom 22. Direktive (EU) 2024/1203 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁰⁾.

Članak 34.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 22. stavka 3., članka 27. stavka 1., članka 29. stavaka 4. i 6. te članka 32. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. kolovoza 2024. i prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 22. stavka 3., članka 27. stavka 1., članka 29. stavaka 4. i 6. te članka 32. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 22. stavka 3., članka 27. stavka 1., članka 29. stavaka 4. i 6. ili članka 32. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 35.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za energetska uniju osnovan člankom 44. Uredbe (EU) 2018/1999. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 36.

Praćenje, preispitivanje i izvješća za koje je zadužena Komisija

1. Komisija prati i preispituje primjenu ove Uredbe i do 1. siječnja 2028. te svakih pet godina nakon toga o tome dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću.

⁽³⁰⁾ Direktiva (EU) 2024/1203 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava i zamjeni direktiva 2008/99/EZ i 2009/123/EZ (SL L, 2024/1203, 30.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj>).

2. U prvom izvješću iz stavka 1. osobito se preispituje sljedeće:
- (a) djelotvornost i učinkovitost ove Uredbe u uspostavi transparentnih i preciznih pravila o mjerenju, izvješćivanju i verifikaciji te u smanjenju emisija metana povezanih s proizvodnjom sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije;
 - (b) ako je izvedivo, razina smanjenja emisija metana povezanih s proizvodnjom sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije koja je postignuta kao rezultat ove Uredbe;
 - (c) jesu li potrebne dodatne ili alternativne mjere kako bi se potaknulo i ubrzalo smanjenje emisija metana u lancu vrijednosti sirove nafte, prirodnim plinom i ugljenom koji se stavljaju na tržište Unije kako bi se podržali Unijin cilj postizanja nulte neto stope emisija stakleničkih plinova do 2050. i njezine obveze u okviru Pariškog sporazuma.

Pri tom se preispitivanju u obzir uzima relevantno zakonodavstvo Unije u povezanim područjima. Komisija prema potrebi Europskom parlamentu i Vijeću zajedno sa svojim izvješćem dostavlja zakonodavni prijedlog, uzimajući u obzir relevantno zakonodavstvo Unije u povezanim područjima.

3. Za potrebe ovog članka Komisija može zatražiti informacije od država članica i nadležnih tijela te posebno uzima u obzir informacije koje su države članice dostavile u svojim integriranim nacionalnim energetske i klimatskim planovima, njihovim ažuriranim verzijama i u svojim nacionalnim energetske i klimatskim izvješćima o napretku na temelju Uredbe (EU) 2018/1999.

Članak 37.

Izmjena Uredbe (EU) 2019/942

U članku 15. Uredbe (EU) 2019/942 dodaje se sljedeći stavak:

„8. ACER svake tri godine, nakon savjetovanja s državama članicama, utvrđuje i objavljuje skup pokazatelja i odgovarajuće referentne vrijednosti za usporedbu jediničnih troškova ulaganja povezanih s mjerenjem, kvantifikacijom, praćenjem, verifikacijom i smanjivanjem emisija metana te izvješćivanjem o njima, što uključuje odzračivanje i spaljivanje na baklji, za usporedive projekte. ACER izdaje preporuke o pokazateljima i referentnim vrijednostima za jedinične troškove ulaganja u svrhu ispunjavanja obveza na temelju Uredbe (EU) 2024/1787 Europskog parlamenta i Vijeća (*) kako je predviđeno u članku 3. te uredbe.

(*) Uredba (EU) 2024/1787 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. lipnja 2024. o smanjenju emisija metana u energetske sektoru i izmjeni Uredbe (EU) 2019/942 (SL L, 2024/1787, 15.7.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj>).”

Članak 38.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. lipnja 2024.

Za Europski parlament

Predsjednica

R. METSOLA

Za Vijeće

Predsjednica

H. LAHBIB

PRILOG I.

Pregledi radi otkrivanja i sanacije istjecanja (LDAR) iz članka 14.

Dio 1.

Učestalost pregleda radi LDAR-a

1. Za sve nadzemne i podzemne komponente, uz iznimku distribucijskih i transportnih mreža, pregledi radi LDAR-a provode se uz sljedeću minimalnu učestalost:

Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta komponente	Učestalost
Pregled tipa 1 radi LDAR-a	Kompresorska stanica Podzemno skladište Terminal za UPP Regulacijska i mjerna stanica	4 mjeseca
	Stanica ventila	9 mjeseci
Pregled tipa 2 radi LDAR-a	Kompresorska stanica Podzemno skladište Terminal za UPP Regulacijska i mjerna stanica	8 mjeseci
	Stanica ventila	18 mjeseci
Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta materijala	Učestalost
Pregled tipa 1 radi LDAR-a	Bitumenska traka Sivo lijevano željezo	3 mjeseca
	Azbest Duktilno lijevano željezo	6 mjeseci
	Nezaštićeni čelik Bakar	9 mjeseci
	Polietilen PVC Zaštićeni čelik	15 mjeseci
Pregled tipa 2 radi LDAR-a	Bitumenska traka Sivo lijevano željezo	6 mjeseci
	Azbest Duktilno lijevano željezo	12 mjeseci
	Nezaštićeni čelik Polietilen PVC Bakar	18 mjeseci

Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta materijala	Učestalost
	Zaštićeni čelik	30 mjeseci

Ako se vrsta materijala ne može odrediti, primjenjuje se najveća učestalost za odgovarajući tip pregleda radi LDAR-a.

2. Za sve komponente distribucijskih i transportnih mreža pregledi radi LDAR-a provode se uz sljedeću minimalnu učestalost:

Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta komponente	Učestalost
Pregled tipa 1 radi LDAR-a (projektni tlak > 16 bara)	Kompresorska stanica	4 mjeseca
	Regulacijska i mjerna stanica	
	Stanica ventila	9 mjeseci
Pregled tipa 2 radi LDAR-a (projektni tlak > 16 bara)	Kompresorska stanica	8 mjeseci
	Regulacijska i mjerna stanica	
	Stanica ventila	18 mjeseci
Pregled tipa 2 radi LDAR-a (projektni tlak ≤ 16 bara)	Regulacijska i mjerna stanica	9 mjeseci
	Stanica ventila	
	Stanica ventila	21 mjesec

Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta materijala	Učestalost pregleda
Pregled tipa 1 radi LDAR-a (projektni tlak > 16 bara)	Sivo lijevano željezo	3 mjeseca
	Bitumenska traka	
	Azbest	6 mjeseci
	Duktilno lijevano željezo	
	Nezaštićeni čelik	12 mjeseci
	Bakar	
	Polietilen	24 mjeseca
	PVC	
	Zaštićeni čelik	
Pregled tipa 2 radi LDAR-a (projektni tlak > 16 bara)	Sivo lijevano željezo	6 mjeseci
	Bitumenska traka	
	Azbest	12 mjeseci
	Duktilno lijevano željezo	
	Nezaštićeni čelik	24 mjeseca
	Bakar	

Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta materijala	Učestalost pregleda
	Polietilen PVC Zaštićeni čelik	36 mjeseci
Pregled tipa 2 radi LDAR-a (projektni tlak ≤ 16 bara)	Sivo lijevano željezo Bitumenska traka	6 mjeseci
	Azbest Duktilno lijevano željezo	12 mjeseci
	Nezaštićeni čelik Bakar	24 mjeseca
	Polietilen PVC Zaštićeni čelik	36 mjeseci

Ako se vrsta materijala ne može odrediti, primjenjuje se najveća učestalost za odgovarajući tip pregleda radi LDAR-a.

Pregledi radi LDAR-a mogu se provoditi u dva koraka: najprije iz daljine, a zatim, samo ako se otkrije istjecanje, putem drugog otkrivanja što bliže izvoru.

Za podzemne cjevovode od zaštićenog čelika i cjevovode od zaštićenog čelika ispod morske razine s projektnim tlakom iznad 16 bara, operatori također provode preventivno upravljanje integritetom cjevovoda na temelju procjene rizika kako bi spriječili svako istjecanje u skladu s relevantnim europskim normama ili nacionalnim zakonodavstvom o upravljanju integritetom cjevovoda. Preventivno upravljanje integritetom cjevovoda obuhvaća stalno praćenje protoka, sastava tekućine, tlaka i temperature plina koji se transportira sustavom kako bi se osiguralo da ti parametri odgovaraju primjenjivim specifikacijama o integritetu cjevovoda te kako bi se locirao izvor potencijalnih emisija metana i kako bi se te emisije procijenilo. Uzimajući u obzir rezultate tog preventivnog upravljanja integritetom cjevovoda, nadležno tijelo može odobriti drukčiju učestalost, koja može iznositi najviše 36 mjeseci za pregled tipa 1 radi LDAR-a i najviše 48 mjeseci za pregled tipa 2 radi LDAR-a.

3. Za sve odobalne komponente pregledi radi LDAR-a provode se uz sljedeću minimalnu učestalost:

Tip pregleda radi LDAR-a	Vrsta komponente	Učestalost
Pregled tipa 1 radi LDAR-a	Odobalne komponente iznad morske razine	12 mjeseci
	Odobalne komponente ispod morske razine	24 mjeseca
	Odobalne komponente ispod morskog dna	36 mjeseci
Pregled tipa 2 radi LDAR-a	Odobalne komponente iznad morske razine	24 mjeseca

4. Za sve ostale komponente pregledi tipa 1 radi LDAR-a provode se svakih šest mjeseci, a pregledi tipa 2 radi LDAR-a svakih 12 mjeseci.

Dio 2.

Zahtjevi u pogledu informacija o uređajima koji se upotrebljavaju u pregledima radi LDAR-a

U okviru programa za LDAR navedenog u članku 14. stavku 1. operatori moraju dostaviti sljedeće:

1. informacije proizvođača o uređaju;
 2. informacije o kapacitetu uređaja za otkrivanje istjecanja, njegovoj pouzdanosti i ograničenjima, među ostalim, o kapacitetu za otkrivanje specifičnih istjecanja ili lokacija, ograničenjima u pogledu otkrivanja i eventualnim ograničenjima u vezi s njegovom upotrebom, kao i popratne podatke;
 3. opis mjesta, vremena i načina upotrebe uređaja.
-

PRILOG II.

Rasporedi sanacije istjecanja i rasporedi praćenja iz članka 14.

Raspored sanacije

Raspored sanacije mora sadržavati barem sljedeće elemente:

1. popis i naziv svih komponenata koje su provjerene;
2. rezultate inspekcijskog nadzora, i to je li otkriven gubitak metana i, ako jest, njegovu razinu;
3. za komponente za koje je tijekom pregleda radi LDAR-a utvrđeno da emitiraju metan na razini koja je istovjetna pragovima utvrđenima u članku 14. stavku 8. ili viša od njih, informaciju je li tijekom pregleda radi LDAR-a provedena sanacija ili zamjena i, ako nije, razloge za to, uzimajući u obzir elemente koji mogu opravdati odgođenu sanaciju ili zamjenu, kako je navedeno u članku 14. stavku 9., te planirani raspored sanacije i datum sanacije ili zamjene;
4. za komponente za koje je tijekom prethodnog pregleda radi LDAR-a utvrđeno da emitiraju metan na razini koja je niža od pragova utvrđenih u članku 14. stavku 8., ali je tijekom praćenja provedenog nakon LDAR-a, koje je provedeno radi provjere je li se razina gubitka metana promijenila, utvrđeno da emitiraju metan na razini koja je istovjetna tim pragovima ili viša od njih, informaciju je li odmah provedena sanacija ili zamjena i, ako nije, razloge za to, uzimajući u obzir elemente koji mogu opravdati odgođenu sanaciju ili zamjenu, kako je navedeno u članku 14. stavku 9., te raspored sanacije u kojem se navodi datum sanacije ili zamjene.

Nakon tog rasporeda sanacije slijedi raspored praćenja nakon sanacije u kojem se navodi vrijeme stvarnog izvršenja sanacije ili zamjene.

Raspored praćenja

Raspored praćenja mora sadržavati barem sljedeće elemente:

1. popis i naziv svih komponenata koje su provjerene;
2. rezultate inspekcijskog nadzora, i to je li otkriven gubitak metana i, ako jest, njegovu razinu;
3. za komponente za koje je tijekom prethodnog pregleda radi LDAR-a utvrđeno da emitiraju metan na razini koja je istovjetna pragovima utvrđenima u članku 14. stavku 8. ili viša od njih, informacije o provedenoj sanaciji ili zamjeni i rezultate praćenja nakon sanacije kako bi se provjerilo je li sanacija ili zamjena bila uspješna;
4. za komponente za koje je tijekom prethodnog pregleda radi LDAR-a utvrđeno da emitiraju metan na razini koja je niža od pragova utvrđenih u članku 14. stavku 8., rezultate praćenja provedenog nakon LDAR-a kako bi se provjerilo je li se razina gubitka metana promijenila te preporuke na temelju tih rezultata.

PRILOG III.

Izvjješćivanje o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji iz članka 16.

Operatori nadležnim tijelima priopćuju barem sljedeće informacije o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji:

1. naziv operatora;
2. lokaciju, naziv i vrstu imovine;
3. opremu o kojoj je riječ;
4. datum i vrijeme kad je dotični slučaj otkriven ili kada je započeo i završio;
5. kvantificiranu količinu metana koji je odzračen ili spaljen na baklji;
6. razinu konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja te vrstu vršnog dijela baklje ili drugog upotrijebljenog uređaja za izgaranje;
7. uzrok i prirodu dotičnog slučaja;
8. mjere poduzete kako bi se ograničilo trajanje i razmjere dotičnog slučaja;
9. korektivne mjere poduzete kako bi se otklonio uzrok i spriječilo ponavljanje takvih slučajeva;
10. rezultate inspekcijskih nadzora vršnih dijelova baklji ili drugih uređaja za izgaranje te sustavâ za daljinsko ili automatizirano praćenje, ovisno o slučaju, koji se provede svaka dva tjedna, u skladu s člankom 17., posebno ako je utvrđena nepravilnost;
11. odluku o zamjeni opreme za odzračivanje i raspored zamjene, ako je primjenjivo.

PRILOG IV.

Inspekcijski nadzori vršnih dijelova baklji i drugih uređaja za izgaranje

Inspekcijski nadzori vršnih dijelova baklji ili drugih uređaja za izgaranje obuhvaćaju sveobuhvatan audiovizualni i olfaktorni pregled, što uključuje vanjski vizualni pregled vršnih dijelova baklji ili drugih uređaja za izgaranje, oslušivanje radi utvrđivanja istjecanja tlaka i tekućine te njušenje radi utvrđivanja neuobičajenih i snažnih mirisa.

U izvješće se unose sljedeća zapažanja:

1. u slučaju zapaljenih vršnih dijelova baklji ili drugih uređaja za izgaranje: smatra li se izgaranje primjerenim ili neprimjerenim;
2. u slučaju nezapaljenih vršnih dijelova baklji ili drugih uređaja za izgaranje: ima li nezapaljena baklja ispust za plin; ako je vršni dio baklje ili drugi uređaj za izgaranje opremljen sustavom za daljinsko ili automatizirano praćenje, emisije metana izračunavaju se na temelju brzine protoka i istjecanja nesagorjelog metana u slučaju da postoji ispust za plin.

Za potrebe točke 1., neprimjereno izgaranje znači izgaranje s vidljivim emisijama koje ukupno traju dulje od pet minuta tijekom bilo koja dva uzastopna sata ili, u slučaju vršnog dijela baklje ili drugog uređaja za izgaranje opremljenog sustavom za daljinsko ili automatizirano praćenje, izgaranje s vidljivim emisijama koje zabilježene uživo ukupno traju dulje od pet minuta tijekom bilo koja dva uzastopna sata.

PRILOG V.

Popisi neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina iz članka 18. i planovi ublažavanja za njih

Dio 1.

1. Popisi neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina mora sadržavati barem sljedeće elemente:
 - (a) naziv i adresu operatora, vlasnika ili nositelja licencije, ovisno o slučaju;
 - (b) naziv, vrstu i mjesto bušotine ili njezine lokacije, pri čemu se mora navesti je li riječ o neaktivnoj bušotini, privremeno zatvorenoj bušotini ili trajno zatvorenoj i napuštenoj bušotini;
 - (c) ako je izvedivo, zemljovid na kojem su prikazane granice bušotine ili njezine lokacije;
 - (d) rezultate provedene kvantifikacije emisija metana u zrak i u vodu.
2. Popisi neaktivnih bušotina, privremeno zatvorenih bušotina te trajno zatvorenih i napuštenih bušotina mogu sadržavati sljedeće elemente:
 - (a) datum početnog bušenja i datum prestanka rada;
 - (b) orijentaciju (vertikalna, horizontalna, kosa);
 - (c) ukupnu dubinu bušotine;
 - (d) je li tijekom procesa bušenja došlo do bitnih događaja, kao što su „pulzacije“;
 - (e) je li bušotina došla u kontakt s plinom koji sadržava znatne količine sumpornih spojeva (kiseli plin) ili količine sumpornih spojeva u tragovima (slatki plin);
 - (f) seizmičke podatke dostupne za bušotinu u gornjih 1 000 m njezine putanje polumjera 1 000 m;
 - (g) najnovije izvješće o procjeni integriteta bušotine;
 - (h) je li bušotina istraživačka ili proizvodna bušotina;
 - (i) je li bušotina došla u kontakt s džepovima plitkog plina, zonama plitkog plina ili zonama gubitka cirkulacije isplake;
 - (j) nalazi li se bušotina na kopnu (navesti je li riječ o gradskom, ruralnom ili drugom području) ili je riječ o odobalnoj bušotini (navesti dubinu vode);
 - (k) u slučaju odobalnih bušotina, informacije o svim uvjetima na morskom dnu koji bi mogli doprinijeti migraciji metana prema gore kroz vodeni stupac;
 - (l) informacije o stanju u životnom ciklusu bušotine (aktivna, neaktivna, dubinska zatvorena, površinska stavljena izvan pogona itd.);
 - (m) ima li poklopac bušotine povezan s bušotinom koja je stavljena izvan pogona ispuh.
3. Kad je riječ o trajno zatvorenim i napuštenim bušotinama, popisi mora sadržavati i sljedeće:
 - (a) posljednja poznata mjerenja ili kvantifikaciju emisija metana u zrak i u vodu, ako postoje;
 - (b) informacije kojima se dokazuje da je relevantno nadležno tijelo potvrdilo da dotična bušotina ili njezina lokacija ispunjavaju kriterije utvrđene u članku 2. točki 40.;
 - (c) dokumentaciju kojom se može dokazati da iz bušotine ili njezine lokacije nema emisija metana, što uključuje kvantifikaciju na temelju emisijskih faktora ili na temelju uzorka ili pouzdane dokaze o trajnoj potpovršinskoj izolaciji u skladu s normom ISO 16530-1:2017;
 - i. za sve bušotine koje su trajno zatvorene ili napuštene od 3. kolovoza 1994. ili nakon tog datuma;
 - ii. ako je dostupna, za sve bušotine koje su trajno zatvorene i napuštene prije 3. kolovoza 1994.

Dio 2.

Planovi ublažavanja za neaktivne bušotine i privremeno zatvorene bušotine moraju sadržavati barem sljedeće elemente:

1. raspored postupanja u pogledu svake neaktivne bušotine i privremeno zatvorene bušotine, među ostalim radnje koje treba provesti;
2. naziv i adresu operatora, vlasnika ili nositelja licencije neaktivne bušotine ili privremeno zatvorene bušotine, ovisno o slučaju;
3. predviđeni datum završetka sanacije, obnavljanja ili trajnog zatvaranja neaktivnih bušotina i privremeno zatvorenih bušotina.

—

PRILOG VI.

Izvešća za aktivne ugljenokope iz članka 20.

Dio 1.

Izvešća za aktivne podzemne ugljenokope moraju sadržavati barem sljedeće elemente:

1. naziv i adresu operatora rudnika;
2. adresu ugljenokopa;
3. tonažu svake vrste ugljena proizvedene u ugljenokopu;
4. za sva ventilacijska okna koja se koriste u ugljenokopu:
 - (a) naziv (ako postoji);
 - (b) razdoblje upotrebe, ako se razlikuje od izvještajnog razdoblja;
 - (c) koordinate;
 - (d) namjenu (usis, ispuh);
 - (e) tehničke specifikacije mjerne opreme koja se upotrebljavaju za mjerenje i kvantifikaciju emisija metana te optimalne radne uvjete koje je naveo proizvođač;
 - (f) udio vremena tijekom kojeg je radila oprema za kontinuirano mjerenje;
 - (g) informacije o primjenjivim normama ili tehničkim propisima za:
 - mjesto uzorkovanja za potrebe mjerenja metana mjernom opremom,
 - mjerenje brzina protoka,
 - mjerenje koncentracija metana;
 - (h) emisije metana koje je zabilježila oprema za kontinuirano mjerenje (u tonama);
 - (i) emisije metana zabilježene mjesečnim uzorkovanjem (u tonama po satu), uključujući informacije o:
 - datumu uzorkovanja,
 - tehničari uzorkovanja,
 - očitanjima atmosferskih uvjeta (tlak, temperatura, vlažnost) zabilježenima na odgovarajućoj udaljenosti kako bi odražavala uvjete u kojima radi oprema za kontinuirano mjerenje;
 - (j) ako je ugljenokop povezan s nekim drugim ugljenokopom na bilo koji način koji omogućava protok zraka između njih, naziv tog ugljenokopa;
5. emisijske faktore nakon prestanka vađenja ugljena i opis metode korištene za njihov izračun;
6. emisije nakon prestanka vađenja ugljena (u tonama).

Dio 2.

Izvešća za aktivne površinske ugljenokope moraju sadržavati barem sljedeće elemente:

1. naziv i adresu operatora rudnika;
2. adresu ugljenokopa;
3. tonažu svake vrste ugljena proizvedene u ugljenokopu;
4. zemljovid svih ležišta koja se iskorištavaju u ugljenokopu, uz prikaz granica tih ležišta;
5. za svako ležište ugljena:
 - (a) naziv (ako postoji);

- (b) razdoblje upotrebe, ako se razlikuje od izvještajnog razdoblja;
 - (c) opis eksperimentalne metode koja se primjenjuje kako bi se utvrdile emisije metana uslijed rudarskih djelatnosti, uključujući metodologiju odabranu za obračun emisija metana iz okolnih slojeva;
6. emisijske faktore nakon prestanka vađenja ugljena i opis metode korištene za njihov izračun;
 7. emisije nakon prestanka vađenja ugljena.

Dio 3.

Izvješća za drenažne stanice moraju sadržavati barem sljedeće elemente:

1. naziv i adresu operatora rudnika;
 2. tonažu metana transportiranog drenažnim sustavom jednog ili više rudnika, po rudniku;
 3. tonažu odzračenog metana;
 4. tonažu metana spaljenog na baklji;
 5. razinu konstrukcijske učinkovitosti uništavanja i uklanjanja snopa baklje ili drugog uređaja za izgaranje;
 6. iskorištavanje uhvaćenog metana.
-

PRILOG VII.

Izvješćivanje o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji u drenažnim stanicama iz članka 23.

Operatori drenažnih stanica nadležnim tijelima priopćuju barem sljedeće informacije o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji:

1. naziv i adresu operatora drenažne stanice;
2. vrijeme kad je dotični slučaj otkriven;
3. uzrok dotičnog slučaja;
4. obrazloženje zašto je izvršeno odzračivanje, a ne spaljivanje na baklji, ako je primjenjivo;
5. tonažu metana koji je odzračen ili spaljen na baklji, ili procjenu tonaže ako kvantifikacija nije moguća.

PRILOG VIII.

Popisi zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa iz članka 24., 25. i 26., izvješćivanje o njima i planovi ublažavanja za njih

Dio 1.

1. Za svaku lokaciju popis zatvorenih podzemnih ugljenokopa i napuštenih podzemnih ugljenokopa iz članka 24., 25. i 26. mora sadržavati barem sljedeće elemente:
 - 1.1. naziv i adresu operatora, vlasnika ili nositelja licencije, ovisno o slučaju;
 - 1.2. adresu lokacije;
 - 1.3. zemljovid na kojem su prikazane granice ugljenokopa;
 - 1.4. nacрте i status radilišta ugljenokopa;
 - 1.5. rezultate izravnog mjerenja metana na razini izvora ili kvantifikacije na sljedećim točkastim izvorima emisija:
 - (a) svim oknima koja su se u ugljenokopu koristila dok je bio aktivan, uz podatke o:
 - i. koordinatama okna;
 - ii. nazivu okna (ako postoji);
 - iii. statusu pečaćenja i načinu pečaćenja, ako je poznat;
 - (b) odzračnicima koji se više ne koriste;
 - (c) drenažnim zdencima koji se više ne koriste;
 - (d) drugim zabilježenim potencijalnim točkastim izvorima emisija.
2. Mjerenja iz točke 1.5. provode se u skladu sa sljedećim načelima:
 - 2.1. mjerenja se provode pri atmosferskom tlaku koji omogućava otkrivanje mogućih istjecanja metana te u skladu s odgovarajućim znanstvenim standardima;
 - 2.2. mjerenja se provode s pomoću opreme točnosti od najmanje 0,5 tona godišnje;
 - 2.3. uz mjerenja se dostavljaju i informacije o:
 - (a) datumu mjerenja;
 - (b) atmosferskom tlaku;
 - (c) tehničkim pojedinostima o opremi koja se koristila za mjerenje;
 - 2.4. ventilacijska okna koja su se nekad koristila u dva ili više ugljenokopa navode se samo za jedan ugljenokop kako bi se izbjeglo dvostruko računanje.

Dio 2.

Izvješće iz članka 25. stavka 6. mora sadržavati sljedeće elemente:

1. naziv i adresu operatora, vlasnika ili nositelja licencije, ovisno o slučaju;
2. adresu lokacije;
3. emisije metana iz svih točkastih izvora emisija navedenih u dijelu 1., uključujući:
 - (a) vrstu točkastog izvora emisija;
 - (b) tehničke pojedinosti o mjernoj opremi i metodi primijenjenoj za procjenu emisija metana, uključujući osjetljivost opreme;
 - (c) udio vremena tijekom kojeg je radila oprema za mjerenje;

- (d) koncentraciju metana zabilježenu mjernom opremom;
- (e) procjene emisija metana iz točkastog izvora emisija.

Dio 3.

1. Plan ublažavanja iz članka 26. stavka 1. mora sadržavati barem sljedeće elemente:
 - 1.1. popis svih točkastih izvora emisija navedenih u dijelu 1.;
 - 1.2. tehničku izvedivost ublažavanja emisija metana na razini lokacije, na temelju točkastih izvora emisija;
 - 1.3. vremenski raspored ublažavanja emisija metana na svakoj lokaciji;
 - 1.4. procjenu učinkovitosti projekata za prikupljanje metana iz napuštenih ugljenokopa, ako se provode.
2. Plan ublažavanja može sadržavati pregled praksi ublažavanja koje se upotrebljavaju radi smanjenja emisija metana, kao što su razvoj geotermalnih projekata i projekata skladištenja topline u poplavljenim ugljenokopima, primjene hidroenergije u nepoplavljenim ugljenokopima, hvatanje metana otplinjavanjem, upotreba sigurnosnih uređaja za otplinjavanje, upotreba plina iz ugljenokopa kao izvora energije ili akumuliranje vode iz ugljenokopa te druge moguće upotrebe.

PRILOG IX.

Informacije koje uvoznici moraju dostaviti u skladu s člankom 27. stavkom 1., člankom 28. stavcima 1., 2. i 3. te člankom 29. stavkom 1.

Uvoznici moraju dostaviti sljedeće informacije:

1. naziv i adresu izvoznika te naziv i adresu proizvođača, ako se razlikuje od izvoznika;
2. treće zemlje i regije izvoznice koje su u okviru Unijine nomenklature prostornih jedinica za statistiku (NUTS) svrstane u prvu razinu i u kojima su proizvodi proizvedeni te zemlje i regije koje su u okviru NUTS-a svrstane u prvu razinu i preko kojih su proizvodi transportirani prije stavljanja na tržište Unije;
3. kad je riječ o sirovoj nafti i prirodnom plinu, informacije o tome provodi li proizvođač ili izvoznik, ovisno o slučaju, mjerenje i kvantifikaciju na razini izvora i lokacije te podliježu li ti podaci verifikaciji koju provodi neovisna treća strana, o tome izvješćuje li se o njegovim emisijama metana, bilo neovisno ili u okviru obveza izvješćivanja o nacionalnim inventarima stakleničkih plinova u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a, te jesu li njegove emisije metana u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a u pogledu izvješćivanja ili s normama OGMP-a 2.0; primjerak najnovijeg izvješća o emisijama metana, uključujući informacije iz članka 12. stavka 4., ako su navedene u tom izvješću; te metodu kvantifikacije (kao što su razine UNFCCC-a ili razine OGMP-a 2.0) koja je primijenjena u tom izvješću za svaku vrstu emisija metana;
4. kad je riječ o sirovoj nafti i prirodnom plinu, informacije o tome primjenjuje li proizvođač ili izvoznik, ovisno o slučaju, regulatorne ili dobrovoljne mjere za kontrolu svojih emisija metana, uključujući mjere kao što su pregledi radi LDAR-a ili mjere za kontrolu i ograničavanje slučajeva odzračivanja i slučajeva spaljivanja na baklji, što obuhvaća opis tih mjera, zajedno s relevantnim izvješćima o pregledima radi LDAR-a te o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji, ako su raspoloživa, za posljednju dostupnu kalendarsku godinu;
5. kad je riječ o ugljenu, informacije o tome provodi li proizvođač ili izvoznik, ovisno o slučaju, mjerenje i kvantifikaciju emisija metana na razini izvora, jesu li te emisije metana izračunate i kvantificirane u skladu s Prilogom VI., podliježu li ti podaci verifikaciji koju provodi neovisna treća strana, izvješćuje li se o njegovim emisijama metana, bilo neovisno ili u okviru obveza izvješćivanja o nacionalnim inventarima stakleničkih plinova u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a, te jesu li one u skladu sa zahtjevima UNFCCC-a u pogledu izvješćivanja ili s europskom ili drugom međunarodnom normom za praćenje emisija metana, izvješćivanje o njima i njihovu verifikaciju; primjerak najnovijeg izvješća o emisijama metana, uključujući informacije iz članka 20. stavka 6., ako su dostupne; te metodu kvantifikacije (kao što su razine UNFCCC-a) koja je primijenjena u tom izvješću za svaku vrstu emisija metana;
6. kad je riječ o ugljenu, primjenjuje li proizvođač ili izvoznik regulatorne ili dobrovoljne mjere za kontrolu svojih emisija metana, uključujući mjere za kontrolu i ograničavanje slučajeva odzračivanja i slučajeva spaljivanja na baklji; te, ako su dostupne, količine odzračenog metana i metana spaljenog na baklji izračunate za svaki ugljenokop barem tijekom posljednje kalendarske godine i postojeće planove ublažavanja za svaki ugljenokop, zajedno s opisom tih mjera, uključujući izvješća o slučajevima odzračivanja i slučajevima spaljivanja na baklji, ako su raspoloživa, za posljednju dostupnu kalendarsku godinu;
7. naziv subjekta koji je za izvješća iz točaka 3. i 5. proveo verifikaciju neovisne treće strane, ako postoji;
8. informacije iz članka 28. stavka 1. ili 2., ovisno o slučaju, koje dokazuju da sirova nafta, prirodni plin ili ugljen podliježu mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije na razini proizvođača koje su jednakovrijedne mjerama utvrđenima u ovoj Uredbi za ugovore sklopljene ili obnovljene 4. kolovoza 2024. ili nakon tog datuma te informacije o naporima koji su poduzeti kako bi se osiguralo da sirova nafta, prirodni plin ili ugljen koji su isporučeni na temelju ugovora sklopljenih prije 4. kolovoza 2024. podliježu mjerama praćenja, izvješćivanja i verifikacije na razini proizvođača koje su jednakovrijedne mjerama utvrđenima u ovoj Uredbi;
9. informacije o tome upotrebljavaju li se u ugovorima o opskrbi tipske klauzule iz članka 28. stavka 3., i o tome koje se tipske klauzule upotrebljavaju;
10. informacije iz članka 29. stavka 1. o intenzitetu metana u proizvodnji sirove nafte, prirodnog plina i ugljena koji se stavljaju na tržište Unije na temelju relevantnih ugovora o opskrbi.